

በረከት ወይስ መርገም አንዱን ምረጥ!

የጭንቀት ሕይወት ከመመራት
የመገላገያው ዘዴ

ዴሬክ ፕሪንስ

ለማንኛውም ጥያቄና ሌላ መንፈሳዊ እርዳታ
ካስፈለግዎት በሚከተለው አድራሻ ይጻፉልን

የማኅበርሃን እንዳለ

የመ.ሣ.ቁ. 21980

አዲስ አበባ

ኢትዮጵያ

መብቱ በሕግ የተጠበቀ ነው
All Rights Reserved
1989 (1997 እ.ኤ.አ)

ይህ መጽሐፍ የተተረጎመው
Blessing or Curse
You Can Choose!
By DEREK PRINCE
Copyright (c) 1990
Chooosen Books are Published by
Fleming H. Revell Company
Printed in the United States of America
ከሚለው መጽሐፍ ሲሆን
የታተመው በደራሲው ፈቃድ ነው።
በመጀመሪያ 10,000 ኮፒ ታተመ።

Derek Prince Foundations
Office -
DPM - UK
P.O.Box 77
Horpenden
Hertfordshire AL 5 IPJ
UK
or
DPM - U.S.A
P.O.Box 19501
Charlotte
North Carolina 28219-9501
U.S.A

ማውጫ

መቅደም...በሩት ፕሪንስ	4
ክፍል 1:- በረከቶችና መርገሞች	
መግቢያ - ክፍል አንድ	7
1. ከጥላዎች ጋር የሚደረግ ትግል	8
2. ሰውር መሰናከሎች	14
3. የበረከቶችና የመርገሞች ገፅታ	22
4. በሙሴ የተዘረዘሩት በረከቶችና መርገሞች	28
5. ሰባቱ የመርገም መለያዎች	34
ክፍል 2:- ለማንኛውም መርገም መንስዔ አለው	
መግቢያ - ክፍል ሁለት	46
6. ሐሰተኛ አማልክት	47
7. ግብረ-ገባዊና ሥነ-ምግባራዊ ኃጢአቶች	57
8. ፀረ-አይሁዳዊነት	62
9. ሕግ አክራሪነት፣ ሥጋዊነት፣ መናፍቅነት	69
10. ስርቆት፣ አጭበርባሪነት፣ እግዚአብሔርን ማታለል	77
11. የሥልጣን አካላት (ባለሥልጣናት)	81
12. በገዛ እጃችን የምንጋብዛቸው መርገሞች	90
13. የሰይጣን አገልጋዮች	100
14. ክንፍስ የሚመነጭ ንግግር	110
15. ክንፍስ የሚመነጭ ጸሎቶች	116
16. የክፍል ሁለት ማጠቃለያ	125
ክፍል 3:- ከመርገም ወደ በረከት	
መግቢያ - ክፍል ሦስት	127
17. መለኮታዊ ካሣ	128
18. ሰባቱ የነፃነት (የአርነት) ደረጃዎች	138
19. ከጨለማ ወደ ብርሃን	148
20. በረከትን ለመቀዳጀት ብርታትን ይጠይቃል	157
21. ከንስሐ በኋላ - መመስከር፣ ማመስገን፣ ማወደስ	166
22. ለዘላቂታዊ ድል - ያላቋረጠ ምስክርነት	172
የሚቀጥለው እርምጃ	
መግቢያ	182
23. ያልተሻሩ (ያልተፋቁ) መርገሞች	183
24. መባረክ ወይስ መርገም?	189
25. ስለ ደራሲው	199

መቅደም

እኔና ደራክ በ1978 ዓ.ም ከመጋባታችን ጥቂት ቀደም ብሎ ለሽርሽር በፍሎሪዳ ወደሚገኘው የርርት ሎደርደል የባሕር ዳርቻ ሄደን ነበር። ታዲያ በዚያኑ አጋጣሚ ከጉልበት ላይ ሕመም ስለ ተሰጣኝ ደራክን፤ «እባክህ በጣም እየተሠቃየሁ ስለሆነ ጸልይልኝ» ስል ለመገኘት። እርሱም ወዲያውኑ ተንበርክኩ ቁርጭጭጭጭቴን ተረከዘኹን፤ ባቶኛን ተራ በተራ እየጻፍሰሰ፡-

«እናንተ ባትና ተረከዘኹ ለእኔ ከፍተኛ ባለ ውለታዎቼ በመሆናችሁ አመሰግናችኋለሁ። ሩትን ለመሄድ ወደምትፈልግበት ማናቸውም ሥፍራ በደህና ያደረሳችኋት ከመሆኑም በመጨረሻም ከእኔ ጋር ለመገናኘት ያበቃችኋት እናንተ በመሆናችሁ ልትመሰገኑ ይገባል፤» በማለት ተናገረ።

እንግዲህ የመጽሐፍ ቅዱስ ሊቅ ከሆነው እሙኛዬ ይህን መሰሉን ጸሎት በመስማት በመጀመሪያ ላይ ግራ መጋባቱ አልቀረም ነበር። ሆኖም ግን የሕመሙ ስሜት ቀስ በቀስ እየተወኘ መሄዱም ወዲያውኑ ታወቀኝ ደራክ ለምን ጸሎቱን በዚያን መልክ ለማድረስ እንደፈለገ የገለጸልኝ በኋላ ላይ ነበረ። ይኸውም ሳይታወቀኝ ስለ ባቶኛ ቅርፅ በማስመልከት የተናገርኳቸው የቅሬታና የ(መርገም) ቃላት ሊኖሩ እንደሚችሉ በመጠራጠሩ ነበር። እኔም ገና የ2ኛ ደረጃ ትምህርት ቤት ተማሪ በነበርኩበት ወቅት አሰምኜው የነበረው አንድ እርሮ የታወሰኝ በዚያን ወቅት ነው። ያን ጊዜ የአሥራ አምስት ወይም ግፋ ቢል የአሥራ ስድስት ዓመት ልጄገረድ ነበርኩኝ። ከክፍል ዓደኞቼ የሆነችው አንደኛዋ ልጅ በንቃጣ ቁመና ያላት፤ ባቶኛ ያማሩና ተረከዘኛም የተዋቡ በመሆናቸው የእኔን ግድንግድ ባቶች ከርሷ ጋር አወዳደርኩና «ምንኛ አስቀያሚና የተረገመ እግር ነው ያለኝ!» ስል በልቤ አማርሬ እንደነበረ ይታወሰኛል። እንግዲህ በሌላ አነጋገር በእግርኛ ላይ የመርገም ቃላት ሰንዝሬ ነበር ማለት ነው።

የሚገርመው እንግዲህ ይህ ከሠላሳ ዓመታት በፊት ፈፅሟው የነበረው ስሕተት እንደምን ለደራክ ሊታወቀው እንደ ቻለና ከዚያ እርግግን ሊያላቅቀኝ የመሞከሩ ብቃት ነው። ቀደም ሲል እንደ ገለጽኩት ደራክ በዚያን ሁኔታ ከጸለየልኝ በኋላ በእርግጥም ሕመሙ ወዲያውኑ ትቶኝ ነበር።

ሆኖም ከዘጠኝ ዓመታት በኋላ በኢየሩሳሌም ከተማ ወደሚገኝ አንድ ሆስፒታል በአምቡላንስ እስከ መወሰድ ደረስኩኝ። ለዚህም ምክንያቱ

በ(ትሮምቦሲስ) (በጉልበት ውስጥ የደም መርጋት) በሽታ በመለከፈና ይህም የላንባ መታፈንና የልብ ድካም ስላስከተለብኝ ነው። ይህ በግልጽ ያመለክተው አሁንም በእግርኛ ላይ ካደረገው መርገም ሙሉ በሙሉ አለመላቀቁንና እንዲያውም መላውን ሰውነቴንም እስከ ማጥቃት መድረሱን ነው።

እነሆ ከዚያን በኋላ ላሉት ሦስት ተከታታይ ዓመታት ጤናዬን በማስመልከት ከፍተኛ ጥንቃቄ እያደረግኩኝ ነኝ። የእኔም ለዚህ መሰሉ ሥቃይ መጋለጥ ግልጽ ያደረገልን ነገር ቢኖር ጤናዬን የሚፈታተኑ ሰውር ጋይላት (መናፍስት) እንደ ተጠናወቱኝ ነው። በዚህ መጽሐፍ ምዕራፍ 5 ላይ የሰፈሩት መርገሞች ሁሉ በእኔ ወይም በቤተሰቤ ላይ ለመድረሳቸው አያጠራጥርም። ምንም እንኳን ለጉልበት መታመም መዘዙ እራሴ ብሆንም፤ ሆኖም ግን ከአያት ቅድመ አያቶቼም የወረሰኳቸው ሌሎችም መርገሞች ለመናፈቸው በመንፈስ ቅዱስ ምሪት ግልጽ ሆኖልኝ ነበር። ለዚህም ዋነኞቼ መንስኤዎች የወላጆቼ ለተለያዩ ጋጠሥቶች መጋለጥና ለጥንቅላና አስማታዊ ልምምዶች ተገዢ መሆን ናቸው።

ምንም እንኳን እነዚህን በመሳሰሉ ከባድ መርገሞች ሥር ለወደቀ ሰው በቀላሉ መገላገል የሚከብደው ቢሆንም፤ ሆኖም ግን በመንፈስ ቅዱስ እገዛ ነፃ ሊወጣ ይችላል። መንፈስ ቅዱስ መለኮታዊ በሆነ መንገድ የዕውቀትና የጥበብ ቃሎችን ለእኛ በመግለጥ ልንፈወስበት ስለምንችልበት መንገድ ይነግረናል፤ ያሳየናል። ለእኔም ቢሆን ከዚህ ሕመሜ እንድንገላገል በመላው ዓለም የሚገኙ በብዙ ሺህ የሚቆጠሩ ክርስቲያኖች እየጸለዩልኝ ነው። ስለ መጽሐፍ ቅዱስ የነበረንም መረዳት በዚህ በእኔ ሕመም ሳቢያ በአያሌው ሊደድግና ሊበለፅግ ችሎአል።

እርግጥ እግዚአብሔርን አዘውትራ፤ «ለምን እንደእኔ ያለችውን ሕመምተኛ ቤት ለደራክ ፕሪንስ ሚስት በማድረግ ሰጠኸው?» በማለት መጠየቄ አልቀረም። (ለዚህ ትክክለኛውን መልስ «ጋብቻን የሚመሠርተው እግዚአብሔር ነው»፤ (God is a Matchmaker) የሚለውን መጽሐፍ ያነበቡት ሰዎች ሊሰጡ ይችላሉ።) እኔም ብሆን ሊኖረኝ የሚችለው መልስ፤ እግዚአብሔር እኔን ለዚህ ጋብቻ የመረጠበት የተለየ ዓላማ እንዳለው አሜን ብዬ መቀበልና ስለ ምርጫውም ምስጋና ማቅረብ ብቻ ነው።

በሕመም፤ በገንዘብ እጦት እንዲሁም ከሰዎች ጋር ያለህ ግንኙነት የቀላቀክላ ባለመሆኑ በተከታታይ ሁኔታ መጨናገፍ እያጋጠመህ ይሆን? የሚሉትም ባንተም ሆነ በቤተሰቦችህ አስደንጋጭ ተደጋጋሚ የሆነ አደጋ ለደርሰባችሁ ይሆን? አንዳንድ ሰዎች ከሚገባቸው ድርሻ በላይ ለምን ነገር

ሁሉ እንደሚሳካቸውና እንደሚከናወንላቸው ያስገርምህ ይሆን?

ዴሪክ ፕሪንስ ሁለት ኃይሎች በሥራ ላይ መሆናቸውን ያመለክታሉ። እነዚህም ሁለት ኃይሎች፡- በረከትና መርገም ናቸው። አንደኛው ጠቃሚ ሲሆን ሌላኛው ግን ጉጂ ነው። የእግዚአብሔር በረከት ተጠቃሚዎች እንድንሆንና ከመርገምም እንድንከለል ከተፈለገ እነዚህ ኃይላት እንዴት እንደሚሰሩ መረዳት ይኖርብናል።

ዴሪክ እንደሚሉት መርገም ከጨለማው ዘመን ድንቁርና ጋር የተያያዘ የአጉል ተረት ፈጠራ አይደለም። የዕድል ወይም የዘር ውርስ ስለባ ብቻ አለመሆናቸውን በመረዳታቸው በጣም የተገረሙ ሰዎች እውነተኛ የሕይወት ተሞክሮዎችንም አስናረውልናል። ከዚህ ይልቅ ግን ችግሩ ካለፈው ትውልድ ጋር ሲያያዝ የመጣ መርገም ሊሆንም ይችላል። ከሁሉም የሚበልጠው ደግሞ መርገም በሕይወታችን በመሥራት ላይ መሆኑን እንዴት መገንዘብ እንደምንችልና መፈታትና የእግዚአብሔርን በረከት እንዴት ማግኘት እንደምንችል ይጠቁመናል።

የካምብሪጅ ዩኒቨርሲቲ የቀድሞ ፕሮፌሰር የነበሩትና ዓለም አቀፍ የመጽሐፍ ቅዱስ መምሕር የሆኑትን ዴሪክ፡- "Appointment in Jerusalem" እና "God is a Matchmaker" የሚሉትን ጨምሮ ከሰላሳ በላይ መጻሕፍትን ጽፈዋል። ከዘጠኝ ቋንቋዎች በላይ የሚዘጋጀው የሬድዮ ስርጭታቸው አብዛኛውን ዓለም ያካልላል። በአሜሪካ፣ በደቡብ ክሎሪናና በኢየሩሳሌም ከሚገኘው ዋና ጣቢያቸው በመነሳት ዴሪክና ባለቤታቸው ሩት በዓለም ዙሪያ ያገለግላሉ።

በዚህ መጽሐፍ ውስጥ ስለ ቀረቡት እውነቶች እኔም ሆኑኩኝ ዴሪክ በሕይወታችን ደርሰው ያረጋገጥናቸው በመሆኑ፣ ለሌሎችም ተመሳሳይ እገዛ እንደሚያደርጉ አልጠራጠርም። ምንም እንኳን በአሁኑ ዕድሜዬ ለምን ሙሉ በሙሉ ጤናማነት አይሰማኝም ብዬ ባላማርርም፣ ሆኖም ግን ለአብርሃም ከእግዚአብሔር የተሰጠው የተስፋ ቃልና በረከት ለእኔም በቀጥታ እንደ ተሰጠኝ አድርጌ እቆጥረዋለሁ። ሙሉ በሙሉ እስከሚላ ካልኝም እንደ አብርሃም ሁሉ አሁንም እግዚአብሔር ወደሚመራኝ አቅጣጫ በጉዞ ላይ ነኝ።

የሁለታችንም ጸሎት፣ ይህ «በረከት ወይስ መርገም፣ አንዱን ምረጥ!» የሚለው መጽሐፋችን፣ እናንተንም ሆነ የምትወዷቸውን ሁሉ፣ በኢየሱስ ክርስቶስ አማካይነት ሙሉ ነፃነት እንደሚያላብላችሁና አርነት እንደሚያወጣችሁ ነው።

ሩት ፕሪንስ

ክፍል አንድ

በረከቶችና መርገሞች

መግቢያ

የአንተም ሆነ የቅርብ ጉረቤትህ ወይም የሥራ ባልደረባህ ሕይወት ለሕዘንና ብስጥት፣ ብሎም ተስፋ ለመቁረጥ የተጋለጠ ሊሆን ይችላል። በቤተሰባችሁ ውስጥ አለመግባባትና ጭቅጭቅ ሊነግሥ ይችላል። በሌላ ገዢ ደግሞ ከአንተ ጋር ተመሳሳይ የሆነ የመደብ ጀርባ ወይም አስተዳደግና የትምህርት ደረጃ ያለው ጓደኛህ «ፍጹም» ጤናማ የሆነ ሕይወት ሲመራ ቤተሰቡም ጭምር ደስተኛ እንደሆነ ትመለከታለህ።

በሁለቱም ወገን ቢሆን የሰዎቹን የሕይወት አቅጣጫ ወይም (የአርባ ጥቅ ዕድል) ብለን የምንጠራውን የሚወስነው ከበስተጀርባ ያለ አንድ የግንደታይ ኃይል ነው። እነዚህንም ኃይሎች መጽሐፍ ቅዱስ (በረከቶችና መርገሞች) በሚባሉ ሁለት ክፍሎች ይለያቸዋል። እንደዚሁ ሁሉ አሁንም መጽሐፍ ቅዱስ እንደምን የበረከትን ትሩፋቶች ለመከፈል እንደምንችልና በሌላም ወገን (ከመርገም) መቅሠፍቶች ለመጠበቅ እንደምንችል ምክሩን ይለግሰናል።

ስለዚህ ስለ በረከቶችና መቅሠፍቶች ባህርያት መጽሐፍ ቅዱሳዊ የሆነ የግንቤ መጨበጥ፣ ለሕይወት አዲስ መመሪያን ለመቀየስ ከማስቻሉም፣ በብሔራዊና ግራ ለሚያጋቡ ችግሮች መፍትሔ ለማግኘትም ያስችላል።

ከጥላዎች ጋር የሚደረግ ትግል

ላይ ላዩን ላየው ወይም ከልብ ላላጤነው ሰው፤ የሰው ሕይወት በዘፈቀደ የሚመራ፤ እንዴ ብልጭ በሌላ ጊዜ ደግሞ ድርግም የሚል፤ ውል የለሽና መላ ቅጡ የጠፋበት ይመስላል። ይህን የመሰለውን ጉዞ ለማጠናቀቅ ሁለት ሰዎች ከአንድ ቦታ በመነሣት ጉን ለጉን ይጓዛሉ እንበል። እነኚህ ሁለት ሰዎች ተመሳሳይ የመደብ ጀርባ ያላቸው በችሎታቸውም የማይበላለጡ ናቸው። ይሁን እንጂ ከሁለቱ አንደኛው የተሳካ ሕይወት በመምራት በብርሃን ውስጥ ሲመላለስ ሌላኛው ግን አንድም ቀን ብርሃን ሳያይ በጨለማ ውስጥ የሚጓዝ ሊሆን ይችላል። የዕለት ከዕለት ኑሮው በሐዘንና በመከራ፤ በብስጭትና ተስፋ በመቁረጥ የተሞላ ሊሆን ይችላል። በነዚህና በመሳሰሉትም አስከሬ ሁኔታዎች የተነሣ በወጣትነት ዕድሜው ሊቀጭ ይችላል።

ሆኖም ግን እነኚህ ሁለቱም ሰዎች ለምን የተለያዩ ሕይወት እንደሚመሩ አያውቁትም። አንዱ በብርሃን ሲመላለስ ሌላኛው ግን ለምን በጨለማ ውስጥ እንደሚዳከር አይገነዘበውም። የብርሃንም ሆነ የጨለማ ምንጭ የሆኑት ኃይላት ለእነርሱ ድብቅ ናቸው። በብርሃንም ሆነ በጥላና ጨለማ ውስጥ ለመጓዝ ዋናው ምክንያት ምናልባትም የቀደምት አባቶቻቸው ኃጢአት ወይም የጽድቅ ሕይወት መሆኑን ኩቶም አያስተውሉትም። እነዚህን ኃይላት በማስመልከት ግን መጽሐፍ ቅዱስ ብዙ የሚነግረን አለው። የሰውን የሕይወት አቅጣጫ ከሁለት አንደኛውን መስመር በማስያዝ ረገድ ወሳኙን ሚና የሚጫወቱትን ኃይላት በረከት ወይም መርገም በማለት ይጠራቸዋል።

በመቀጠልም በጨለማ ወይም በጥላ ውስጥ ስለሚመላለሰው ሰው ጠለቅ ብለን ለመመልከት እንሞክራለን። ይህ ሰው በተቻለ መጠን ትክክለኛውን ነገር ለመሥራት፤ በሚመጥነው የሥራ መስክ ለመሰለፍ፤ የመኖሪያ አካባቢውን በጥንቃቄ ለመምረጥ፤ ሙያውን በየጊዜው ለማሻሻልና ከወቅታዊ ሁኔታዎች ጋር ለመጓዝ የሚጥር ብርቱና ታታሪ ሰው ሊሆን ይችላል። ከዚህ በተጨማሪም (ተፈጥሮአዊ) ስጦታውን ለማዳበር ያለ መታከት የሚሞክር ሊሆን ይችላል። ሆኖም ግን ከስኬታማ ውጤት አንድም ጊዜ ለመድረስ የማይችል ሊሆን ይችላል። ሌላው ቀርቶ የገዛ ልጆቹን እንኳ ለመቆጣጠር

የማይችል፤ ትዳሩ በጭቅጭቅ የተሞላ፤ ለአደጋና ለሕመም የተጋለጠ ሊሆን ይችላል። ከባሕር ውስጥ በመስጠም ላይ ያለ ሰው ውጋን ለመጨበጥ እንደሚያደርገው ከንቱ ሙከራ ሁሉ የእርሱም ጥረትና ልፋት በዚያው ልክ ፋይዳ ቢስ ሊሆን ይችላል። ጤናማ ሕይወት ለመምራት የሕንጻም ያህል ጥረት ቢያደርግም ዳሩ ግን ውጤቱ ሁልጊዜ ውድቀት ሊሆን ይችላል።

ምክንያቱን በግልፅ ሊረዳው ባይችልም ሆኖም ግን አንድ የሚገረረው ኃይል እንዳለ ይሰማዋል። ያ ኃይል ግን ቅርፅ የለሽና ተለዋዋጭ ነው። በመሆኑም ሰውየው ልክ ከጥላ ጋር የሚታገል ያህል ይመስለዋል። እንግዲህ የሕንጻም ያህል የተፋፋመ ግብግብ ቢያካሂድም ዳሩ ግን ጠላቱን ለይቶ ሊያውቀው ወይም ሊጨብጠው አይችልም። ከዚህም የተነሣ በአብዛኛው ተስፋ በመቁረጥ ስሜት ይጠቃል። «የምለፋው ለምንድን ነው?» ሲል እራሱን ይጠይቃል። «የምሠራው ሁሉ አንዱም አይሳካልኝም! እንዲያውም አባቴም ጭምር እንደኔው ዓይነት ዕድል ገጥሞት ስለ ነበረ ልፋቱ ሁሉ ውጤት ቢስ ሆኖ ቀርቷል!» በጭለት ያማርራል።

በዚህ መሰሉ ጥላ ያጠላበት ሕይወት ውስጥ ቤቶችም ጭምር ሊጓዙ ይችላሉ። ለምሳሌ አንዲት ልጃገረድ መልካም ጋብቻ እንዲያጋጥማትና ጤናማ ልጆች በመውለድ ጥሩ ቤተሰብ የማፍራት ምኞትና ፍላጎት ይኖራት ይሆናል። ሆኖም ግን ያን መሰሉን ኑሮ በምትያያዘው ጊዜ እንደ ዕቅዷ በመሆን ምትክ ነገሩ ሁሉ የጨለመና ተስፋ የሚያስቆርጥ ሊሆንባት ይችላል። ጤናዋ ከዕለት ዕለት እየተቃወሰ ሊሄድ፤ ልጆቿ የባለጉና የዕፅ ሉሉዎች ሊሆኑ ይችላሉ። የኋላ ኋላም ባሏ ጥሏት ሊከብራልና ያለ ዕድሜዋ ምክኒንና ብቸኛ ቤት ሆኖ ልታርፈው ትችላለች። ይህም ያነሰ ያህል ዘመናዊ ላይ እራሷም ከብስጭት የተነሣ የለየላት ሰካራም ልትሆን ትችላለች።

ይቺ ቤት በጨለማ ውስጥ እንደሚጓዘው ሰውየው ሁሉ በበኩሏም ጤናማ ሕይወት ለመምራት ያልተቆጠበ ጥረት አድርጋ ሊሆን ይችላል። ልጆቿን በእንክብካቤ ለማሳደግ፤ ስለ ተመጣጣኝ ምግቦችና ስለ ልጆች ስነ-ልቦናዊ ፅኑነት በሚሰጠው ትምህርት የሠለጠነች ልትሆን ትችላለች። መንፈሳዊውንም ለማጎፈ ትችል ዘንድ የሥነ-አእምሮ ትምህርት የተከታተለችና በሌሎችም መሰል ዕውቀቶች የዳበረች ልትሆን ትችላለች። ታዲያ ይህቺ ቤቶች የሕንጻም ያህል ጥረት ታድርግ እንጂ ውጤቷ ግን አላዛኝ ሊሆን ይችላል። በሌላ በኩል ደግሞ ከእርሷ በብዙ መንገድ የሚያንሱ ቤቶች ሌላውን ቤተሰብ በማፍራት ደስተኛ ሕይወት ሊመሩና በሥራቸው ሁሉ ፍትሄና አክብሮት ሊያተርፉ ይችላሉ።

በጥላማ ሕይወት ውስጥ ስለሚጓዙ ሰዎች አላሳዥ ሁኔታ ጠለቅ ብለን በምንመራመርበት ጊዜ አንዳንዴ የእነርሱና የእኛ ሁኔታ ተመሳሳይ የሚሆንበት ሁኔታ ያጋጥመናል። ስለ እነርሱ ይበልጥ ባሰብን መጠን ስለ ራሳችንም ምንነት በይበልጥ እየተረዳን እንሄዳለን። በዚያን ጊዜም ነው እኛም ከወላጆቻችን በተወራረሰ መርገም ቁጥጥር ሥር ስለ መሆናችን መጠራጠርና መፍራት የምንጀምረው። ምናልባትም ደግሞ በዚህ መልኩ በመሠቃየት ላይ ያለነው እኛው እራሳችን ሳንሆን ነገር ግን በቅርብ የምናውቀው ሌላ ሰው ሊሆን ይችላል። ያም ሰው ለምሳሌ የትዳር ጓደኞችን ወይም የቅርብ ጓደኞችን ሊሆን ስለሚችል፤ በእርሱ ችግር ሳቢያ እኛም በአያሌው የተጨነቅንበት ጉዳይ ሊሆን ይችላል። ሆኖም ግን አሁን ለሥቃዩ ምክንያት ስለሆነው ጉዳይ በመጠኑም ቢሆን መረዳት ሊኖረን ይችላል። የሚቀረን ነገር ቢኖር ለችግሩ በእርግጥም መንስኤው (መርገም) ይሆን? የሚለውን ማረጋገጥ ብቻ ነው።

ከዚህም በመነሣት ቀደም ሲል ክብደት ሰጥተነው ስለማናውቀው ስለ ራሳችንም ሆነ ስለ ወላጆቻችን የሕይወት ታሪክ መመራመር እንጀምራለን። ደን ጊዜም ነው ለመሆኑ በመርገም ቁጥጥር ሥር ያለሁት እኔ ነኝ? ወይስ ወላጆቼ? ለምን? ምክንያቱስ ምን ሊሆን ይችላል? ብለን መመራመር የምንጀምረው።

መርገም፤ ከቀደምት ወላጆቻችን እንደ ተዘረጋ ከንድ ሆኖ እኛንም ይዳስሰናል። ማንነታችንንም በመቆጣጠር ሕይወታችንን የጨለመ ሊያደርገው ይችላል። ፍፁም ነፃ በመሆን ያሻነውን ላለመሥራት ተጽዕኖ ያሳድርበናል። ብዙ ነገር ለማድረግ ችሎታ እንዳለን ቢሰማንም ቅሉ ዳሩ ግን ያንን ግብ ለማሳካት ሳይቻለን ይቀራል። በሌላ አነጋገር ያ ፈጅም የመርገም ከንድ በመንገዳችን ላይ ሊጠልፍና ሊጥለን ይችላል። በተደላደለ መንገድ ላይ የምንጓዝ ቢመስለንም ዳሩ ግን ሳይታወቁን ተደናቅፈን እንወድቃለን። በተለይም ለእረጅም ጊዜ ስናቅደው ከነበረው ግብ ለመድረስ በተቃረብን ጊዜ ብዙ ጊዜ በሚያሳዝን ሁኔታ ተሰናክለን እንቀራለን። በመሆኑም ግባችን ሁሉ ሕልም ሆኖ ይቀራል።

ይህን ስለመሳሰለው መሰናክል አንዳችም አጥጋቢ ማብራሪያ ለመስጠት ያዳግተናል። በአእምሮአችን በማመዛዘን አጥጋቢ ምክንያት ልንሰጥበት አንችልም፤ ወይም እስከነ አካቴውም ገጠመኝ ጨርሰ ከተፈጥሮ ሕግ ያፈነገጠ ሊሆን ይችላል። ይህ ማለት ደግሞ ከበስተጀርባ ያለው ኃይል ከተፈጥሮም ሕጉች በላይ ያለ ነው ማለት ነው። መርገም፤ በተለያየ መልኩ የሚንፀባረቅ ቢሆንም ቅሉ ዳሩ ግን የሚያስከትለው ውጤት አንድና

ተመሳሳይ ነው።- ይኸውም ተስፋ መቆረጥ ነው። አንድ ሰው ለጊዜውም ቢሆን ሕይወቱ የተሳካለት ሊመስል ይችላል። የሚሠራውም ሁሉ ፍራያማ በመሆኑ በብርሃን እንደሚጓዝ አድርገን ልንቆጥረው እንችል ይሆናል። በትምህርቱ ከፍተኛ ደረጃ ያጠናቀቀ፤ በሥራው የተደነቀ፤ ትዳሩም የሞቀ ሊሆን ይችላል። ሆኖም ግን ሳይታሰብ በመሆኑ አንድ መሰናክል ያጋጥመዋል። ተመልሶም ወደ ቀድሞው ዝቅተኛ የኑሮ ደረጃው በማሸቆ ልቆል ሊወርድ ይችላል። ታዲያ ያየው ሁሉ ከንፈሩን በመምጠጥ ይዘንለት እንጂ ለዚህ ውድቀቱ መሠረታዊ ምክንያት ስለ መኖሩ ለመረዳት አንድም ጥረት የሚያደርግ አይኖርም።- የሰው ልጅ በኑሮው ከፍና ዝቅ ማለት የተለመደ ነው በማለት እንደ ቀላል ነገር ይታለፋል። በመሆኑም በዘልማዳዊ አነጋገር «ይህ በማንም የሚደርስ ነው» በሚል ተራ አባባል ሊታለፍ ወይም «ከቤተሰቡ የወረሰው ነው» ተብሎ እንደ ቀላል ነገር ሊታይ ይችላል።

ይህን መሰሉ ውድቀት በተለያዩ የሕይወት መስኮች ላይ ሊከሰት ይችላል። ለምሳሌ በጤና፤ በገንዘብ፤ በጋብቻ፤ በሥራ መስክ ላይ ሊደርስ ይችላል። ሆኖም ግን ያንን ግለሰብ ወደ ኋላ ሲገባትተውና ጤናማ ሕይወቱን ቢያደራርሰው ይታያል። ይህን መሰሉም ቀውስ ከእርሱ አልፎ ቤተሰቡን አልፎ ተርፎም ጎብረተሰቡን ጭምር የሚያውክ ሊሆን ይችላል።

እርግጥ መርገም ሁልጊዜም ቢሆን አንድን ሰው ከመጨረሻ የውድቀት ጀረጃ ላይ ላያደርሰው ይችል ይሆናል። በተለይም ላይ ላየን ላየው አንድ ሰው በመርገም ቢጠቃም ቅሉ የተሟላ ሕይወት የሚመራ ሊመስል ይችላል። ሆኖም ግን ሰውየው የቱንም ያህል በተመልካች ዘንድ የሚያስቀና ሕይወት የሚመራ ቢመስልም፤ ውስጥ ውስጡን ግን ደስታ የለሽና በሥጋትና በስጭት የተበረቦረ ሕይወት የሚመራ ሊሆን ይችላል።

በደቡብ ምሥራቅ እስያ ውስጥ ለአገልግሎት በተጓዝቡበት ወቅት አንዲት እጅግ የተማረችና ብልህ የሆነች ሴት ዳኛ አጋጥማኝ ነበር። ይቺ ሴት በትውልዷም ቢሆን ከነገሥታት ዘር የተወለደች በመሆኗ ብዙዎች ይቅጥባት ነበር። እንደዚሁም ሴትየዋ ክርስቲያን በመሆኗ፤ ስለምትሠራው ግናቸውም ኃጢአት ባለ ማቆረጥ ለኢየሱስ ትናዘዝ ነበር። ያም ሆኖ ግን ሴትየዋ በሕይወታዋ ደስተኛ እንዳልነበረች ገልግልኛለች። በሥራዋ በጭቀኛ ማዕረግ የተቀዳጀች፤ በትውልዷም ከፍተኛ አክብሮት የሚለገሳት ቢሆንም ቅሉ ዳሩ ግን ሕይወቷ የተሟላ አልነበረም።

ለዚህ ምክንያቱ ምን ሊሆን እንደሚችል ለማወቅ ካደረግኝ ፍላጎት ያቀነሣ የተለያዩ ጥያቄዎችን አቅርቤለት ነበር። በመጨረሻም የተረዳሁት

ነገር ያቺ ሴት ጣዖታት ከሚያመልኩ ወላጆች መወለዷን ነው። ይህንንም እንዳወቅኩኝ ወዲያውኑ ላሳስባት የሞከርኩት በዘጸአት 20+3-5 ላይ እንደ ተገለፀው እግዚአብሔር በባዕድ አምልኮ ሥር ያሉትን እስከ ሦስትና አራት ትውልድ ድረስ እንደሚቀጣቸው ነው። ከዚያም በመቀጠል ከዚህ እርግጥን በአዳኝዋ በኢየሱስ አማካኝነት እንደት መፈታት እንደምትችል ምክራን ለገሰኳት፤ ማለትም ለእርሱ መናዘዝና ይቅርታ መጠየቅ የነበረበት በግሏ ስለ ሠራችው ኃጢአት ብቻ ሳይሆን ስለ ቅድመ አባቶቿም መተላለፍ ይቅር እንድትባል መለመን ነበረባት። እንግዲህ መርገም ስንል በግል በምንፈጽመው ኃጢአት የተነሣ ብቻ የሚደርስብን የእግዚአብሔር ፍርድ ሳይሆን በቀደምት ወላጆቻችንም ሳቢያ በውርስ ሊያጠቃን የሚችል መሆኑንም ጭምር ነው። ይህን ለመረዳት ደግሞ በበኩላችን ብርቱ ጥረትና ምርምር ልናደርግ ይገባል። አለበለዚያ ግን ውስጥ ውስጡንና በማናውቀው መንገድ ሊያጠቃንና ለውድቀት ሊዳርገን ይችላል። በምሳሌነት እንደ ጠቀስኳት እንደዚች ዳኛ ሁሉ ሌሎቻችንም ላይ ላዩን ለሚያየን እጅግ የተሳካ ኑሮ የምንመራ ሊመስል ይችላል። ሆኖም ግን ያን መስሉ ሕይወት ዘላቂነት የለውም! ባልታሰበ ሁኔታ - ወይም ባልተጠረጠረ ጊዜ ሐዘንና ብስጭት ያጋጥማል። በድንገት ሕይወት በተስፋ መቁረጥ ጉም ትሸፈናለች! ትጨልማለች! ሁሉም ነገር ዋጋ ቢስ ይሆናል።

ሌሎቹን ስንመለከት ደግሞ የተደላደለና ደስተኛ ሕይወት የሚመሩ ስለሚመስለን፤ እኛስ እንደነርሱ ሁልጊዜ ደስተኞች የማንሆንበት፤ ጤናማም ሕይወት የማንመራበት ምክንያት ምንድን ነው? ስንል እራሳችንን መጠየቃችን አይቀርም። እጅግም ከመጨነቃችን የተነሣ የተቀረው ሕይወታችን እንደዚያው እንደ ጨለመ የሚቀር ስለሚመስለን ከከባድ ሐዘንና ትካዜ ላይ እንወድቃለን።

እውነቱ ግን ይህ አይደለም! ማንም ሰው በዚህ መልኩ ተስፋ ሊቆርጥ አይገባውም! እግዚአብሔር ለማናቸውም ችግራችን መፍትሔ ያዘጋጀልን ስለሆነ በእጅጉ ልንፅናና ይገባል። ይህንንም በመጽሐፉ ምዕራፍ በምዕራፍ እያነበብክ በሄድክ ቁጥር ለሕይወትህ መስተካከል መፍትሔ የሚሆኑትን ትምህርቶች ደረጃ በደረጃ ትቀስማለህ።

እስከዚያው ድረስ ግን ከዚህ በመቀጠል ከሁለት ግለሰቦች የደረሱኝን ደብዳቤዎች ማበረታቻ እንዲሆኑህ አስፍራለሁ። ሁለቱም ግለሰቦች «ከመርገም ወደ በረከት» የሚለውን የሬዲዮ ትምህርት ፕሮግራሚን በመከታተል ስላገኙት መፅናናት እንደሚከተለው ገልፀውልኛል። የመጀመሪያው ደብዳቤ ከአንድ ወንድ የደረሰኝ ሲሆን ሁለተኛው ደግሞ ከአንዲት ሴት ነው።

«ስለ መርገም በሬዲዮ ያስተላለፉትን መልእክትና ትምህርት ካዳመጥኩኝ በኋላ እኔም በዚህ ዓይነቱ ተፅእኖ ሥር ስለ መሆኔ ለመገንዘብ ችያለሁ። አንድም ጊዜ ቢሆን የተደላደለና የተሟላ ሕይወት ለመምራት ካለመቻሌም እንዲያውም በግብረ-ሰዶም ስሜት እስከ መጠቃት ድርሼ ነበር። ታዲያ ክርስቲያን ከሆንኩኝ አሥር ዓመታት ያለፉኝ ቢሆንም ለካስ መርገም ኖሮብኝ ኖሮ ወደ እግዚአብሔር ለመቅረብ አልቻልኩም ነበር። በመሆኑም ሁልጊዜ ብቸኝነትና ብስጭት ያጠቃኝ ነበር።

ሆኖም የእርስዎን ትምህርት በመከታተል ከታሰርኩበት መርገም ለመላቀቅ በመቻሌ እኔም በኢየሱስ ነፃ ለመውጣትና የእርሱን ሕይወት ለመጋራት በቅቻለሁ። በአሁኑም ጊዜ ከእግዚአብሔር ጋር እጅግ የተቀራረበ ሕይወት በመምራት ላይ እገኛለሁ።»

* * *

«ስለ መርገሞች በማስመልከት በሬዲዮ ስላስተላለፏቸው ትምህርቶች ከፍ ያለ ምስጋናዬን አቀርብልዎታለሁ። እንደዚሁም «ከመርገም ወደ በረከት» በሚል ርዕስ ባዘጋጁት መጽሐፍ በመታገዝ ሕይወቴ በከፍተኛ ደረጃ ለውጥ አሳይቷል።

በቀደሙት ዓመታት ውስጥ እዘውትሮ ለሐዘንና ብስጭት የተጋለጥሁ ነበርኩኝ። እንዲያውም ላለፉት አምስት ዓመታት በሥነ-አእምሮ ሐኪም እርዳታና ቁጥጥር ሥር ነበርኩኝ።

ባለፈው የፀደይ ወራት ግን የእርስዎን ትምህርት ከሰማሁ በኋላ፤ አንዲት ወዳጄ የሆነች ሴት ከመርገሙ እንድላቀቅ አብራኝ ጸለየችልኝ። እኔም ከዚያን ጊዜ ጀምሮ እዘውትራቸው የነበሩትን እንደ ካርታና የስኒ ፕንቆላ የመሳሰሉትን እርግፍ አድርጌ ተውኩኝ። ምስጋናም ለጌታችን ይድረሰውና ከዚያን ጊዜ ወዲህ ፍጹም ነፃ የወጣሁ ሰው ለመሆን ችያለሁ።

የእርስዎን ትምህርት በማዳመጤ በዙሪያዬ የነበረው ከባድ ምሽግ ሊሰባበርና እግዚአብሔር ሊቀርበኝ ችሎአል። በዚህም ግድግዳ መፈራረስ ሳቢያ በጥቂት ሳምንታት ውስጥ መንፈሳዊ ሕይወቴ በአያሌው በመበልፀጉ እግዚአብሔርን ስለ ለገሰኝ ታላቅ በረከት ባለማቋረጥ አመሰግናለሁ። እርሱም ያደረገልኝን በጉነት ባሰብኩት ቁጥር እንባዩ ባለመገታት ይፈላል። ከዚያን ጊዜም የሚሰማኝ ደስታ ወሰን የለውም።

እውነትም ይህ የምናመልከው አምላክ እጅግ ድንቅ ነው!

ሰውር መሰናክሎች

ባለፈው ምዕራፍ ውስጥ የጠቀስኳቸውን ዓይነት አያሌ ችግሮች ሰዎችን በመርዳት ብዙ ዓመታት አሳልፈዋል። ይሁን እንጂ ጥረቴ ከፍተኛ የጊዜ መስዋዕት የሚጠይቅና በአብዛኛውም በእጅጉ አድካሚ ነበር። ከአጋጠሙኝ ሰዎች አንዳንዶቹ እስከ ተወሰነ ደረጃ ድረስ መንፈሳዊ እድገት ካላዩ በኋላ በአንድ ሰውር በሆነ መሰናክል በመገታት ይቆማሉ። እንደ እውነቱ እነኝህ ሰዎች ካደረገቸው መርገም ለመላቀቅ ፍጹም ቆራጦች ሳይሆኑ ቀርተው ወይም የማያወላውል ስሜት ስለሚያጠቃቸው አልነበረም ሙሉ በሙሉ ድልን ለመገባወጥ ሳይችሉ የቀሩት። ማናቸውንም የምስነዝርላቸውን ምክር ክልብ በመቀበል ተግባራዊ ለማድረግ የቱንም ያህል ጥረት ያድርጉ እንጂ፤ በሚቀዳጁት ውጤት ግን እነርሱም ሆኑ እኔ ማዘናችንና ቅር መሰኘታችን አልቀረም።

ይህን መሰሉ ሁኔታ ባጋጠመኝ ቁጥር ወደ እግዚአብሔር የሚከተለውን ጸሎት አቀርባለሁ። «አቤቱ ጌታ ሆይ፤ ይህን ችግረኛ ሰው ልረዳው ያልቻልኩት ለምን ይሆን? ምናልባትም ስለ ችግሩ ባህርይ ያልተረዳሁት ወይም በትክክል ያላወቅኩት ነገር ይኖር ይሆን?» እግዚአብሔርም ለጸሎቴ መልስ እንደ ሰጠኝ ከጥቂት ጊዜ በኋላ ተረዳሁ። ዓይኔን ጋርዶኝ የነበረውን መጋረጃ በማለወገድ፤ ለችግሮቻችን ሁሉ መንስዔው ከተፈጥሮ ሕግ ቁጥ ጥር ውጪና በላይ የሆነ ልዩ ኃይል ስለ መኖሩ ገለጠልኝ። እርግጥ ይህ መገለጥ በአንድ ወቅት ብቻ የተገለጸልኝ ሳይሆን ደረጃ በደረጃና በጊዜ ብዛት የተሰጠኝ ነበር። ማንኛውንም ችግር ላይ ላዩን ስናየው ቀላል ይምስለን እንጂ ሆኖም ግን የመንስዔው ባህርይ እጅግ የተወሳሰበና የተሰበጠረ ነው።

ይህ ደግሞ በይበልጥ ግልፅ ሊሆንልኝ የበቃው በአንድ የፕሬስቢቴሪያን ቤተ ክርስቲያን እንድሰብክ በተጋበዝኩበት ወቅት ነበር። በጽሑፍ ያቀናበርኩትን ስብከት አሰምኜ ከጨረስኩ በኋላ፤ ለምዕመናኑ ስለማቀርበው የመዝጊያ ንግግር በማሰላሰል ለጥቂት ጊዜ ያህል በዝምታ ተውጪ ቆየሁኝ። ሆኖም ግን በዚያው አጋጣሚ ዓይኖቼ ከፊት ለፊት ተቀምጦ በነበረ በአንድ ቤተሰብ ላይ አረፈ። ጌን ለጌን ተቀምጠው የነበሩት አባት፤ እናትና አንዲት ከራዳ ልጆቻቸው ነበሩ። በአእምሮዬም ውስጥ አንድ ሐሳብ በድንገት ብልጭ

አለ። ያ ቤተሰብ በአንድ በተለየ መርገም በመጠቃት ላይ ስለመሆኑ ታወቀኝ። በዚያን ቀን ያደረግኩት ስብከት ጨርሰውኑም ከመርገም ጋር የተያያዘ ባለመሆኑ በነገሩ በእጅጉ ተረጋግጥኩኝ። ሆኖም ግን የዚያ ቤተሰብ የመረገም ጉዳይ በአእምሮዬ ተመላልሶ በማንቃጨሉ አንድ ነገር ለማድረግ ወሰንኩኝ።

ከዚያም ከመስበኪያው መድረክ ላይ በመውረድ አባትዬው ወደተቀመጠበት አመራሁ ወደ እርሱ በመቅረብም፤ እንደምን በዚያ ቤተሰብ ላይ መርገም ያለበት ለመሆኑ እንደተሰማኝ ከገለጽኩለት በኋላ፤ ያንን መርገም በኢየሱስ ክርስቶስ ስም በማውገዝ ቤተሰቡን ነፃ ለማውጣት እንደምችል አስታወቅኩት። እርሱም እንደታዘዘው ለማድረግ ፈቃደኛ መሆኑን ገለጸልኝ። ይሁን እንጂ ይህን ዓይነት አገልግሎት ለመስጠት የመጀመሪያ ጊዜዬ ከመሆኑም፤ ሰውዬው ያለምንም ማመንታት ሊተባበረኝ በመፍቀዱ በመጠኑም ቢሆን መገረሜ አልቀረም። ሆኖም ግን ለዚህ አድራጊቴ ከበስተጀርባ የነበረውን ኃይል የተረዳሁት በኋላ ላይ ነው። ስንደገና ወደ መድረኩ በመመለስ መርገሙን ሊሰብርልኝ የሚችል ጸሎት አደረስኩኝ። በመጨረሻም ላይ መርገሙን በኢየሱስ ክርስቶስ ስም በማውገዝበት ወቅት በዚያ ቤተሰብ አባላት ፊት ላይ አንድ ዓይነት ለውጥ ተመለከትኩኝ። በተለይም ዕድሜዋ አሥራ ስምንት ዓመት አካባቢ የነበረችው ልጃገረድ ልጃቸው የግራ እግሯን በማንሣት ደጋግማ ሦንገራገጠው ጀመር። በዚያን ጊዜም ከጭኗ ላይ በፋሻ መጠገኑን በማየቴ ወደ ቤተሰቡ ተመልሼ በመሄድ፤ አባትየውን የልጇቷን እግር በጸሎት እንዳድነው መፍቀድ አለመፍቀዱን ጠየቅኩት። እርሱም በእጠያየቄ በእጅጉ በመገረም፤ «አጉል ልፋት እንዳይሆንብዎት እንጂ ቢረዷት ፈቃደኛ ነኝ። ይህን የግራ እግሯን ሁለት ዓመት ባልሞላ ጊዜ ውስጥ ብቻ ለሦስት ጊዜ ያህል ተሰብራለች፤ ሐኪሞችም የመዳን ተስፋ እንደሌላት ገልጸውልኛል» ሲል ተናገረኝ። በዚያን ጊዜ ስለ (መርገም) ባህርያት የነበረኝ ዕውቀት እጅግ መጠነኛ በመሆኑ የልጄቱ እግር በተደጋጋሚ ስለ መሰበሩ በሰማሁበት ጊዜ ምክንያቱ ምን ሊሆን ይችላል ስል ግራ ተጋብኜ ነበር። ይህን የመሰለው አደጋ ከመርገም ጋር ሊያያዝ ይችላል የሚል ጭርጣራም አላደረብኝም ነበር። ሆኖም ግን ግራ እግሯን አንስቼ ከሚሰማት ሕመም እንድትፈወስ ክልብ ጸሎት አደረስኩኝ።

ከጥቂት ሳምንታት በኋላ ከአባትዬው የምስጋና ደብዳቤ ደረሰኝ። በደብዳቤውም ውስጥ ያበራረገ ዜና ልጇቱን በሣን ዕለት ከጸላይኩላት በኋላ ለምርመራ ወደ ሐኪም በወሰዱት ወቅት፤ ቀድሞ ተሰብሮ የነበረው ጉልበቷ

«በኤክስሬይ» ታይቶ ፍጹም የዳነላት መሆኑን የሚያረጋግጥ ነበር። ጭና ተጠግኖበት የነበረው 4.ሻ ወዲያው እንደተፈታላት አባትየው ገለጸልኝ። ታዲያ ይህ ሰው እግረ መንገዱንም በቤተሰቡ ላይ ስለሚደርሰው ተመሳሳይ ችግር በመጥቀስ ምናልባት ሁሉንም ከመርገማቸው ላለቅቃቸው እችል እንደሆነ ጠየቀኝ።

ለሚቀጥሉት ወራት ሁሉ ሐሳቤ በዚህ ገጠመኝ እንደ ተማረክ ነበረ። በተለይም ወደዚህ የፈውስ አቅጣጫ የመራኝ መንፈስ ቅዱስ ስለመሆኑ እምነቴ ከዕለት ዕለት እየተጠናከረ ሄደ። በቅድሚያ በዚያ ቤተሰብ ላይ አንድ ዓይነት መርገም ስለመኖሩ እንዳውቅ አደረገኝ። በመቀጠልም መርገሙን በጸሎት ኃይል እንዳወግዘው መራኝ። በመሆኑም የልጄቱን እግር በመያዝ እንድትፈወስ በመጸለይ ያንን የመሰለ አስደናቂ ውጤት ለማግኘት ሰቃሁ። ስለዚህ መርገሙን ከማውገዜ በፊት እንድትፈወስ ብጸልይ ኖሮ ያንን ውጤት ለማስገኘት የምችል ይመስላችኋል?

ስለዚህ ጉዳይ በይበልጥ ባሰብኩ ቁጥር እርግጠኛ የሆንኩበት አንድ ነገር ከፈውስ ጸሎት በፊት መርገሙን ማውገዝ ማስፈለጉን ነው። ለማንኛውም እግዚአብሔር ለሚሰጠው ፈውስ ሰው ምስክር መርገም ስለ መሆኑ ግልፅ ግንዛቤ ለመጨበጥ ችያለሁኝ።

እንዲያውም ይህ ሐቅ በእኔም የግል ሕይወት ላይ ሁሉ የተንፀባረቀ ነበረ። በ1904 ዓ.ም በቻይና ውስጥ የተቀሰቀሰውን የ(ቡክሰር) አመፅ ለመደምሰስ ከእንግሊዝ ከተላከው የጦር ኃይል አዛዦች አንዱ የእኔ ቅድመ አያት (በእናቴ በኩል) ነበሩ። እርሳቸውም ከቻይና በሚመለሱበት ወቅት የተለያዩ የአገሬውን የወግ ዕቃዎች አምጥተው ኖሮ ከነዚህ ውስጥ አንድ ለእናቴ በውርስ ደርሷት ነበር።

እርሷም በ1970 ዓ.ም በመሞቷ በዘንዶዎች ምስል የተጠለፈ የጌጥ ዕቃ በተራዩ ለእኔ በውርስ ተላለፈልኝ። በተለይም በሐምራዊና በደማቅ ቀይ ሐሮች የተጠለፈው ያ ጥልፍ እውነተኛ የቻይናዎች የእጅ ሥራ ውጤት ነበር። ዘንዶዎቹ እያንዳንዳቸው አምስት እግሮች ያሏቸው በመሆኑ፤ እንደ ታሪክ ጠበብት አባባል የቻይናን ንጉሠ ነገሥታዊ መንግሥት የሚወክሉ ነበሩ። ይህን ለመሰለው የክብር ዕቃ በበኩሉም የነበረኝ እንክብካቤ ከፍ ያለ ነበር።

ታዲያ ይህ የውርስ ዕቃ በእጄ ከገባበት ዕለት ጀምሮ በወንጌል አገልግሎት ሥራዬ ላይ አንዳንድ መሰናክሎች ያጋጥሙኝ ጀመር። ሆኖም ግን ምክንያቱን እንዲህ ነው ብዬ ለመናገር አልቻልኩኝም ነበር። ቀደም

ሲል ታይተው የማይታወቁ ችግሮች ያጋጥሙኝ ጀመር። ለምሳሌ ከሰዎች ጋር በቀላሉ ለመግባባት ያዳግተኝ ስለ ጀመረ ከፍተኛ ብስጭትና ሐዘን ደጋግሞ ተሰማኝ። የምተማመንባቸውም የቅርብ ወዳጆቼ ከእኔ ሸሹ። ሌላው ቅርቶ ከእናቴ በሕጋዊ መንገድ የተላለፈልኝ የውርስ ንብረት እንኳ ከእጄ እንዳይገባ የተለያዩ መሰናክሎች ያጋጥሙኝ ጀመር።

በዚህ የተነሣ አበክረ መጸምና መጸለይ ጀመርኩኝ። በዚያን ወቅት ነበር ለዚያ ልዩ እንክብካቤ ለማድረግለት የዘንዶዎች ጥልፍ የጥላቻ መንፈስ እያደረብኝ መሄድ የጀመረው። በመጨረሻም ላይ በአእምሮዬ ውስጥ አንድ ያልታሰበ ጥያቄ ብልጭ አለ። ጥያቄውም ለመሆኑ በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ በዘንዶ የተመሰለው ማን ነው? የሚል ሲሆን ለዚህም የነበረው አንድ የማያሻማ መልስ ብቻ ነበር። ይኸውም ሰይጣን የሚለው ነው። (ራእይ.12፡1-12)።

ከዚህ በመነሣት ሌሎችም ጥያቄዎች በተደራረቡኝ አፋጠጡኝ። በተለይም የክርስቶስ ባሪያ የሆነ አንድ ሰው በመኖሪያ ቤቱ ግድግዳ ላይ የክርስቶስ ጠላት የሆነውን የዘንዶውን (የሰይጣንን) ምስል መስቀል ይገባዋልን? የሚለው ዋነኛው ጥያቄ ነበር። ያለምንም ጥርጥር መልሱ (አይገባውም!) የሚል በመሆኑ ወዲያውኑ ያንን የዘንዶ ጥልፍ ከግድግዳው ላይ በማውረድ አስወገድኩት። ይህ የእኔ እርምጃ በቀጥታ ለመጽሐፍ ቅዱሳዊ አባባል ከመታዘዝ የመነጨ እንጂ፤ የተለየ ሽልማት ወይም በረከት አገኝበታለሁ በሚል ጉጉት የተወሰደ አልነበረም። ያ ወቅት በመላው ዩናይትድ ስቴትስ በመዘዋወር መጽሐፍ ቅዱስ የማስተምርበት ሲሆን፤ ለዚሁ ተግባር ከሚከፈለኝ አነስተኛ ገንዘብ በስተቀር በኑሮዬ በኩል የደላኝ አልነበርኩም። ሆኖም ግን ያንን የዘንዶ ምስል ከቤቴ ካስወገድኩኝ በኋላ የገቢዬም መጠን በሚያስገርም ሁኔታ እየጨመረ ሄደ። ተጨማሪ ገንዘብ ለማግኘት ስለ በበኩሉ የወሰድኩት አንድም እርምጃ ወይም የተለየ ጥረት አልነበረም። ሆኖም ገቢዬ በእጥፍ ከማደጉም በላይ አጨቃጫቂ የነበረው የእናቴ ውርስ ጉዳይ ወዲያውኑ መፍትሔ አገኘ።

እንግዲህ በዚህ አጋጣሚ ነበር፤ በእኔ የገንዘብ ይዞታ መሻሻልና በዚያች በልጄገረድ እግር መፈወስ መካከል አንድ ምሥጢራዊ የሆነ ኃይል ባልታሰበ ሁኔታ እየሠራ ነው ከሚለው አሳብ ላይ የደረሰኩት። ያኛን ወጣት ልጄገረድ በተመለከተ ለእግር በሽታዋ ምክንያት የሆነው የቤተሰብ መርገም ነበር። ይሁን እንጂ መርገሙን በማውገዝ ጸሎት ከተደረገላት በኋላ ወዲያውኑ ከሕመሟ ተፈወሰች። በእኔ በኩል ደግሞ፤ በጤናዬ ላይ ሳይሆን

በንብረቱ ላይ ሰውር መሰናከል ፈጥሮ የነበረው ያ የዘንዶ ምስል በመወገዱ ወዲያውኑ የገንዘብ አቋሜ ፍጹም መሻሻልን አሳየ።

በዚህም የተነሣ እራሱን የቻለ መኖሪያ ቤት እስከ መግዛት ከመድረሱም፣ የዚህም ቤት ባለንብረት መሆኔ በኋላ ለማካሄደው ክርስቲያናዊ አገልግሎት የጉላ ሚና የሚጫወት ነበር። በዚያ ቤት ውስጥ ብዙ ክርስቲያናዊ ስብሰባዎች ሊካሄዱና፣ ብዙም ያላመኑ ክርስቶስን ለመቀበል ችለውበታል። ሌላው የሚገርመው ደግሞ ከዘጠኝ ዓመታት በኋላ አገልግሎቱን በማስፋፋት ለሌላ ዕቅድ ከፍተኛ ገንዘብ በሚያሻኝ ወቅት ያንን ቤት ከገዛሁበት ዋጋ በሦስት እጥፍ አስበልጧል በመሸጥ እቅዱን ለማሳካት መቻሉ ነው።

በዚያ በዘንዶ ጥልፍ ሳቢያ ያገኘሁት ትምህርት፣ ይበልጥ ግልፅ ያደረገልኝ ሙሴ በ(ዘዳግም 7፡25-26) ላይ ለእስራኤላውያን ስለ ባዕድ አምልኮ የሰጣቸውን ትእዛዝና በከነዓናውያን ጣዖታት ላይ መውሰድ ስለሚገባቸው እርምጃ የተናገራቸውን ነው።

«የተቀረጸውንም የአምላክቻቸውን ምስል በእሳት ታቃጥላለህ፤ የተሠራባቸውን ብርና ወርቅ አትመኝ፤ በአምላክህም በእግዚአብሔር ዘንድ ርኩስ ነውና እንዳትመድበት ከእርሱ ምንም አትውሰድ። እንደ እርሱም ርጉም እንዳትሆን ርኩስን ነገር ወደ ቤትህ አታግባ፤ ርጉም ነውና ተጻየጸው፤ ጥላውም።»

ምንም እንኳን በውርስ ከእጄ የገባው የእኔም የዘንዶ ጥልፍ እንደ ከነዓናውያን አማልክት በብርቅ በወርቅ የተንቀጠቀጠ ባይሆንም፣ ዳሩ ግን በቻይናውያን ዘንድ በአምላክነት ለብዙ ሺ ዓመታት ሲመለከ የነበረ የጣዖት ምስል ነበር። ይህንንም የዘንዶ ጥልፍ ወደ ቤቴ በማግባቴ በገዛ እጄ በእኔና በቤተሰቤ ላይ እርግግንን አስከተልኩ። ታዲያ ከዚህ ከባድ ስሕተት በወቅቱ ለመታረም ምሪት ለሰጠኝ ለመንፈስ ቅዱስ የተን ያህል ምስጋና ይገባዋል፤

እንዲያውም ከዚህ በመነሣት ነበር በመጽሐፍ ቅዱስ ላይ የተመረከዘ ስለ በረከትና መርገም ጥናት ማካሄድ የጀመርኩት። በበለጠም መጽሐፍ ቅዱስ ስለ በረከትና መርገም የሚናገረውን እያጠናሁ በሄድኩ ቁጥር አድናቆቴና መገረሜም በዛው መጠን ጨመረ። እስቲ የሚከተሉትን ሐቆች ከልብ እናጢናቸው። በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ «መባረክ» ወይም «በረከት» የሚሉት ቃላት 410 ጊዜ ያህል በመደጋገም ተጠቅሰው እናገኛለን። ይህ እንግዲህ ከበረከት ጋር ቀጥተኛ ዝምድና ያላቸውን እንደ «ብዑዕ»፣ «ዕድል»፣ «ተድላና ደስታ» የመሳሰሉትን ቃላት ሳይጨምር

ነው። መርገም የሚለው ቃል ደግሞ ከ230 ጊዜ ያህል በላይ እንደ ተጠቀሰ እንመለከታለን። ታዲያ በእጅጉ ያስገረመኝ አንድ እውነታ ቢኖር ስለእነዚህ በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ በአያሌ ሥፍራ ተጠቅሰው ስለሚገኙ ቃላት ከዚያን ጊዜ በፊት ልብ ብዬ ጥናት ለማካሄድ አለመሞከሬ ነው። ስለ እውነትም ከዚያን በፊት ስለእነዚህ ቃላት አንድም ዐረፍተ ነገር አንብቤ አላውቅም ብዬ ደፍራ ለመናገር እችላለሁ።

ጥናቴን ከጀመርኩ በኋላ ግን፣ ስለ መርገም አዘውትራ ማስተማር በመጀመሪያ፣ የአድማጮቼም ቁጥር በዚያው መጠን ከመጨመሩም በዚህ ላይ ያላቸውን ግንዛቤ ለማሳደግ ያላቸውም ፍላጎት በከፍተኛ ደረጃ ጨምሮአል። ብዙዎቹ ትምህርቱን በቴፕ በመቅዳት ላልሰሙት በማዳረጋቸው፣ ብዙ ግለሰቦችና አልፎ ተርፎም የምዕመናን ሕብረቶች የመሻሻል ዕድገት ሊቀዳጁበት ችለዋል። ከዚያም በኋላ እኔው ራሴ ሦስት ተከታታይ ትምህርቶች ያቀፉ ካሌቶች «መርገም፣ መንስዔውና መፍትሔው» በሚል ርዕስ እስከ ማስቀረፅ ድርሻለሁ።

ከጊዜ በኋላ ለአገልግሎት ሥራ ወደ ደቡብ አፍሪካ በሄድኩበት ሰዓት አንዲት ስሚን (ሚርያም) ብዬ የምጠራት አይሁዳዊት ሴት አጋጥማኝ ነበር። ታዲያ ይኛ ሴት ለእኔና ለባለቤቴ ለሩት እንዳረጋገጠችልን፣ ከላይ የጠቀስኩትን (መርገም፣ መንስዔውና መፍትሔው) የሚለውን ካሌት በመስማት ብቻ ኢየሱስን እንደ መሢሕና አዳኝ አድርጋ ለመቀበል በቅታለች።

ሚርያም፣ አንድ የግል ኩባንያ ያለው ከበርቴ ሰው ልዩ ጸሐፊ በመሆን የምታገለግል ነበረች። በዚህም የሥራ ቅርብ፣ ሳቢያ ያ የቀጠራት ከበርቴ ሰውና የቅርብ ረዳቱ የሆኑት ሁሉ የአንዲት አስማተኛ «ጉሩ (የሂንዱ የሃይማኖት መምህር)» ተከታዮች መሆናቸውን ለማወቅ ችላ ነበር።

እንዲያውም ከዕለታት በአንዱ ቀን ያ የቀጠራት ጌታዋ አንድ የቴፕ ካሜራ ወደ እርሷ ይዞ በመምጣት «የእኛዋ እመቤት «ጉሩ» ለኩባንያችን በረከት ለማስገኘት የሰጠችው ምርቃት በዚህ ካሌት ላይ ስለ ተቀዳ፣ ታይፕ አድርገው» ሲል አዚት ነበር። ሚርያምም በቴፕ የተቀዳውን ታይፕ በምታደርግበት ጊዜ የተረዳችው ነገር የ(ጉሩ)ዋ ንግግር ፍጹም በአስማትና በጥንቆላ ቃላት የተሞላ መሆኑን ነው። ይህን ጊዜ ሚርያም በድፍረት ለአለቃዋ ያንን ዓይነት ጽሑፍ ታይፕ ለማድረግ እንደማትፈቅድና በጌታ ኢየሱስም ላይ ካላት እምነት ውጪ መሆኑን ትነግረዋለች። እርሱም ለጊዜው በአባባሏ በመስማማት ካሌቱን መልሶ ይወስደዋል።

ሆኖም ግን ጥቂት ቀናት ካለፉ በኋላ ሚሪያም ሁለቱንም እጆቿን እየሸመቀቀ የሚያሠቃይ የሕመም ስሜት ያድርባታል። ጣቶቿ እንደ ተጣጠፉ በመቅረታቸው፤ ጨርሶም ልታነቃነቃቸው እንኳ አልቻለችም ነበር። በመሆኑም በጸሐፊነት ሙያዋ ላይ የመቆየቷ ዕድል የመነመነ ሆነ። በቤትም ውስጥ ከባሏ ጋር በአንድ አልጋ ላይ ለመተኛት እስከሚሳናት ድረስ ሕመሙ ያሠቃያት ጀመር። በሕክምና ትረጻ ዘንድ «የኤክስሬይ» ምርመራ በተደረገላት ወቅት ጅግቶቿ ጨርሶ መንቀሳቀስ እንደማይችሉ ትነገራት።

ይህን የሚሪያምን ሥቃይ የሰማች አንድ ወዳጇ የሆነች ሴት «እርግ ማን» በሚል ርዕስ ያዘጋጀሁትን ካሴት እንድታዳምጠው ታውሳታለች። ሚሪያም ዘመናዊ ብጤ ነኝ ባይ በመሆኗ ካሴቱን ለማዳመጥ መጀመሪያ ላይ ፈቃደኛ አልነበረችም። በካሴቱ ውስጥ የሠፈረውን ሐሳብ «የመካከለኛው ክፍል ዘመን» ኋላ ቀር አስተሳሰብ እንደሆነ አድርጋ ቆጥራው ነበር። የኋላ ኋላ ግን ምናልባት የዚያችን ጠንቋይ ሴት «ምርቃቶች» ታይፕ አላደርግም በማለቷ «ጉሩዋ» እረግማኛለች የሚል ጥርጣሬ ስላደረባት፤ እንደምንም ሳትወድ በግድ የእኔን ካሴቶች ከጓደኛዋ ጋር በመሆን አዳመጠቻቸው።

ዳሩ ግን ከመርገም ስለ መላቀቅ በጸሎት ከምደመድምበት ከሦስተኛው ካሴት ላይ ሲደርሱ ቴፕሪከርደሩ ካሴቱን በመጉረስ ወደፊትም ወደኋላም አልንቀሳቀስም አለ። ያን ጊዜም ሚሪያም አብራኝ ለመጸለይ ባለመቻሏ በእጅጉ አድርጋ አዝና ነበር።

ሆኖም ያቺ ጓደኛዋ የእኔን ጸሎት ቀደም ሲል በጽሑፍ ገልብጣው ኑሮ፤ ሚሪያም ያንን እያነበበች እንድትጸልይ ልታግባባት ሞከረች። ለጊዜው ብታቅማማም በመጨረሻ ላይ ባን በዚያ ጽሑፍ መሠረት ሁለቱ ጓደኛዎች አብረው ጸለዩ። ጸሎቱም ባበቃ በጥቂት ደቂቃዎች ውስጥ የሚሪያም ሥቃይ ደብዛው ጠፋ፤ ወዲያውኑም ጣቶቿ ያለ አንድ ችግር ተፍታተው ተንቀሳቀሱ። በኋላም ጊዜ ወደ ሐኪምቻ በመሄድ ተደጋጋሚ «የኤክስሬይ» ምርመራ ቢካሄድላትም፤ ጣቶቿ ጨርሶም የሕመም ምልክት ያደረባቸው ስለመሆኑ አንድም ማስረጃ ሊገኝ አልቻለም።

ከዚህ ተአምራዊ ገጠመኝ የምንረዳው አንድ እውነታ አለ። ይኸውም የሚሪያም ፈውስ የተገኘው ውጪያዊ በሆነ የሕክምና እርዳታ ላይሆን በመንፈሳዊና በመርገም ላይ በተገኘ ጸሎት ድል አድራጊነት መሆኑን ነው። ይህ ሁኔታ በግልፅ የሚያሳየን መርገም አንድን ሰው ጤናማ ሕይወት ከመምራት የቱን ያህል መሰናክል ሊፈጥርበት እንደሚችል ነው። በእግረ

በሽተኛዋ ልጅ ላይ የደረሰው ሕመምም ሆነ በእኔ ላይ የተከሰተው የዕድል መጨለም ቀደም ሲል እንደተመለከትነው የዚሁ የመርገም ውጤት ነበር።

ታዲያ መርገም ከሕመም ለመፈወስና፤ የብልፅግና ሕይወት ለመምራት ሰውር መሰናክል ከሆነ ዘንዳ፤ በተመሳሳይ ሁኔታ ለሌሎችም በረከቶች ደንቃራ የማይሆንበት ምን ምክንያት አለ? ይህን ጥያቄ ለመመለስ ብዙ ጥናት አካሂጃለሁኝ። እነሆም ከዚሁ ጥናቱ በመነሣት ነበር ለሚከተሉት ሦስት ተዛማጅ ጥያቄዎች አጥጋቢ መልስ ለማግኘት የበቃሁት፡-

- 1ኛ. በሕይወታችን ውስጥ መርገም ሚና በመጫወት ላይ ስለ መሆኑ እንደምን ለማወቅ እንችላለን?
- 2ኛ. ከመርገም ለመላቀቅና ከሚያስከትለውም የከፋ ሕይወት ለማምለጥ ምን ልናደርግ ይገባል?
- 3ኛ. የእግዚአብሔርን በረከት እንደምን ለመጋራት እንችላለን? ለነዚህ ጥያቄዎች አጥጋቢ መልስ ሊሆኑ የሚችሉትን የምርምር ውጤቶች ከዚህ በሚቀጥሉት ገጾች ላይ ደረጃ በደረጃ አስፍሬአቸዋለሁ።

የበረከቶችና የመርገሞች ገፅታ

የታሪክን የሂደት አቅጣጫ የሚወስኑ ሁለት **ኃይላት** አሉ። እነርሱም **ግልፅ የሆነና ሰው** የሆነ ምክንያት በመባል የሚታወቁት ናቸው። እነኚህ ሁለቱ ምክንያቶች እርስ በእርስ በመደራረብ በታሪክ ላይ ከፍተኛ ሚና እንደ ተጫወቱ በማንም ዘንድ የታወቀ ነው። በመሆኑም ታሪክን ቁሳዊ በሆኑ ወይም በግልፅ ሊታይ በሚችሉ ምክንያቶች ብቻ አንድን አቅጣጫ እንደሚይዝ አድርጎ መመልከቱ፤ ከጊዜ ወደ ጊዜ ስለሚፈጸሙት ድርጊቶች ቁንጽል መረዳት ብቻ እንዲኖረን ያደርገናል።

በገሃዱ ዓለም በምናያቸው ምክንያቶች የተነሣ አንድ ታሪካዊ ሂደት አቅጣጫውን ሲቀይር ስናይ፤ ሊዳሰሱና ሊጨበጡ የሚችሉ ቁሳዊ መንስዔዎችን መደርደሩ እጅግም ላይከበደን ይችላል። ሆኖም ግን ውሱን ከሆነው ዓለማዊ እውቀታችን አሻግረን መመልከቱ ስለሚያዳግተን በዚህም መልኩ ቢሆን የተሟላ ማስረጃ መስጠቱ ያዳግተናል። ብዙዎችም ለታሪክ ያላቸው ግንዛቤ ጉደሉ የሚሆነው አንድም በዚህ የተነሣ ሲሆን፤ ዋናው ምክንያት ግን የማይታየው መንፈሳዊ ኃይል በታሪክ ላይ የሚያሳድረውን ተፅእኖ ባለመረዳት ነው። እንግዲህ የዚህን ስውር ኃይል ምንነት ለመረዳት እስከ ፈለግን በግድ ወደ መጽሐፍ ቅዱስ ማምራት አለብን በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ተብራርተው የምናገኛቸው ስውርና ረቂቅ ኃይላት በታሪክ ላይ ያላቋረጠ ሚና ይጫወታሉ እንደ ቁሳዊው ምክንያት እነኚህም ኃይላት በአንድ ወገን የሚመደቡ ሲሆን፤ ጳውሎስ ሁለቱንም በ(2ኛ ቆሮንቶስ 4፡17-18) ላይ በሚከተለው መልኩ ያብራራቸዋል።

«የማይታየውን እንጂ የሚታየውን ባንመለከት፤ ቀላል የሆነ የጊዜው መከራችን የክብርን የዘላለም ብዛት ከሁሉም መጠን ይልቅ ያደርግልናል፤ የሚታየው የጊዜው ነውና፤ የማይታየው ግን የዘላለም ነው።»

በገሃዱ ዓለም የምናየው ሁሉ ወቅታዊና ተለዋዋጭ ብሉም በመጨረሻ ላይ የሚደመሰስ ነው። ዘላለማዊነትና እውነተኛነት ያለውን ነገር የምናገኘው

በማይታየው ዓለም ነው። የዚህ የማይታየው ዓለም ኃይል ዘለቂታነት ያለውን ባህሪያችንን የሚወስን ከመሆኑም በገሃዱም ዓለም ላይ ወሳኝ ሚና ይጫወታል። ጳውሎስም ከላይ በቀረበው ጥቅስ አማካኝነት ሊያሳስብን የሞከረው በሕይወታችን ዘለቂታዊ ድል ለመቀዳጀት ከሚታየው ይልቅ በማይታየው ኃይል ላይ እንድንመካና እንድንተማመን ነው።

በረከቶችም ሆኑ መርገሞች የገሃዱ ሳይሆን የማይታየው ዓለም ባህርያት ናቸው። ከተፈጥሮ ሕግ በላይና ውጪ የሆነ የመንፈሳዊ ኃይል መገለጫዎች ናቸው። በረከቶች ጣፋጭና መልካም ፍሬን ሲያስገኙ የመርገሞች ውጤት ግን መርዛማና መራራ ፍሬ ይሆናል። እነኚህ ሁለት ባህርያት በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ተቀዳሚ ሥፍራ የተሰጣቸው ናቸው። ቀደም ሲል እንደተመለከትነውም ሁለቱ ቃላት ከ640 ጊዜ በላይ በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ተጠቅሰዋል። እነኚህ ሁለቱም የመንፈስ መገለጫዎች በጋርዮሽ የያዟቸው ሁለት ተመሳሳይ ጠባያት አሏቸው። በቅድሚያ ብዙውን ጊዜ የሁለቱም ውጤቶች በግለሰብ ደረጃ የተወሰኑ አይሆኑም። ከግለሰቡም አልፎ ቤተሰቡን፤ ጉሳውን፤ ብሔረሰቡንና አልፎ ተርፎም መንግሥታትንም ሊያካትቱ ይችላሉ። በሁለተኛ ደረጃ ደግሞ፤ ሁለቱም ባህርያት አንድ ጊዜ ተግባራዊ እንዲሆኑ በሚቆጣጠራቸው ኃይል እስከ ታዘዙ ከትውልድ ትውልድ ሊተላለፉ የሚችሉ ናቸው። ስለ በረከቶችና መርገሞች በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ በአያሌ ቦታዎች ተጠቅሶ ስናገኝ፤ ከነዚህም አንዳንዶቹ ከአራት ሺህ ዓመታት አንስቶ እስከ ዛሬው ትውልድ ድረስ የታሪክን ሂደትና የሕዝቦችን ዕድገት በመቆጣጠር ላይ ይገኛሉ።

በተለይም ሁለተኛው የበረከቶችና የመርገሞች ገፅታ በግለሰቦች ሕይወት ላይ የሚጫወተው ሚና በየጊዜው በገሃድ የሚታይ ነው። ከወላጆቻችን በወረሰናቸው ባሕርያት ሳቢያ የእኛም ሕይወት በአያሌው ሰጠቃ እንመለከታለን። በመሆኑም በግል ድክመታችን ወይም ብርታታችን የተነሣ ሳይሆን ከዚያ ውጪ በሆነ ኃይል አማካይነት የየዕለቱ ሕይወታችን ሲጨልምና ሲበራ እናያለን። ለዚህም ምንጩ የሆነውን ምክንያት በመቶና በሺህ በሚቆጠሩ ዓመታት ወደ ሷላ በመሄድ ልናገኘው እንችላለን።

ለበረከቶችም ሆነ ለመርገሞች ዋናው መተላለፊያ መንገድ ቃላት ናቸው። እነኚህም ቃላት በአንደበት ሊነገሩ፤ በጽሑፍ ሊሰፍሩ ወይም

በምናብ ደረጃ ብቻ ሊታሰቡ የሚችሉ ሲሆኑ፤ ስለዚህም ጠባቂዎች መጽሐፍ ቅዱስ ብዙ የሚነግረን አለው። በተለይም መጽሐፈ ምሳሌ ቃላት የቱን ያህል ለመልካምና ለክፉ ተግባር ጥቅም ላይ እንደሚውሉ ግልፅ ባለ መንገድ ያሳያል። ከዚህም በመቀጠል የምንመለከታቸው አንዳንድ ጥቅሶች ለዚህ አባባል አጥጋቢ ምሳሌ ይሆናሉ፡-

«ዝንጉ ሰው በአፋ ባልንጀራውን ያጠፋል፤

ጸድቃን ግን በእውቀት ይድናሉ።»

(ምሳሌ 11+9)

«እንደሚዋጋ ሰይፍ የሚለፈልፍ ሰው አለ፤

የጠቢባን ምላስ ግን ጤና ነው።»

(ምሳሌ 12+18)

«ፈዋሽ ምላስ የሕይወት ዛፍ ነው፤

የጠማማ ምላስ ግን ነፍስን ይሰብራል።»

(ምሳሌ 15+4)

«ሞትና ሕይወት በምላስ እጅ ናቸው፤

የሚወድዱአትም ፍሬዋን ይበላሉ።»

(ምሳሌ 18+21)

ልክ እንደ መጽሐፈ ምሳሌ ያህል ያዕቆብም ስለ ቃላት አስመልክቶ በመልእክቱ ውስጥ የሚከተለውን አስፍሯል። እርሱም ቢሆን አበክሮ የሚያስገነዝቡን የአካላችን ትንሿ ክፍል የሆነችው ምላስ የቱን ያህል ለመቆጣጠር እንደምታስቸግረን ነው።

«እንዲሁም አንደበት ደግሞ ትንሽ ብልት ሆኖ በታላላቅ ነገር ይመካል። እነሆ፤ ትንሽ እሳት እንደት ያለ ትልቅ ጫካ ያቃጥላል አንደበትም እሳት ነው። አንደበት በብልቶቻችን መካከል ዓመፀኛ ዓለም ሆኖአል፤ ሥጋን ሁሉ ያሳድፋልና፤ የፍጥረትንም ሩጫ ያቃጥላል፤ በገሃነምም ይቃጠላል። በእርሱ ጌታንና አብን እንባርካለን፤ በእርሱም እንደ እግዚአብሔር ምሳሌ የተፈጠሩትን ሰዎች እንረግማለን፤ ከአንድ አፍ በረከትና መርገም ይወጣሉ።» (ያዕቆብ 3+5-6፤ 9-10)

የቃላትን ኃይልነትና የሚጫወቱትንም ከባድ ሚና በማስመልከት ያዕቆብ ግልፅ በሆነ ተምሳሌት አማካይነት አቅርቦታል። በረከትም ሆነ መርገም ሊያስከትሉት የሚችሉትን እጅግ የጉላ የልማትና የጥፋት ውጤት ልዩ ትኩረት በመስጠት ገልጾታል። እርግጥ በረከቶችና መርገሞች ወደ ሰው ልጅ ሊተላለፉ የሚችሉበት ብቸኛው መንገድ በቃላት አማካይነት ብቻ አይደለም። አልፎ አልፎም ቁሳዊ የሆኑ ነገሮች ለሁለቱም ኃይላት መተላለፊያ የሚሆኑበት ጊዜ ያጋጥማል።

በዘጸአት 30+22-33 ውስጥ እንደምንመለከተው ጌታ ለሙሴ የመገናኛውን ድንኳን መሠዊያዎችና መንበሩን፤ እንደዚሁም ካህናቱን ብቻ ሊቀበበት የሚችል የተባረከ ዘይት (ቅብዓ ቅዱስ) ሰጥቶታል። ይህም ዘይት በምን መንገድ ጥቅም ላይ መዋል እንዳለበት በ(ዘሌዋውያን 8+1-12) ላይ ተገልጿል። በተለይም በቁጥር 10-12 ላይ የሚከተለውን እናነባለን።

«ሙሴም የቅብዓቱን ዘይት ወሰደ፤ ማደሪያውንና በውስጡ ያለውን ሁሉ ቀብቶ ቀደሳቸው። ከእርሱም በመሠዊያው ላይ ሰባት ጊዜ ረጨ፤ ይቀድሳቸውም ዘንድ መሠዊያውንና ዕቃውን ሁሉ፤ የመታጠቢያውን ስንና መቀመጫውን ቀባ። ከቅብዓቱም ዘይት በአሮን ራስ ላይ አፈሰሰ፤ ይቀድሰውም ዘንድ ቀባው።» (ዘሌዋውያን 8+10-12።)

በዚህ ጥቅስ ውስጥ የምናገኘው «መቀደስ» የሚለው ቃል ከሌሎች መርጦ «ከእግዚአብሔር በማግለል መስጠት» ማለት ነው። ስለዚህ የቅብዓቱ ዘይት ቅድስናን የሚሰጠው በእርሱ አማካይነት ለተባረኩት ለመገናኛው ድንኳንና በውስጡ ለሚገኙት ነዋየ ቅዱሳት እንደዚሁም ለካህናቱ ጭምር ነበር። ከጊዜ በኋላም፤ በእስራኤል ታሪክ ውስጥ እንደምንመለከተው ነገሥታቱን ለመቀባት ጥቅም ላይ የሚውለው የወይራ ዘይት ነበር። በ(1ኛ ሳሙኤል 16+13) ላይ ነቢዩ ሳሙኤል ጻዊትን እንዴት በእግዚአብሔር የተመረጠ ንጉሥ አድርጎ እንደ ቀባው እንመለከታለን።

«ሳሙኤልም የዘይቱን ቀንድ ወስዶ በወንድሞቹ መካከል ቀባው። የእግዚአብሔርም መንፈስ ከዚያ ቀን ጀምሮ በጻዊት ላይ በኃይል መጣ። ሳሙኤልም ተነሥቶ ወደ አርማቴም ሄደ።»

ሳሙኤል በጻዊት ራስ ላይ ያፈሰሰው ዘይት ለመንፈስ ቅዱስ በጻዊት ላይ መውረድና የንጉሥነት ኃላፊነቱን በብቃት ለመወጣት ምክንያት ሆነ።

እንደዚሁ ሁሉ በአዲስ ኪዳን ውስጥ የምናገኘው የጌታ ራት በረከት ለሚያምኑበት ሁሉ በተመሳሳይ መንገድ የእግዚአብሔርን ጸጋ የሚያላብስ ነው። በ(1ኛ ቆሮንቶስ 10+16) ላይ ጳውሎስ እንደሚከተለው ይነግረናል፡-

«የምንባርከው የበረከት ጽዋ ከክርስቶስ ደም ጋር ኅብረት ያለው አይደለምን? የምንቆርሰውስ እንጀራ ከክርስቶስ ሥጋ ጋር ኅብረት ያለው አይደለምን?»

ሰለዚህ ከጌታ ራት በመንፈስ አምነው ለሚካፈሉት ሁሉ የጌታ በረከት ይደርሳቸዋል። በተለይም ደግሞ ጳውሎስ የጠቀሰው «የበረከት ጽዋ» የሚያመለክተው ከዚያ ጽዋ የሚጋሩት ሁሉ የአዲሱ ኪዳን ተጋሪዎች እንደሚሆኑ ነው።

እዚህ ላይ በግልፅ ልንገነዘበው የሚያሻው ጉዳይ ከእነኝህ የበረከት ማስተላለፊያዎች ጋር የተቆራኘ አንዳችም «የአስማት» ዝንባሌ እንደሌለ ነው። በረከቶቹ ሁሉ የሚገኙት ቁሳቁሶችን በማክበር ሳይሆን በመጽሐፍ ቅዱስ ላይ የሰፈሩትን የእግዚአብሔር ትእዛዛት በመፈጸም ነው። ይህም ግልፅ የሚያደርግልን ያለእምነትና ታዛዥነት አንዳችም በረከት ለማግኘት እንደማይቻል ነው።

ሰለዚህም ነው ጳውሎስ በ(1ኛ ቆሮንቶስ 11፡29) ላይ የጌታን ራት ስለ መካፈል አስመልክቶ የሚከተለውን ማስጠንቀቂያ ያሰፈረው «ሳይገባው የሚበላና የሚጠጣ የጌታን ሥጋ ስለማይለይ ለራሱ ፍርድ ይበላልና፤ ይጠጣልምና?» እንግዲህ የተጠቀሱትን የእግዚአብሔር ትእዛዛት አክብረው የሚፈጽሟቸው ከላይ እንደ ተገለፀው በረከትን ሲቀበሉ፤ ሊያቃልሉት የሚሞክሩ ደግሞ ለመርገም ይዳረጋሉ። በመሆኑም በጌታ ራት አማካይነት እንደምናየው ለበረከትም ሆነ ለመርገም ማስተላለፊያ የሚሆነው ቁስ አካላዊ የሆነው ኅብስቱና ወይኑ ነው ማለት ነው። እንደዚሁም ወደ (ዘኁልቁ 5፡11-31) ተመልሰን ስንመለከት የአንዲትን ሴት ለባሏ ታማኝ መሆን አለመሆን ለማረጋገጥ ከመገናኛው ድንኳን አፈርና ቀለም በመውሰድ በውኃ በጥብጠው እንዲያጠጥሩት ታዩ ነበር።

ሴትየዋ በባሏ ላይ ዝሙት የፈጸመች ከሆነ መርገም እንደሚወርድባት በሚከተለው ሁኔታ ተገልጿል። «ካህኑም...እርግማን የሚያመጣውንም መራራ ውኃ ለሴቲቱ ያጠጣታል። ረከሳና በባልዋ ላይ አመንዝራ እንደ ሆነች እርግማንን የሚያመጣው ውኃ ገብቶ መራራ ይሆንባታል፤ ሆኖም ይገፋል፤ ጭንዋም ይሰለሰላል፤ ሴቲቱም በሕዝብዋ መካከል ለመርገም ትሆናለች።» ጻሩ ግን ሴትየዋ ከተጠረጠረችበት ወንጀል ገጹ ሕክምና ምንም ዓይነት እርግማን ስለማይደርስባት ውኃውን በመጠጣቷ አትጉዳም እግዚአብሔርም ገጽሕናዋን በዚህ መልኩ እስካረጋገጠ ድረስ ባልየው ዳግመኛ በጥርጣሬ ክስ ሊያቀርብባት አይችልም። ገጽሕናዋ ከመርገሙ ያድናታል።

ከላይ የተጠቀሱት ምሳሌዎች ግልፅ የሚያደርጉልን ነገር፤ በረከቶችም ሆኑ መርገሞች በቁሳዊ አካላት አማካይነት ጭምር ሊተላለፉ እንደሚችሉ ነው። ከመጽሐፍ ቅዱስ ውጪ በመሄድ አስማተኞችና ጠንቋዮች ስለሚጠቀሙባቸው ነገሮች ከተመለከትን ግን ስፍር ቁጥር የሌላቸውና በተለይም ባመዛኙ በጥፋት መሣሪያነት የሚያገለግሉ ናቸው።

ሰለዚህም ነው እግዚአብሔር በ(ዘጸአት 20፡4-5) ላይ እንደሰፈረው ሕዝቡ ለባዕድ አምልኮ ተገዥ እንዳይሆንና ጣዖታትን በመቅረፅ እንዳያመልክ አጥብቆ ያሳሰበው።

«በላይ በሰማይ ካለው፤ በታችም በምድር ካለው፤ ከምድርም በታች በውኃ ካለው ነገር የማናቸውንም ምሳሌ፤ የተቀረጸውንም ምስል ለአንተ አታድርግ። አትስገድላቸው፤ አታምልካቸውምም፤ በሚጠሉኝ እስከ ሦስተኛውና እስከ አራተኛ ትውልድ ድረስ የአባቶችን ኃጢአት በልጆች ላይ የማመጣ...»

ለአምልኮ ጥቅም ላይ መዋል የማይገባቸው አያሌ ነገሮች አሉ። በግል ሕይወቴ ላይ ያ ከቻይና የመጣ የዘንዶ ጥልፍ የቱን ያህል አሉታዊ ተፅእኖ እንዳሳደረብኝ ቀደም ሲል ገልጫለኝኋለሁ። እርግጥ እኔ ያንን የዘንዶ ምስል የማምለክ አንድም ዝንባሌ አልነበረኝም። ሆኖም ግን ያ ምስል በሌሎች ዘንድ የአምልኮ መሣሪያ በመሆን ለዘመናት በማገልገሉ በእኔም ላይ መርገምን አስከተለ።

የሚገርመው ደግሞ ብዙ ዓመታት ካለፉ በኋላ ሰለዚያ ስለ ዘንዶ ጥልፍ በአንድ አጋጣሚ ለማስታወስ ችዬ ነበር። ታዲያ በዚያን ጊዜ የታወቀኝ አንድ ሌላ ምሥጢር የዚያ ምስል በቤቴ መስቀል መርገም ያስከተለው በሀብት ይዞታዬ ላይ ብቻ ሳይሆን ስለ በረከቶችም መኖር እንዳላውቅ ግርዶሽ ሆኖብኝ ነበር። ከዚህ መሰሉ አሳዛኝ ሁኔታ ከተላቀቅሁና ነፃ ከወጣሁ በኋላ ብቻ ነበር እግዚአብሔር ለእኔ ያዘጋጀልኝን ሰፊ ዕድል ለመረዳት የቻልኩት።

ከዚያን ጊዜ ጀምሮ በመርገም ሥር ያሉትን ሰዎች በቀላሉ አይቼ ልለያቸው ችያለሁ። ታዲያ ያ መርገም እግዚአብሔር ለእነርሱ ያቀደላቸውን በጉነት ለመቀበል መሰናክል የፈጠረባቸው ብቻ ሳይሆን እስከ ጭራሹም የእግዚአብሔር በረከት ስለ መኖሩ እንዳይረዱ ጋርዶባቸዋል እንግዲህ ከዚህ መሰሉ አሳዛኝ ሁኔታ ለመገላገል የምንችለው በመንፈስ ቅዱስ ምሪት የመጽሐፍ ቅዱስ እውነቶችን ስንቀበልና፤ ከሰይጣን አሳሳችነትና አታላይነት እራሳችንን ነቅተን ስንጠብቅ ነው።

በሙሴ የተዘረዘሩት በረከቶችና መርገሞች

አንዳንድ ሰዎች ስለ በረከቶች ሲነገር ለመስማት ፈቃደኞችና ደስተኞች ናቸው። ሆኖም ስለ መርገም ሲነገራቸው ግን በቀላሉ ከመካከለኛውና ከጨለማው ዘመን ጓላ ቀር አስተሳሰብ ጋር በማገናኘት ሊቀበሉት ፈቃደኞች አይደሉም። ይህ ዓይነቱ አቋም ግን ትክክል አይደለም። ለማንኛውም ነገር ቢሆን ተቃራኒ እንዳለው ጨርሶ ሊታበል የማይችል ሐቅ ሆኖ ሳለ፣ ዳሩ ግን ይህን ሕግ ለእኛ በሚሰማማን ጊዜ ተቀብሎ፣ በሚነካን ጊዜ ግን ላለመቀበል መሞከሩ ፍጹም የዋህነትና ቁልነት ነው። መቃታት እንዳለ ሁሉ ተቃራኒው ቅዝቃዜም አለ። ለመልካምም ተቃራኒ የሆነው ክፋት አለ። ሁለቱም በእርግጥ ያሉና በየዕለቱም ኑሮአችን የምንመሰክራቸው ናቸው። ስለዚህ ልክ እንደዚያው ሁሉ ለበረከት ተቃራኒ የሆነውም መርገም አለ።

በአገልግሎቱ ሳቢያ ከተለያዩ የዓለም ክፍል ከመጡ ብዙ ክርስቲያኖች ጋር የመወያየት ዕድል አጋጥመዋል። እነኝህ ሰዎች አንዱ ከሌላው በመደብ ጀርባቸው፣ በትምህርት ደረጃቸው፣ ወዘተ የማይመሳሰሉና የማይቀራረቡም ይሁን እንጂ፣ አንድ የሚያስደንቀው ነገር ግን አብዛኛዎቹ ስለ በረከትም ሆነ ስለ መርገም በተመሳሳይ ሁኔታ አንድም ነገር አለማወቃቸው ነው። ከዚህም የተነሳ የእግዚአብሔርን በረከት መቀበል የሚገባቸው ብዙ ክርስቲያኖች የመርገም ሕይወት በመምራት ላይ ናቸው። ለዚህም በቅድሚያ ሊቀርቡ የሚችሉ ሁለት መሠረታዊ ምክንያቶች አሉ። በመጀመሪያ በበረከትና በመርገም መካከል ያለውን ልዩነት ለመረዳት ለብዙዎቹ ያዳግታቸዋል። ሁለተኛ እነኝህ ሰዎች በመርገም ሥር ቢሆኑም ቅሉ፣ ከዚህ ክፋት ሊላቀቁ ስለሚችሉበት ዘዴ አንዳችም እውቀት የላቸውም። በተለያዩ መንገዶች የሚደርሱን ቢሆንም፣ ዳሩ ግን ለሁሉም በረከቶች ምንጫቸው አንዱ ኃይሉ እግዚአብሔር ነው። እንደዚህ ሁሉ መርገሞችም ከእግዚአብሔር ሊመነጩ ይችላሉ። ሆኖም ግን ለሁሉም መርገሞች መንስኤ እግዚአብሔር ነው ለማለት አንችልም። ስለዚህም ወደፊት በበለጠ እንረዳለን። እግዚአብሔር በሰዎች ላይ መርገምን የሚያወርደው በእርሱ ሳያምኑ ሲቀሩ፣ በኃጢአት ሲጨማለቁና አመፀኞች ሲሆኑ ነው። ይህንንም በተመለከተ በታሪክ ውስጥ የተዘገቡ አያሌ ገጠመኞች እናገኛለን።

ታዲያ አንዳንድ (ዘመናዊ) የሆኑ የታሪክ ተንታኞች በብሉይ ኪዳንና በአዲስ ኪዳን መካከል የይዘት ልዩነት እንዳለ ይከራከራሉ። እንደ እነርሱም አባባል የብሉይ ኪዳን እግዚአብሔር ቁጡና ለፍርድ የተቻሉ ሲሆን፣ የአዲስ ኪዳን እግዚአብሔር ግን የፍቅርና የምህረት አምላክ ነው። እኛ ግን የምንለው እግዚአብሔር የፍቅርም የፍርድም አምላክ ነው የሚለውን አባባል ነው። ይህም አባባል ብሉይም ሆነ ሐዲስ ኪዳን የሚሰማመበት ነው። ለምሳሌ የኢያሪኮ ከተማ በአንድ ብቸኛ የእግዚአብሔር ፍርድ ሳቢያ ከመቅዕበት ስትደመሰስ፣ ሴትኛ አዳሪዋ ረዓብ ግን ከነቤተሰቧ ድናለች። ታሪኩም እንደሚያወጣው ረዓብ ከይሁዳ ልጆች አንዱ የሆነውን ሰልሞንን በማግባት፣ ለእስራኤሉ መሢሕ ለኢየሱስ ክርስቶስ ቅድመ አያት ለመሆን በቅታለች (ማቴዎስ 1፡5)። ይህ ምሳሌ በግልፅ የሚያመለክተን እንደምን እግዚአብሔር ፍርድን እንደሚሰጥና በዚያውም ጉን ለጉን ሕዝቡን እንደሚያፈቅር ነው።

በ(ሮሜ. 1፡17-18) ውስጥ ጳውሎስ የእግዚአብሔርን ይቅር ባይነትና እንደዚሁም ፈራጅ መሆን በይበልጥ ያብራራልና።

«ጸድቅ በእምነት ይኖራል ተብሎ እንደ ተጻፈ የእግዚአብሔር ጽድቅ ከእምነት ወደ እምነት በእርሱ ይገለጻልና። እውነትን በዓመፃ በሚከለክሉ ሰዎች በኃጢአተኝነታቸውና በዓመፃቸው ሁሉ ላይ የእግዚአብሔር ቁጣ ከሰማይ ይገለጻል፤»

በአንድ በኩል እግዚአብሔር መሐሪና ይቅር ባይ በመሆኑ፣ በሰው ልጆች ምትክ እራሱን ኃጢአተኛ አድርጎ በተሰቀለው በኢየሱስ ክርስቶስ ለሚያምኑ የጽድቅ ሕይወት ይለግሳቸዋል። በሌላ በኩል ደግሞ የክርስቶስን መሥዋዕትነት በማያምኑት ላይ የእግዚአብሔር ቁጣ ይበዛል። ይኸውም እርሱ ኃጢአትን በመጥላቱ የገዛ ልጁን መሥዋዕት አድርጎ እስክማቅረብ የደረሰ ቅዱስና እውነተኛ አምላክ በመሆኑ ነው። ጌታ ኢየሱስ እግዚአብሔርን ኃጢአትን ያለ መሥዋዕት ይቅር እንዲል ሊመክረው ወይም ሊያግባባው አልሞከረም። የእግዚአብሔርን በኃጢአት ላይ የማያወላውል ፈራጅነት በማወቁ፣ ምርጫው ስለ ሰው ልጆች ኃጢአት በመስቀል ላይ መሥዋዕት ሆኖ መቅረብ ነበር። በዚህ በ(ሮሜ መልአክቱ 11፡22) ላይ ጳውሎስ የቀድሞ አባባሉን በማጠንከር፣ «እንግዲህ የእግዚአብሔርን ዣርነትና ጭከና ተመልከት፤ ጭከናው በወደቁት ላይ ነው፤ በቸርነቱ ግን እንተህ ብትኖር የእግዚአብሔር ቸርነት በአንተ ላይ ነው» ብሏል። ስለ እግዚአብሔር ግልፅ ግንዛቤ እንዲኖረን የሁለቱንም ባህርያቱን ገጽታ

በግልፅ ልንረዳ ያሻል። በረከቱ ከይቅር ባይነቱና ከቸርነቱ የሚመነጭ ሲሆን፤ ፍርዱ ወይም እርግጥ ደግሞ ኃጢአትን ለመታገስ ከማይችለው ጽድቁና ቅድስናው የሚመነጭ ነው። እነዚህ ሁለቱም ባህርያት ምን ጊዜም የማይሻሩና ፀንተው የሚኖሩ ናቸው። በ(ምሳሌ 26፥2) ላይ ሰሎሞን ግልፅ የሚያደርግልን ለማንኛውም መርገም በቂ ምክንያት እንዳለው ነው።

«እንደሚተላለፍ ድንቢጥ ወዲያና ወዲህም እንደሚበርር ጨረባ፤ እንዲሁም ከንቱ እርግጥን በማንም ላይ አይደርስም።»

ይህ መልእክት ሁለት አተረጓጉሞች ሊኖሩት ይችላል። በአንድ በኩል አንድ እርግጥን ውጤታማ ለመሆን በግድ መንስኤ ያስፈልገዋል ማለት ሲሆን በሌላ በኩል ደግሞ ተቃራኒውም ትክክል ነው ማለት ነው። ማለትም እርግጥን እስካለ ዘንድ በግድ ምክንያታዊውም መንስኤ መኖር አለበት ማለት ነው። ሰዎችን ከእርግጥናቸው ለማላቀቅ በምምክርበት ጊዜ ሁሉ፤ በቅድሚያ ምክንያቱን ለማወቅ አዘውትራ ጥረት አደርጋለሁ። ስለ ማናቸውም የበረከትና የእርግጥን ዓይነቶችና ባህርያት በሚያብራሩልን በ(ዘጸአት 28) ውስጥ በሚገኙት 68 ቁጥሮች ውስጥ ሁሉ በተለይ ስለ መርገሞች መንስኤ በግልፅ ቀርቦ እናያለን። ለምሳሌ በቁጥር 1 እና 2 ሙሴ ስለ በረከቶች መንስኤ በቅድሚያ የጻፈ መሆኑን እንመለከታለን። «...የአምላክህን የእግዚአብሔርን ቃል ባትሰማ፤ ዛሬም ያዘዝሁህን ትእዛዙን ሁሉ ብታደርግ ብትጠብቅም፤ አምላክህ እግዚአብሔር ከምድር አሕዛብ ሁሉ ላይ ከፍ ከፍ ያደርግሃል።» ከዚህ ላይ የምንገነዘበው ነገር ቢኖር የእግዚአብሔርን በረከቶች አመቀበል ቃሉን መስማትና ከዚያም መፈፀም ወሳኝ መሆኑን ነው። በመጽሐፍ ቅዱስ ታሪካዊ ዘገባ ውስጥ ሁሉ የምንመለከረው የዚህን አባባል ቋተጫባጭ ተፈጻሚ መሆን ነው። እግዚአብሔር እንደገባው ቃል ኪዳን ይፈጽማል። በ(ዘጸአት 19፥50) ውስጥ እንደምናየው እግዚአብሔር ለእስራኤል ሕዝብ በሲና ተራራ የገባላቸው ቃል ኪዳን፤ «አሁንም ቃሉን በእውነት ብትሰሙ ኪዳኔንም ብትጠብቁ፤ ምድር ሁሉ የእኔ ናትና ከአሕዛብ ሁሉ የተመረጠ ርስት ትሆኑልኝላችሁ።» የሚል ነው። ከዚህ የምንረዳው በመጀመሪያ ከእኛ የሚፈለገው ተቀዳሚ ምግባር የእግዚአብሔርን ቃል ማዳመጥና ትእዛዙንም መፈጸም መሆኑን ነው።

በአዲስ ኪዳንም ክርስቶስ ቃሉን የሚቀበሉና የሚያከብሩትን «የእኔ በጉች» ሲል በማቆላመጥ እንደጠራቸው እናያለን በ(ዮሐንስ 10፥27) ላይ ክርስቶስ ስለ እውነተኛቹ ደቀ መዛሙርቱ፤ «በጉች ድምጺን ይሰማሉ እኔም አውቃቸዋለሁ ይከተሉኝማል፤» በማለት መስከሮላቸዋል። በዚህም ውስጥ

ሲሆን በመሠረቱ ተንፀባርቆ የምናየው ግዴታ ትእዛዝን ማዳመጥ መሆኑን እናጤናለን።

የጌታን ድምፅ ማዳመጥ ማለት ለይስሙላ ያህል በአምልኮት ሥርዓት ወቅት አንዳንድ ጥቅሶችን በዘልማድ ደግሞ ማነብነብ አይደለም። ስለ እውነቱ በእግዚአብሔር ዘንድ እንደ አንድ ሰው የድምፅ ቃና ጣፋጭ የሆነ የሙዚቃ ስልት የለም። የእግዚአብሔርን ትእዛዝ ሰምቶ ያንን መፈጸምና፤ ስለ በረከቱም እርሱን በድምፅ እንደ ማመስገን የተከበረ ነገር የለም። ይህን በምናደርግበት ጊዜ እግዚአብሔርም በተራው በግል ያነጋግረናል።

የሚያነጋግረንም እንደኛው በጆሮ በሚሰማ ሁኔታ ሳይሆን በመንፈስ ቅዱስ አማካይነት ለመንፈሳዊ ጀሮአችን ነው። በመሆኑም ቃሉ ጠልቆ ወደ ልባችን የሚገባ ይሆናል። ይህም አድራጎታችንን ሁሉ ስለሚወስነው ለማንነታችን ልዩ መለያ ይሆናል። እግዚአብሔር ይህን በመሰለው መንገድ ሊያነጋግረን ወይም በራእይ መገለጥ የሚፈልገውን ሊያሳውቀን ይችላል። በመሆኑም መጽሐፍ ቅዱስን ማነብነብ ብቻ ሳይሆን፤ ቃላቱ በመንፈስ ቅዱስ ኃይል በውስጣችን ሕያው ይሆኑ ዘንድ ተገቢውን ጥረት ማድረግ አለብን። በዚህም ጊዜ ብቻ ነው እግዚአብሔር «ቃሉን ለሚሰሙትና ለሚፈፅሙት» የገባውን ቃል ኪዳን ለእኛም የሚያሟላልን። በሌላ በኩል ደግሞ ሙሴ በ(ዘጸአት 28፥15) ላይ ለመርገም መሠረታዊ ምክንያቱ ምን እንደሆነ በሚከተለው ሁኔታ ይገልጽልናል።

«ነገር ግን የአምላክህን የእግዚአብሔርን ቃል ባትሰማ፤ ዛሬም ያዘዝሁህን ሥርዓቱንና ትእዛዙን ሁሉ ባትጠብቅ ባታደርግም፤ እነዚህ መርገሞች ሁሉ ይመጡብሃል ያገኙህማል።»

የመርገም መንስኤዎች ከበረከት መንስኤዎች ተቃራኒዎች ናቸው። በረከት የእግዚአብሔርን ቃል አድምጦ ከመፈፀም ጋር የተያያዘ ሲሆን፤ መርገም ግን ካለመስማትና ካለመፈፀም ጋር የተቆራኘ ነው። የእግዚአብሔርን ቃል አለመቀበልና አለመፈፀም በአጭር አገላለፅ «ዓመፅ» ተብሎ ሊጠራ ይችላል። ይህም ዓመፅ የሚደረገው በሰው ላይ ሳይሆን በራሱ በእግዚአብሔር ላይ ነው።

ሙሴ በ(ዘጸአት 28፥3-13) ውስጥ የበረከቶችን ዝርዝር ያሰፈረ ሲሆን ከ16-68 ባሉት ቁጥሮች ውስጥ ደግሞ መርገሞችን ተንትኗል። እኔም ለዚህ ጉዳይ በቂ ትኩረት በመስጠት ካደረግኩት ጥናት በመነሳት በቅድሚያ የበረከትን ዓይነቶች በሚከተለው ሁኔታ በማጠቃለል አቅርቤአቸዋለሁ።

ክብር በልዕግና
 ጤና ድል
 ፍሬያማነት በእግዚአብሔር ዘንድ መፈቀር

(ፍሬያማነት) የሚለው ቃል በሰው ሕይወት ውስጥ በተለያዩ አቅጣጫዎች የሚንበባረቁትን መከናወኖችና መሳካቶች የሚያመለክት ቃል ነው። ይህም የቤተሰብን፣ የክብቶችን፣ የአዝዕርትን፣ የንግድንና የፈጠራችሁታዎችን ፍሬያማ መሆን የሚያጠቃልል ነው። እነዚህ ሁሉ እውነተኛውን የእግዚአብሔርን ባርነት የሚያንፅባርቁ ናቸው።

ሙሴ ከቁጥር 16-68 ውስጥ ያሰፈራቸው የመርገም ዝርዝሮች እጅግ ረጅም ቢሆኑም እኔ ግን እንደሚከተለው ላጠቃልላቸው ሞክራለሁ።

ውርደት
 ፍሬአልባነት፣ መካንነት
 አዕምሮአዊና አካላዊ በሽታ
 የጋብቻ መፍረስ፣ የቤተሰብ መበታተን
 ድህነት
 ሽንፈት
 ባርነት
 ውድቀት
 በእግዚአብሔር ዘንድ መጠላት፡-

እዚህ ላይ አንድ የሚያስደንቅ ነገር ያጋጥመናል። ይኸውም ሙሴ ስለ በረከት አሰጣጥ ለመግለፅ በቁጥር 13 ላይ የተጠቀመበት አገላለፅ ነው። ይኸውም «...እግዚአብሔር ራስ ያደርግሃል እንጂ ጅራት አያደርግህም...» የሚለው ነው። በዚህ አባባል እጅግ ከመገረሚያ የተነሣ እግዚአብሔርን ይህን በሕይወቴ እንዴት እንደማረጋገጠው መንገዱን እንዲያሳየኝ አጥብቄ ለመንኮት። እርሱም ለልመናዬ መልሱን ሰጠኝ «ለማንኛውም ነገር ወላኙ ራስ ሲሆን የጅራት ድርሻ ግን ራስ ወደሚመራው መጉተት ብቻ ነው።» አለኝ።

ይህን ከተረዳሁ በኋላ የትኛውን ሚና መጫወት እንዳለብኝ መምረጡ የእኔ ድርሻ ነበር። ራስ በመሆን ማናዋውንም አድራጎቱንና እንቅስቃሴዬን

እቆጣጠረዋለሁ፤ ተግባራዊስ አደርገዋለሁ? ወይንስ ሌሎችን እንደ ጅራት በመከተል ለእነርሱ ፍላጎት ተገዢ ነኝ? ከሚለው አንዱን መምረጥ ነበረብኝ።

ሙሴ መልእክቱን በማጠናከር የሚከተለውን ገለፅ አክሎበታል። «ሁልጊዜ በላይ እንጂ በታች አትሆንም።» ይህን አባባል ግልፅ ለማድረግ የሚከተለውን በሁለት ክርስቲያኖች መካከል የተካሄደ ውይይት ማጤኑ ይጠቅማል።

«ሥራ እንዴት ነው?» ሲል አንዱ ሌላውን ይጠይቀዋል። «እንደ ጊዜውና እንደ ሁኔታው ተለዋዋጭ ቢሆንም፤ ከፍተኛ አይከፋም» በማለት ሌላው ይመልሳል።

«ይህን በመስማት ተደስቻለሁ። ሆኖም ግን አንተ እራስህን ለጊዜና ለሁኔታዎች ተለዋዋጭነት ተገዢ ያደረግከው ለምንድን ነው?» ሲል የመጀመሪያው በነገር ጠቅ ያደርገዋል።

የሙሴ አባባል ስለ እራሳችን ማንነት ግልፅ ግንዛቤ ለመጨበጥ የሚያስችለን ነው። እኛ ስለ ሕይወታችን ራስ በመሆን ወላጆች ነን? ወይንስ ለሁኔታዎች ተገዢ በመሆን ወደምንመራበት በጭፍን የምንጓዝ ተጐታች ጅራቶች? ለዚህ የምንሰጠው መልስ ያለምንም ጥርጥር የቱን ያህ የእግዚአብሔር በረከቶች ተካፋይ መሆናችንን ይወስናል።

ሰባቱ የመርገም መለያዎች

በግሌ ካካሄድኩት የረጅም ጊዜ ጥናትና ከተለያዩ ሰዎች ካካበትኩት ግንዛቤ በመነሣት የመርገምን ምልክቶች በሰባት የተለያዩ ገፅታዎች ለመከፋፈል ችያለሁ። እነኝህን እኔ ያዘጋጀኋቸውን ዝርዝሮችና መሴ ያቀረባቸውን መግለጫዎች ሳወቃልራቸው እጅግ ተቀራራቢና ተመሳሳይ በመሆናቸው መደንቁ አልቀረም።

1. አእምሮአዊ ወይም ስሜታዊ መታወክ
2. በተደጋጋሚ ለበሽታ መጋለጥ (በተለይ በውርስ የተላለፈ ሲሆን)
3. መካንነት፡- በተለይም ከውርጃና ከመሳሰለው ሁኔታ ጋር የተያያዘ ሲሆን
4. የጋብቻ መፍረስና የቤተሰብ መከፋፈል
5. ያላቋረጠ የገንዘብ እጥረት (ችግር)
6. ለአደጋ «በተደጋጋሚ» የተጋለጡ መሆን
7. በቤተሰብ ውስጥ ተደጋግሞ የደረሰ ሕይወትን በገዛ እጅ የማጥፋት ታሪክ ወይም ያለ ዕድሜ መቀሰፍና...ወዘተ

ከእነኝህ የመርገም ምልክቶች የአንዱ ወይም የሁለቱ በአንድ ሰው ላይ መታየት ያንን ሰው በመርገም ሥር እንዳለ አድርጎ ሊያሸቆጥረው አይችልም። ዳሩ ግን አብዛኛዎቹ ምልክቶች ሲታዩ ወይም በተደጋጋሚ ሲደርሱ ስለዚያ ሰው ሁኔታ በመጠኑም ቢሆን ለመናገር እንችላለን። ሆኖም በእርግጠኛነት ለመናገር የምንችለው በመንፈስ ቅዱስ ስንመራ ብቻ ነው።

1. አእምሮአዊ ወይም ስሜታዊ መታወክ

የዚህ ዓይነት መታወክ ከ(ዘዳግም 28) ውስጥ በሚከተሉት ተመሳሳይ ቃላት ተገልጾ እናገኘዋለን። «... ዕብድ ትሆናለህ 28+34» «በዕውርነት! በድንጋጤም ይመታሃል 28+28»! «ተንቀጥቃጭ ልብ! ፈዛዛ ዓይን! ደካማም ነፍስ ያመጣብሃል 28+65»! «ነፍስህም ታመነታለች! ሌሊትና ቀንም ትፈራለህ፤ 28+66»

በዚህ ዓይነት መታወክ በተለይ የሚጠቁት ልብና ነፍስ ወይም አእምሮ ናቸው። በሌላ አነጋገር የሰውየው ውስጣዊ ሁኔታ በውጪ የጠላት ኃይላት ይወረራል ማለት ነው። እንደነዚህ ዓይነቶቹ ሰዎች የራሳቸውን አስተሳሰብም ሆነ ስሜትና አድራጎት ለመቆጣጠር አይችሉም። ከውስጣቸውም አንድ የሚነዘንዝና የሚቆጠቁጥ ስሜት ይሰማቸዋል። «ሕይወትህ የጨለመ ነው...ተስፋ የለህም...ቀደም ሲል እናትህ እንደ ሆነችው ሁሉ አሁንም ደግሞ አንተም ዕድሜህን የምታሳልፈው በዕብደት ይሆናል...ወዘተ» የሚል አስደንጋጭ ስሜት ያድርበታል።

በዚህ ምልክት የሚጠቁ አያሌ ክርስቲያኖች መኖራቸውን ሳጤን በእጅጉ መገረጫና ማዘኔ አልቀረም። የሚገርመው ደግሞ እንዲህ ዓይነቶቹ ሰዎች ችግራቸውን አምነውበት ለሌሎች የማያካፍሉ መሆናቸው ነው። ምናልባትም ለዚህ ምክንያት ደካማ ክርስቲያኖች ናቸው በመባል እንዳይታሙ ስለሚፈሩ ይሆናል።

«ግራ መጋባት እና ውስጣዊ መጫጫን» የሚሉት ሁለቱ ቃላት ወሳኝነት አላቸው። ይኸውም ለሁለቱም ድክመቶች መንስዔአቸው በጥንቆላ ወይም በአስማት ተግባራት ላይ መሳተፍ በመሆኑ ነው። ማለትም ከበስተጀርባ የሰይጣን ኃይል እየተቆጣጠራቸው ነው ማለት ነው። በእንደዚህ ዓይነት አጋጣሚ ፍሬያማ ውጤት ሊገኝ የሚችለው ሰዎቹን የሚቆጣጠረውን ሰይጣን ለማባረር ከመሞከር በፊት በቅድሚያ መርገሙን በማስወገድ ይሆናል።

2. በተደጋጋሚ ለበሽታ መጋለጥ (በተለይ በውርስ የተላለፈ ሲሆን)

ለዚህም ዓይነት ሕመም ተመሳሳይ ገላጭ የሆኑትን ቃላት የምናገኘው በዚሁ በ(ዘዳግም 28) ውስጥ ነው። «ቸነረርን ያጣብቅብሃል 28+21»! «በክሳት! በንዳድ! በጥብሳትም! በትኩሳትም...ይመታሃል 28+22»! «... በክፉ ቁስልም... ይመታሃል 28+35»! «በእባጭም! በቋቋቻም! በችፌም ይመታሃል 28+27»! «በዕውርነት 28+28»! «እግዚአብሔር መቅሠፍትህን! የዘርህንም መቅሠፍት! ብዙ ዘመንም የሚኖረውን ታላቅ መቅሠፍት 28+59»! «ደግሞም...ያልተጻፈውን ደጃ ሁሉ መቅሠፍትም ሁሉ እስክትጠፋ ድረስ እግዚአብሔር ያመጣብሃል 28+61» እርግጥ ይህ ዝርዝር በመቅረቡ ለማንኛውም በሽታ መንስኤ መርገም ነው ማለት አይደለም። ሆኖም ግን በዝርዝሩ ውስጥ የቀረቡት አንዳንዶቹ የበሽታ ዓይነቶች ግን ያለምንም ጥርጥር የመርገም ውጤቶች ናቸው፤ እነኝህም መቅሠፍት፣ የማይድን በሽታ፣ አስፈሪና ለብዙ ዘመን የሚቆይ...ወዘተ

በሚል መልኩ የተገለጡት ናቸው። ከእነዚህ በሽታዎች በስተጀርባ ሰውር የሆነ የከፋትና የጥፋት ኃይል ለመኖሩ ጥርጥር የለውም። ይህም ኃይል በቁሳዊ ሳይሆን በመንፈሳዊ ደረጃ ያለ ነው። ሌላው ከዚህ መግለጫ ውስጥ ልናተኩርበት የሚገባው ቃል «በውርስ» የሚተላለፍ የሚለውን ነው። ይህ እንግዲህ ከትውልድ ወደ ትውልድ ወይም ከወላጅ ወደ ልጅ የሚወራረስ ማለት ሲሆን፤ ለመርገም መኖርም ዓይነተኛ ምልክት ነው። በመሆኑም ባቤተሰብ ተደጋግሞ በተከሰተ በሽታ የተጠቃ አንድ ሰው ሲያጋጥመኝ፤ በቅድሚያ ልቋቋመው የምምክረው በዚያን ቤተሰብ ላይ የሰፈረውን መርገም ነው።

አንድ የእኔ ወዳጅ የሆነና ዕድሜውም ወደ ስድሳ የሚጠጋ ፓስተር በደሙ ውስጥ የብረት ንጥረ ነገሮችን አብዝቶ በሚረጭ በሽታ (ፄምክሮማቶሲስ) ይጠቃ ነበር። ከዚህም የተነሣ በተለይ በጉበት ቁስልና በልብ ድካም ከመሠቃየቱም የእርሱም አባት ለተመሳሳይ ሕመም ተጋልጠው የሞቱት በዚሁ የዕድሜ ክልል ውስጥ እንዳሉ ነበር። ሐኪሙ በሽታውን ተወራራሽ እንደሆነ ከማረጋገጣቸውም በየሳምንቱ መጠነኛ ደም አንዲፈሰው የደም ሥሩን ይበጡለት ነበር።

ታዲያ ክርስቲያኖች በቡድን ተሰባስበው ስለ እርሱ በሚጸልዩበት አንድ አጋጣሚ ላይ ፓስተሩ ከተቀመጠበት በመነሣት፤ «ከዚህ ከአባቴ በውርስ ከተላለፈው የመርገም ሕመም ነፃ ሆኜአለሁ ስለ በኢየሱስ ክርስቶስ ስም አውጃለሁ!» ሲል ተናገረ። እጅግ የሚያስገርመው ነገር ፓስተሩ እነዚህ ቃላት ገና ከአንደበቱ ከመውጣታቸው ለመፈወስ ቻለ። ይህ ተአምር ከተፈፀመ እነሆ አምስት ዓመታት ያህል ሲሆን፤ ያ ዓደኛዬ ከዚያን ጊዜ ከተፈፀመ እነሆ አምስት ዓመታት ያህል ሲሆን፤ ያ ዓደኛዬ ከዚያን ጊዜ ጀምሮ አንድም ቀን ወደ ሐኪሞች ለእርዳታ ሄዶ አያውቅም ቀደም ሲል እንደገለጽኩት ሁሉም በሽታዎች የመርገም ውጤቶች ላይሆኑ ይችላሉ። ከመርገም የተነሣ ስለሚያድሩብን በሽታዎች በትክክል ሊነግረን የሚችለው አንዱና ብቸኛው «ሐኪም» መንፈስ ቅዱስ ስለሆነ የእርሱን ምሪት መጠባበቅ ያሻናል፡-

3. መካንነት በተለይም ከውርጃና ከመሳሰለው ሁኔታ የተያያዘ ሲሆን

እዚህ ዓይነቱ ሁኔታ ተስማሚና ቁልፍ መግለጫ የምናገኘው በ(ዘዳግም 28፥18) ውስጥ ነው፡ «የሆድህ ፍሬ፤ ...ርጉም ይሆናል።» ይህ እርግጥን በወንድም ሆነ በሴት ላይ ተፈፃሚነት ሊኖረው የሚችል ነው። እኔና ባለቤቴ ሩት በተለይም ከወር አበባቸው ጋር በተያያዘ ለመፅኅፈት ላልቻሉ በብዙ መቶ

ለሚቆጠሩ ሴቶች እርዳታ አድርገናል። ከችግሮቻቸውም መካከል - ለመፅኅፈት ላልቻልን ትክክለኛው ጊዜ ሳይደርስ መወለድ፤ የወር አበባ በትክክለኛው ጊዜ ያለመምጣት፤ የወር አበባ ጊዜውን ሳይጠብቅ መምጣት፤ የወር አበባ እንደልብ የመንቀሳቀስ ዝግመት፤ የሰሜት መቀዝቀዝ፤ የሴቴዋ የአካል ክፍል ውሃ መቋጠር፤ ዕጢዎች፤ ወይም ደግሞ ሌሎች ከመራቢያ ሂደት ጋር የተያያዙ ችግሮች የመሳሰሉት ይገኙባቸዋል። ብዙውን ጊዜ እነዚህ ዓይነት ችግሮች በአንድ ቤተሰብ ውስጥ ካሉ በቤተሰቡ ውስጥ በሚገኙት ሴቶች ሁሉ ላይ የሚከሰቱ ችግሮች ሊሆኑ ይችላሉ። ይህም ከዘር ወደ ዘር የሚተላለፉ መሆናቸውን የሚያሳይ ጉዳይ ነው።

እኔ እና ሩት በእነዚህ መሰሉ ችግር ለሚጠቁት እህቶች በቅድሚያ፤ የምናደርግላቸው እርዳታ ቢኖር ከመርገሙ ይላቀቁ ዘንድ አብረናቸው ባለማቋረጥና ባለመታከት መጸለይ ነው። ይህም ድካማችን በአብዛኛው መልካም ውጤት አስገኝተልናል። ከዚህም በመቀጠል የመካንነትን መርገም በማስወገድ ረገድ ያደረግነውን ጥረትና ውጤት የሚገልፅ አንድ ደብዳቤ በማስረጃነት አቅርቦንላችኋል፡-

«እኔና ባለቤቴ ከተጋባን አስራ ሁለት ዓመታት ቢያልፉም፤ ሆኖም ግን ልጅ ለመውለድ አልቻልንም ነበር። የህክምና ምርመራ ብናካሂድም ሁለታችንም የተሟላ ጤነኛ ስለመሆናችን ተረጋግጦልናል።»

ታዲያ በሐምሌ 7 ቀን 1985 ዓ.ም. እርስዎ ይሰብኩበት በነበረው በአንድ የአምስተርዳም ከተማ ጉባዔ ላይ ተካፋይ ሆኜ ነበር በትምህርትዎም ወቅት ስለፈውስ አንስተው ከመናገርዎም በተለይም ለምን አንዳንድ ሕመምተኞች በዚህ መንገድ ሊረዱ እንደማይችሉ (እንደማይፈወሱ) አበክረው አስገንዝበውን ነበር። ታዲያ እርስዎ ስለ መርገም ባህርያት ዘርዝረው በሚያስረዱበት ወቅት፤ ጌታ ፈቃዱ ሆኖ የእኔም ቤተሰብ በዚህ አሳዛኝ ሁኔታ በመጠቃት ላይ ስለ መሆኑ አላውቅኝ ነበር። በመጨረሻም ላይ ከመርገም ሊያላቅቀን የሚችለውን ጸሎት በአዳራሹ ውስጥ የምንገኘው ሁሉ ከርስዎ ጋር በጸለይንበት ወቅት፤ ከራሴ ላይ አንድ ሽክም ነገር ሲወድቅና ጤናማነት ሲሰማኝ አስታውሳለሁ። እኔና ባለቤቴም ወደ መድረኩ

በወጣንበት ወቅት መርገሙ የለቀቀን ስለ መሆኑ እርስዎ ሲያረጋግጡልን፤ ባለቤትዎ ሩት ደግሞ ማህበሪያን በመዳሰስ «ከእንግዲህ መካነ ሆነሽ አትቀሪም» የሚል የተስፋ ቃል እንደተናገሩኝ የማይረሳኝ ነው። ከዚያም ስለ እኛ በጉነት መላው በአዳራሹ ውስጥ የተሰበሰበው ሕዝብ እየለየን። በዚያንም ቀን እኔና ባለቤቴ ወደ ቤታችን ስንመለስ በጌታ ስለመፈወሳችን ቅንጣት ታህል ጥርጣሬ አላደረብንም ነበር።»

ከሁለት ዓመት ከመንፈቅ በኋላ ለተመሳሳይ አገልግሎት ወደ እንግሊዝ አገር በሄድኩበት ጊዜ እነኝህን ባልና ሚስቶች አገኘኋቸው። ሴትዮዋ አንድ እጅግ የተዋበ ሕፃን ልጅ አቅፋ እንደ ነበረ በመመልከቴ ያ መርገም ተሰብሮ ፍሬያማ ለመሆን መብቃቷን በገሃድ አረጋገጥኩ።

የሴቶች የወር አበባም አመጣጥ እንደዚሁ ከመርገም ጋር የተያያዘ ለመሆኑ የሚከተለው ከደቡብ ምሥራቅ እስያ ታህሳስ 22 ቀን 1987 ዓ.ም የደረሰኝ የአንዲት ክርስቲያን ደብዳቤ ያረጋግጣልናል።

«እንደ አጋጣሚ በ1985 ዓ.ም በደሬክ ፕሪንስ «በረከት ወይም መርገም» በሚል ርዕስ የተሰጠው ትምህርት የተቀረፀባቸውን ሁለት ካሴቶች የማግኘት ዕድል አጋጥሞኝ ነበር። ካሴቱን ካዳመጥኩ በኋላም፤ በመጨረሻ ላይ መብራቱን በማጥፋት የእርስዎን ጸሎት እኔም ደግሜ ደጋግሜ ጸለይኩኝ ከማናቸውም መርገም ነፃ እሆን ዘንድ ወደ እግዚአብሔርም ከልቤ ተማፀንኩ።

ያን ጊዜ በላዩ ላይ ስላደረው ለውጥ በግልፅ የተረዳሁት ነገር አልነበረም። ውሎ ሲያድር ግን ጌታ በማስታወሻ ደብተራ ላይ ስለ ወር አበባ መምጫ ጊዜ ማስታወሻ እንዳልፍር የተናገረኝ ይመስለኛል። የወር አበባ ግዮት የጀመርኩት በአሥራ ሦስት ዓመት ዕድሜዬ ቢሆንም፤ ሆኖም ግን ስለ መምጫውና መቋረጫው ጊዜ በትክክል ለማወቅ ጥረት ሳደርግ ይህ የመጀመሪያ ጊዜዬ ነው። እንዲያውም አንዳንድ ጊዜ እስከ ስምንትና አሥር ወራት ድረስ የወር አበባዬ ይቋረጥ ስለ ነበረ ስለዚህ ነገር ማሰላሰሉን እስከ መርሳትም ደርሼ ነበር።

ዕድሜዬ በሃያዎቹ ዓመታት ውስጥ በሆነ ጊዜ የሐኪም ምርመራ እንዲደረግልኝ ጥረት ባደርግም ዳሩ ግን አንዳችም የረባ

ውጤት ለማግኘት አልቻልኩም። በግሌም አልፎ አልፎ መጸለዩ አልቀረም ነበር። ሆኖም ሙከራዬ ሁሉ ተስፋ የሚያስቆርጥ ነበር።

በመጨረሻ ላይ ግን በደሬክ ፕሪንስ ካሴት ላይ «አብዛኛው የሴቶች የወር አበባ የጊዜ መፋለስም ቢሆን የመርገም ውጤት ነው» የሚሉትን ቃላት አደመጥኩኝ። ከዚያም በካሴቱ ላይ የተቀረፀውን የደሬክ ፕሪንስ ጸሎት አብሬአቸው አደረስኩኝ። በጌታም እንደ ተነገረኝ በማስታወሻ ደብተራ ላይ ጊዜውን መመዝገብ በመጀመሪያ፤ እነሆ በሕይወቴ ለመጀመሪያ ጊዜ በየወሩ (በየሃያ ስምንቱ ቀን) የወር አበባዬ ያለማቋረጥ መታየቱን ለማወቅ ቻልኩ።

የሚገርመው ደግሞ «ይህ መርገም እንዴት ሊያገኘኝ ቻለ?» ብዬ እራሴን ደጋግሜ በጠየቅኩበት ወቅት ገና የሁለተኛ ደረጃ ተማሪ በነበርኩበት ወቅት የወር አበባን እንደ «መርገም» በመቁጠር ብዙ ጊዜ እያወገዝኩ ለጓደኞቼ እናገረው የነበረው ትዝ አለኝ። ለካስ በ(ምሳሌ 18፥21) ላይ «ሞትና ሕይወት በምላስ እጅ ናቸው» የተባለው ያለምክንያት አልነበረም።

እንግዲህ በጌታ እንደ ታዘገበኩት ከነሐሴ 1985 ዓ.ም አንሥቶ ስለ ወር አበባዬ በማስታወሻ ደብተራ ላይ ስለምመዘግብ ያለማቋረጥ በየሃያ ስምንቱ ቀን እንደሚመጣ እርግጠኛ ለመሆን ችያለሁ። የሰውነቴም ክብደት እንደ ቀድሞው የሚዋኝቅ ሳይሆን ጤናማ ዕድገት የሚታይበት ነው።»

እዚህ ላይ ልናስታውሰው የሚገባው ይኼም ሴት በምዕራፍ 2 እንደ ጠቀሰናት እንደ ሚርዶም ሁሉ የጸላዮቹው አካላዊ ፈውስ ለማግኘት ሳይሆን፤ ከመርገም ለመላቀቅ እንደነበረና ይህም የልብ ፍላጎቷ እንደተሳካላት ነው።

ይህንን በተመለከተ አንድ የምንጨምረው የእርግማን ምልክትም አለ፡- አንዳንድ ጊዜ ከአንድም ጊዜ አልፎ ሁለት ሶስት ጊዜ አንዲት ሴት የምትወልደው ልጇ ዕትብቱ በአንገቱ ላይ ተጠምጥሞ ሊወለድ ይችላል። በእርግጥም ብዙውን ጊዜ እንዲህ ዓይነቱ ሕፃን ህያው ሆኖ ከመወለድ ይልቅ ሞቶ ሲወለድ እናገኘዋለን።

4. የጋብቻ መፍረስና የቤተሰብ መከፋፈል

የመርገም ሌላ ገፅታው በ(ዘጸግም 28+41) ላይ በሚከተለው መልኩ ቀርቧል። «ወንዶችና ሴቶች ልጆች ይወለዱልሃል፤ በምርኮም ይሄዳሉና ለአንተ አይሆኑልህም።» በአሁኑም ዘመን ቢሆን በዚህ እርግጥን የሚጠቁ ወላጆች ቁጥር ስፍር የሌላቸው መሆኑን ልናውቅ ይገባል። በዘመናችን ተገሰራፍተው ከሚታዩት የክፋት ኃይላት ውስጥ ወጣቶችን በመላው ዓለም በማጥቃትና ከወላጆቻቸው እንዲያፈገፍጉ በማድረግ ተቀዳሚውን ሚና የሚጫወተው የዕፅ ሱስኝነት ሲሆን በዝመትና በሰይጣናዊ መዘቃቃሾች እንዲሁም በአስማትና በጥንቆላ የሚማረኩትም ወንዶችና ሴቶች ብዛት የማይተናነስ ነው።

ሚልክያስ በዘመኑ ማብቂያ ላይ ስለሚናገረው ሁኔታ የሚከተሉትን ትንቢታዊ ቃላት እስፍሯል፡-

«እነሆ፤ ታላቁና የሚያስፈራው የእግዚአብሔር ቀን ላይመጣ ነቢዩን ኤልያስን እልክላችኋለሁ። መጥቼም ምድርን በእርግጥን እንዳልመታ እርሱ የአባቶችን ልብ ወደ ልጆች፤ የልጆችንም ልብ ወደ አባቶች ይመልሳል።»

(ሚልክያስ 4+5-6)

ሚልክያስ የሚያስጠነቅቀን በመጨረሻው ዘመን ላይ የክፋት ኃይል በሰፋትና በብርታት ስለሚገሰራፋ ልጆችን ከወላጆች በመለያየት ከባድ የጥፋት ተልዕኮ እንደሚያካሂድ ነው። በመሆኑም እግዚአብሔር በምሕረቱ አስከፊነቱን ድረስ ይህ ጥፋት መላዋን ዓለም እንደሚያጥለቀልቅና የእያንዳንዳችንንም በር እንደሚያንኳኳ ነው።

ይህ ለቤተሰብ ምሥረታ ወሳኝ የሆነው የወጣቶች መባዛን ውሎ ሲያድር ለኅብረተሰቡም ጥፋትና ውድመት እንደሚያስከትል የታወቀ ነው። ወጣቱ እራሱን ለአልባሌ ልማዶች እስካስገዛ ጤናማ ጋብቻ ለመመሥረትም ሆነ ፍራያማ ልጆች ወልዶ ለማሳደግ ይሳነዋል። በአጭሩ ልጅ ከወለደ፤ ሚስት ከባሏ፤ እህት ከወንድሟ የማይሰማሙ ይሆናሉ። መጨረሻውም የቤተሰብ መናጋትና መፍረስ ይሆናል።

የእግዚአብሔርን ትእዛዛትና መመሪያዎች ለሚከተሉ ግን ከዚህ መርገም የመዳን ዕድል ይኖራቸዋል። ሆኖም ግን በቅድሚያ ማንኛችንም ብንሆን የቤተሰብ መፍረስና መበታተን የመርገም ውጤት መሆኑን ማመን አለብን። ከዚያም በመጽሐፍ ቅዱሳዊ ትእዛዝ በመመራት ከመርገሙ በጸሎት ኃይል

ልንላቀቅ ይገባል። ይህን እስካደረግን ጤናማ የቤተሰብ ሕይወት የማንመራበት ምንም ምክንያት አይኖርም።

5. ያላቋረጠ የገንዘብ እጥረት

በ(ዘጸግም 28) ላይ ሁለት ተዛማጅ የሆኑ ሐረጎች እናገኛለን። እነርሱም «እንቅብህና በጥቃህ ይገኝ» ይሆናል (ቁ.17) የሚለውና፤ «በዘመንህም ሁሉ የተጨነቅህ የተዘረፍህም ትሆናለህ» (ቁ.29) የሚለው ናቸው።

የዚህ እርግጥን አጠቃላይ ገፅታው ግን ከቁጥር 47-48 ላይ በሚከተለው ሁኔታ ቀርቧል።

«ሁሉን አብዝቶ ስለሰጠህ አምላክህን እግዚአብሔርን በፍስሐና በሐሜት አላመለክህምና በራብና በጥማት በዕራቁትነትም ሁሉንም በማጣት እግዚአብሔር ለሚልክብህ ለጠላቶችህ ትገዛለህ፤ እስኪያጠፋህም ድረስ በአንገትህ ላይ የብረት ቀንበር ይጭናል።»

በዚህ ጥቅስ ውስጥ ሙሴ ሁለት ተቃራኒ አስተያየቶችን አቅርቧል። በቁጥር 47 ላይ እግዚአብሔር ለሚታዘዙት የሚያደርግላቸውን በጉንት በማጥፋት ሲያሰፍር በቁጥር 48 ላይ ግን እግዚአብሔርን ለመታዘዝ የማይችሉት ሁሉ ለጠላቶቻቸው ባሪያ በመሆን እንደሚያገለግሉና በኑሮአቸውም እጅግ ጉስቋላ እንደሚሆኑ ያመለክታል። ይህን አስተያየት አጠቃላን ስንመለከተው «ብልፅግና የበረከት ውጤት እንደሆነና ችግር ግን ከመርገም የተነሳ እንደሚደርስ» እንገነዘባለን። የሚያሳዝነውና የሚያስገርመው ግን በቤተ ክርስቲያን ታሪክ ውስጥ ድህነት ወይም ችግር እንደ በረከት ተደርጎ የመቆጠሩ ልምድ እያደገ መምጣቱ ነው። እንደ እውነቱ መጽሐፍ ቅዱስ የትም ቦታ ላይ ቢሆን ድህነት የእግዚአብሔር በረከት ውጤት እንደሆነ አይገልጽም።

ይህንንም በተመለከተ ብሉይና አዲስ ኪዳን ተመሳሳይ አመለካከት እንዳላቸው እናያለን። በ(2ኛ ቆሮንቶስ 9+9) ላይ ጳውሎስ የገለጸው እግዚአብሔር ክርስቲያኖችን የቀን ያህል ከበረከቱ እንደሚያድላቸው ነው።

«እግዚአብሔር ሁልጊዜ በነገር ሁሉ ብቃትን ሁሉ አግኝታችሁ ለበጎ ሥራ ሁሉ ትበዙ ዘንድ፤ ጸጋን ሁሉ ሊያበዛላችሁ ይችላል።»

ጳውሎስ በዚህ ጥቅስ አማካይነት ደግሞ ደጋግሞ በማጉላት ሊያሳየን የምከረው የእግዚአብሔር ችሮታ ገደብ የለሽ ስለ መሆኑ ነው። ለዕለታዊ ሕይወታችን የሚበቃን ብቻ ሳይሆን እግዚአብሔር የሚለግሰን አትርፎና አትረፍርፎ መሆኑን ከገለጸው በቀላሉ ለመረዳት እንችላለን።

እርግጥ የተትረፈረፈ በረከትና ጸጋ ስንል በአሁኑ ዘመን በምዕራቡ ዓለም እንደሚታየው ዓይነት በገንዘብና ወርቅ ክምችት አለመሆኑን ማወቅ አለብን። በ(ዮሐንስ 6፥38) ላይ ኢየሱስ ስለ ምድራዊው ተልእኮ ዓለማዊ «ፈቃዴን ለማድረግ አይደለም እንጂ የላከኝን ፈቃድ ለማድረግ ከሰማይ ወርጃለሁና» በማለት እንደ ገለጸው ሁሉ እኛም የእርሱ ደቀመዛሙርት ነን የምንለው ሁሉ (የእግዚአብሔርን ፈቃድ) በቅድሚያ ልናሟላ መጣር አለብን።

ስለዚህ እኛ ክርስቲያኖች የ«ድህነትን» እና የ«ብልፅግናን» ትርጉም ልንረዳው የሚገባው ከዚያ አኳያ መሆን አለበት። ድህነት፣ ቁሳዊ እርዛት ማለት ሳይሆን የእግዚአብሔርን ፈቃድ ለማሟላት አለመቻል ማለት ነው። ከእግዚአብሔር ትእዛዛት በራቅን መጠን ድህነታችንም እየባለ ይሄዳል። ባለፀግነታችን ደግሞ የሚለካው ከእግዚአብሔር ጋር ባለን ቅርበት መጠን ነው። የብቻችን የሆነ ዓላማዊ ምችትና ድሎት ከብልፅግና አይቆጠርም። እግዚአብሔር በጸጋው ከላገሰን መንፈሳዊ ብልፅግና ለሌሎች ማከፈል ግን ከሁሉም የበለጠ የከበርቴነት መለኪያ ነው።

ይህን አመለካከት በሚከተሉት ሁለት ትንታኔዎች አማካይነት ለማዳበር ይቻላል። አንደኛ፡- የእግዚአብሔርን የጸጋ ስጦታ በአግባቡ የተጠቀምንበት ስለ መሆን አለመሆኑ ሁልጊዜም ቢሆን ለፈተና የተጋለጥን እንሆናለን። ምናልባትም እራሳችን የምንራብበትና የምንታረገበትም ጊዜ ሊኖር ይችላል። ሆኖም ግን እነኚህ ሁሉ ፈተናዎች ጊዜያዊና ጋላፊዎች መሆናቸውን ማወቅ አለብን። እግዚአብሔር ዓላማችንና ጽናታችንን እስካወቀና እስከተረዳልን ድረስ፣ መልሶ በቸርነቱ ይገብናል፤ የተትረፈረፈ ሀብትና ንብረት በመስጠት እርሱን በበለጠ ለማስከበር እንድንጠቀምበት ያስችለናል።

ሁለተኛ፡- ከቁሳዊ ወይም ምድራዊ ብልፅግና የበለጠም መንፈሳዊ ሀብት መኖሩን ልንገነዘብ ይገባል። ሙሴ ከግብፁ ፈርዖን ቤት በመሸሸ፣ ክብርና የድሎት ኑሮን ትቶ፣ በበረሃ ውስጥ በተራ እረኝነት አገልግሏል። ስለዚህም ቆራጥነቱ በ(ዕብራውያን 11፥26) ላይ «ስለ ክርስቶስ መንቀፍ እጅግ የሚበልጥ ባለጠግነት እንዲሆን አስቧልና...» ተብሎ ተነግሮለታል። ስለዚህ

ሙሴን ድሀ ልንለው አንችልም። ይልቁኑም ሙሴ ሃላፊውንና ቁሳዊ የሆነውን ሀብት ንቆ የበለጠውን መንፈሳዊና ሰማያዊውን ክብረት የወረሰ ባለጠጋ ነበር።

በዛሬውም ጊዜ ቢሆን፣ ምድራዊ ሀብትን የሚንቁና እግዚአብሔርን ለማገልገል ቅድሚያ የሚሰጡ ክርስቲያኖች ብዙም ባይሆኑ አልፎ አልፎ ያጋጥሙናል። የእነዚህ መሰሎች ክርስቲያኖች መለያቸው ብዙውን ጊዜያቸውንና ንብረታቸውን ለድሆችና ለችግረኞች መሥዋዕት ማድረጋቸው ነው። ሰሎሞን በ(ምሳሌ 13፥7) ላይ እነዚህ ዓይነቶችን ሰዎችና ለምድራዊ ሀብት የሚሰገበገቡትን በሚከተሉት ቃላት ያነፃፅራቸዋል።

«ራሱን ባለጠጋ የሚያስመስል ሰው አለ፤

ነገር ግን አንዳች የለውም፤

ራሱን ድሀ የሚያስመስል አለ፤

ነገር ግን እጅግ ባለጠግነት አለው።»

6. ለአደጋ «በተደጋጋሚ» የተጋለጡ መሆን

ርዕሱ የሚያመለክተው በየጊዜው ካልታሰበ አደጋ ላይ መውደቅን ነው። ምንም እንኳ (ዘጸግም 28፥29) ላይ ስለ አደጋው ባህርይ በተለይ ተጠቅሶ ባናገኝም በአጠቃላይ ግን፡ «...ዕውር በጨለማ እንደሚርመሰመስ ትርመሰመሳለህ» በሚሉት ቃላት ተገልጿ እናገኛለን። የዚህ መርገም ዓይነትኛው ውጤት «ላልታሰቡ» አደጋዎች መጋለጥ ነው። በምዕራፍ 2 ላይ የጠቀስናት ልጃገረድ ለዚህ ዓይነትኛ ምሳሌ ስትሆን እንደምን በአሥራ ስምንት ወራት ውስጥ እግጁን ከሦስት ጊዜያት በላይ ለመሰበር እንደ ቢቃች ተመልክተናል።

እስቲ ሌሎች ምሳሌዎችንም ወስደን እንመልከት። አንዳንድ መኪና አሽከርካሪዎች የቱንም ያህል ጥንቁቅ ቢሆኑም ዳሩ ግን በተደጋጋሚ አደጋ ላይ ይወድቃሉ። ምናልባትም ለዚህ ምክንያቱ የሌሎች አሽከርካሪዎች ንዝህላልነት ወይም የእግረኞች የጥንቃቄ ጥድለት ሊሆን ይችላል። ያም ሆነ ይህ ግን ዞር ዞር አደጋ ይደርስባቸዋል። ይህን ጊዜም ተመልካች ሁሉ የሚሰነዝሩት አንድ ዓይነት ትችት ይኖራል፡- «ጤነኞች አይደሉም!» የሚል። እስቲ በሥራ ቦታ ላይ ሊያጋጥሙ ስለሚችሉ የመርገም ውጤቶች ደግሞ በመጠኑ እንመልከት፤ በሕንፃ ሥራ ላይ የተሰማራው አናፂ ወይም

ግንቦች አዘውትሮ ከመሰላል ላይ የመውደቅ አደጋ ሊያጋጥመው ይችላል፤ ወደ ቢሮው እየተቻከሉ በመራመድ ላይ ያለው ትጉህ ሠራተኛ የሙዝ ልጣጭ አዳልጦት በመውደቅ ከከባድ አደጋ ላይ ሊወድቅ ይችላል፤ በሌላ በኩል ደግሞ የመኪና በሮ ሊዘጋ ሊል ጣቱ ተጣብቆ እስከመቆረጥ የደረሰ፤ ወይም በዓሣ እሾህ ታንቆ ለመሞት የሚያጣጥር ሰው ሊያጋጥመን ይችላል። በመኪና ጉማ በተሰፈነጠሪ ድንጋይ ዓይነት የጠፋ፤ በትንኝ በመንደፍ የዕድሜ ልክ ሕመምተኛ የሆነ፤ ወይም በቀዶ ጥገና ሐኪም ስህተት ተጨማሪ በሽታ የገበየ ሰው... ወዘተ ሊያጋጥመን ይችላል።

ለዚህ ሁሉ መንስዔው ምንድን ነው? ብለን በምንጠይቅበት ወቅት የምናገኘው ምላሽ ከሰውና ከተፈጥሮ ቁጥጥር በላይ የሆነ ኃይል አንድ ዓይነት ሰው ሚና እንደሚጫወት ነው። ባልታሰበ ወቅት ሰው ምስክር በመጋረጥ፤ ተረጋግተው በመራመድ ላይ ያሉትን ሰዎች እንዲወድቁና አጥንታቸው እንዲሰበር ያደርጋል፤ ወይም በመኪና በመገጨት ሕይወታቸውን ለሕልፈት ይዳርገዋል። እንግዲህ እንደዚህ ዓይነቶቹ ሰዎች እራሳቸውን «ሊቆጣጠሩ ይችላሉ» ብሎ ደፍሮ ለመናገር አይቻልም። ይልቁንም እንቅስቃሴአቸውን የሚቆጣጠር ሌላ ሰው ኃይል አለ ማለቱ ይቀላል። ስለ እነዚህ መሰሉቹ ሰዎች የመድህን ድርጅቶችም ጭምር በአያሌው ከመጨነቃቸው የተነሣ ይመስላል በአሁኑ ጊዜ ልዩ ጥንቃቄ በማድረግ ላይ ናቸው። በተደጋጋሚ ለአደጋ የተጋለጠውን ሰው በኢንቴራንስ ፖሊሲያቸው ለማቆና ፈቃደኛ ካለመሆናቸውም፤ ቢቀ በሉትም እንኳን የሚያስከፍሉት ወርሃዊ መዋጮ ከተለመደው ከፍ ያለ ይሆናል።

7. በቤተሰብ ውስጥ ደጋግሞ የተከሰተ ሕይወትን በገዛ እጅ የማጥፋት ታሪክ ወይም ያለ ጊዜ መቀሰፍ... ወዘተ..

በ(ዘዳግም 28) ላይ ስለዚህ ዓይነቱ መቅሠፍታዊ ሞት ከልክ በላይ ተዘርዝሮ እናገኛለን። በዚህ መልኩ የሚገለፀው መርገም በግለሰብ ላይ ብቻ የተወሰነ ሳይሆን አንዳንድ ጊዜም ነገድን ወይም ማኅበረሰብንም የሚያጠቃልልበት ወቅት አለ። እንደዚሁ ሁሉ ደግሞ ከትውልድ ትውልድ የሚተላለፍበትም ሁኔታ አለ። የዚህ ዓይነቱ እርግማን በአንዳንድ ጎብረተሰብ ታሪክ ለፍበትም ሁኔታ አለ። የዚህ ዓይነቱ እርግማን በተለይ ያንዣበባቸውን ቤተሰቦች ውስጥ ተደጋግሞ በመከሰቱ እርግማን በተለይ ያንዣበባቸውን ቤተሰቦች ወይም የጎብረተሰብ ክፍሎች በማግለል እስከ ማጥፋት የተደረሰበትም ወቅት አለ። ይህን መሰሉ ድርጊት በተለይ በግሪክ ታሪክ ውስጥ ተደጋግሞ የተመሰከረ ሲሆን፤ በሌሎችም አረመኔ ባህሎች ውስጥ የተለመደ ነገር ነው። ግሪኮች ይህንን አጋጣሚ «ኔመሲስ» ከሚለው ጣዖት ጋር አያይዘው የሚገልፁት ሲሆን ሌሎቹ አረመኔ ባህሎች ደግሞ የተለያዩ መጠሪያዎችን ይጠቀማሉ። በዚህ ዓይነቱ መርገም የሚጠቁ ሰዎች ብዙውን

ጊዜ ስለሚደርስባቸው አደጋ አስቀድመው (የመተንበይ) ችሎታ እንዳላቸው ይነገርላቸዋል። ያም ሆኖ ግን ከተቃጣባቸው መቅሠፍት እራሳቸውን የማዳን ችሎታ አይኖራቸውም። በግለሰብም ደረጃ ቢሆን ይህን መሰሉ ችሎታ እንዳለ ይነገራል። ለምሳሌ አንዳንዶች «አባቴ በዚህ ዓይነት አሟሟት ስለ ሞተ ያ ለእኔም አይቀርልኝም» ሲሉ እንደ ተናገሩና በዚያው ዓይነት መቅሠፍት ሕይወታቸው እንዳለፈ ይታወቃል እንዲያውም በዚህ ዓይነቱ (ትንበያቸው) እርግጠኞች የሆኑት የሚሞቱበትን ዕለት ጭምር ቁርጥ አድርገው እንደሚናገሩም ጭምር የተረጋገጠ ነው። ይህ የእነርሱ እምነት አሉታዊ እውቀትን ቢያስገኝላቸውም፤ ጤናማ ሕይወትን ግን ሊያላብላቸው የሚችል አይደለም።

ስለ መርገሞች በማስመልከት በሰባት ርዕሶች በመከፋፈል ያደረግነው ጥናት ምሉእነት ያለው ነው ብዬ በበኩሌ ደፍራ አልናገርም። በዚህ በእኔ መነሻ ጥናት ላይ ሌሎችም ሊጨምሩበት ወይም ሊያሻሽሉት ይችላሉ። የእኔ አቀራረብ በመንደርደሪያነት እንዲያገለግል በመሆኑ፤ እናንተም ስለ መርገም ባህርያት በመጠኑም ቢሆን መሠረታዊ እውቀት እንደገበያችሁበት እምነቴ ነው።

እንደዚሁም እኔ ስላቀረብኳቸው አስተያየቶች የሚኖራችሁ አመለካከት የተለያየ ሊሆን ይችላል። ለምሳሌ አንዳንዶቹን የመርገም ዓይነቶች በሕይወታችሁ እንደ ተከሰቱ በማረጋገጥ ልታምኑባቸው ስትችሉ በሌሎቹ ላይ ግን ጥርጣሬ ሊያድርባችሁ ይችላል፤ ወይም ደግሞ በምዕራፍ 1 ውስጥ በምሳሌነት እንደ ጠቀስኩት ሰው በውርስ የተላለፈ አደጋ በላያችሁ ላይ በማንገዣብ ላይ እንዳለ ቢሰማችሁም፤ ዳሩ ግን ስለ መንስዔው ምንም ዓይነት ዕውቀት ወይም ግንዛቤ ሳይኖራችሁ ይችላል። እንደዚሁ ሁሉ ረጅሙ የመርገም ክንድ በዙሪያችሁ ባሉትና በቅርብ በምታውቋቸው ሰዎች ላይ ተዘርግቶ ለልዩ ልዩ አደጋ እንደዳረጋቸው በዓይኖችሁ በብሌኑ ብታዩም እንዳታምኑ የሚጋርዳችሁ ኃይል (ሽፋን) ሊኖር ይችላል። ያም ሆነ ይህ ግን፤ እንዴት እንዲህ ዓይነቱ ነገር ሊፈፀም ቻለ? ስትሉ ራሳችሁን መጠየቃችሁ የማይቀር ነው። ከዚያም በመነሣት በእኔስ ላይ እንዲህ ዓይነቱ ነገር ለምን ደረሰ? መንስዔው ምንድን ነው? በማለት ወደ መጠየቁ ትሸጋገራላችሁ።

ይህን ጥያቄ እስካነሳችሁ ድረስ ወደ ጥናታችን ሁለተኛ ክፍል ለመሸጋገር ተዳርሳችኋል ማለት ነው። «ለማንኛውም መርገም ምክንያት አለው» በሚለው ክፍል ሁለት ውስጥ ለመርገም መንስዔ የሆኑት ዋና ዋና ምክንያቶች ተዘርዝረዋል። እናንተም በተለይ ለገጠማችሁ ችግር መንስዔው ምን እንደሆነ እስካወቃችሁት፤ መፍትሔ ልትፈልጉለትና ልታገኙለት ብሎም ጤናማ ሕይወት ልትመሩ ትችላላችሁ።

ክፍል ሁለት

ለማንኛውም መርገም መንስዔ አለው

መግቢያ

በረከቶችም ሆኑ መርገሞች በሕይወታችን ውስጥ የሚከሰቱት በዘፈቀደ ሳይሆን ውልና ፈር ባለው ሁኔታ ነው። ሁለቱም ተፈጻሚነት የሚያገኙት ዘላለማዊና በማይለወጡ ሕግጋት ፈለግ መሠረት ነው። ለዚህም ማረጋገጫውን ለማግኘት አሁንም ቢሆን ተመልሰን የምንመለከተው ወደ መጽሐፍ ቅዱስ ይሆናል። ስለ መርገሞች ባህርይ ሰሎሞን በ(መጽሐፈ ምሳሌ 26+2) ላይ አንድ ግልፅ ያለ መመሪያ ይሰጠናል። «...ከንቁ እርግማን በማንም ላይ አይደርስም።» ይህ ማለት እንግዲህ ከማናቸውም መርገም በስተጀርባ በቀና ተጨባጭ ምክንያት ሊኖር ያሻል ማለት ነው። ስለዚህ እኛም በመርገም ሥር ስለመሆናችን እስካመንበት ድረስ መንስዔውን በትክክል ለመረዳት መጣር አለብን ማለት ነው። ከዚያም በኋላ ብቻ መሆን አለበት ተገቢውን እርምጃ ለመውሰድ መነሣት ያለብን። በዚህ መንገድ እስከተመራን «የማልፈልገው ነገር ለምጃ ደጋግሞ ይደርስብኛል?» የሚለውን ጥያቄ ለራሳችን ከማቅረብ ለመታቀብ እንችላለን።

በዚህ በመጽሐፋችን ሁለተኛ ክፍል ውስጥ አዘውትሮ በሕይወታችን ላይ ስለሚከሰቱ መርገሞች መንስዔ እናጤናለን። ይህንንም በጥንቃቄ እስካነበብን፤ እግዚአብሔር ለነዚህ መሰሎች ችግሮቻችን ስለ አዘጋጀልን መፍትሔዎች የበለጠ መረዳት ይኖረናል።

6

ሐሰተኛ አማልክት

ባለፉት ምዕራፎች አማካይነት ምንጫቸው ከእግዚአብሔር ዘንድ ስለሆኑ መርገሞች ሁለት የማይታበሉ ሐቆችን ተገንዝበናል። በቅድሚያ እግዚአብሔር አመፀኛና አመንዝራ በሆነ ትውልድ ላይ ቅጣቱን ከሚገልፅ ባቸው መንገዶች አንዱ መርገም መሆኑ ነው። ሁለተኛ ለመርገም ዋናው መንስዔ የእግዚአብሔርን ቃል ለመስማት ፈቃደኛ አለመሆንና አለመታዘዝ እንደሆነ ነው።

ትእዛዝን አለማከበር በብዙ መልኩ ሊንፀባረቅ ይችላል። በመሆኑም፤ ከነኝህ የእንቢተኝነት ምልክቶች ዋነኞቹ የትኞቹ ናቸው? ብሎ መጠየቁ ተገቢ ይሆናል።

የዚህን መልስ መጽሐፍ ቅዱስ ቁልጭ አድርጎ ያሳየናል። ዋናውና ተቀዳሚው የእንቢተኝነት ገፅታ እግዚአብሔር ከሰጠን አሥርቱ ትእዛዛት ውስጥ የመጀመሪያዎቹን ሁለቱን መተላለፍ ወይም አቃልሎ መመልከት ነው። እስቲ ስለ ትእዛዛቱ ምንነት በ(ዘጸአት 20+1-5) ላይ የተጻፈውን እናጠነው።

«እግዚአብሔር ይህን ቃል ሁሉ እንዲህ ብሎ ተናገረ፡- ከግብፅ ምድር ከባርነት ቤት ያወጣሁህ እግዚአብሔር አምላክህ እኔ ነኝ። ከእኔ በቀር ሌሎች አማልክት አይሁኑልህ። በላይ በሰማይ ካለው፤ በታችም በምድር ካለው፤ ከምድርም በታች በውኃ ካለው ነገር የማናቸውንም ምሳሌ፤ የተቀረጸውንም ምስል ለአንተ አታድርግ። አትስገድላቸው፤ አታምልካቸውምም፤ በሚጠሉኝ እስከ ሦስተኛና እስከ አራተኛ ትውልድ ድረስ የአባቶችን ኃጢአት በልጆች ላይ የማመጣ...ነኝና።»

እግዚአብሔር በዚህ ጥቅስ አማካይነት እጅግ አጥብቆ የሚጠላቸው ሁለቱ ኃጢአቶች የትኞቹ ናቸው? የመጀመሪያው እንደ እግዚአብሔር ሁሉ ሌሎች አማልክትን በእኩልነት ማምለክን ሲሆን፤ ይህም እርሱ ብቸኛውና እውነተኛው አምላክ መሆኑን አምኖ አለመቀበልን ነው። ስለዚህ እኛ

ክርስቲያኖች ከአንዱ ከእግዚአብሔር በስተቀር ሌሎች አማልክት ሊኖሩን አይገባም።

አሁንም በ(ኢሳይያስ 45፥21) ላይ ጌታ የሚከተለውን ትእዛዝ አጥብቆ ይነግረናል።

«ከእኔም በቀር ሌላ አምላክ የለም፤ እኔ ጻድቅ አምላክና መደኃኒት ነኝ፤ ከእኔም በቀር ማንም የለም።»

በሁለተኛው ትእዛዝ ውስጥ የተጠቀሰው ሌላው የኃጢአት ገዕታ የጣዖታትን ምስል በመቅረብ ለእነርሱ አምልኮትን ማቅረብ ነው። ጳውሎስ በ(ሮሜ 1፥20-23) ላይ ሁለቱን ትእዛዛት መተላለፍ የቱን ያህል የከበደ ፍርድ እንደሚያስከትልብን በሚከተለው ሁኔታ ገልጾታል፡-

«የማይታየው ባሕርይ እርሱም የዘላለም ኃይሉ ደግሞም አምላክነቱ ከዓለም ፍጥረት ጀምሮ ከተወሩት ታውቆ ግልጽ ሆኖ ይታያል፤ ስለዚህም እግዚአብሔርን እያውቁ እንደ እግዚአብሔርነቱ መጠን ስላላከበሩትና ስላላመሰገኑት የሚያመካኙት አጡ፤ ነገር ግን በአሳባቸው ከንቱ ሆኑ የማያስተውለውም ልባቸው ጨለመ። ጥበቦች ነን ሲሉ ደንቆሮ ሆኑ፤ የማይጠፋውንም የእግዚአብሔርን ክብር በሚጠፋ ሰውና በወፎች አራት እግር ባላቸውም በሚንቀሳቀሱትም መልክ መስለው ለወጡ።»

በጣዖታት የሚያመልኩ ሁሉ በፍጥረታቱ አማካይነት በግልፅ የሚታወቀውን እግዚአብሔር ተቃውሙ። በምትኩም በሰው እጅ ለተቀረጹ ምስሎች መስገድን መረጡ። በዚህም የእግዚአብሔርን ክብር እቃለሉ። አማልክቶቻቸውን እነርሱን መሰል ሰዎች አስመስለው ከመቅረባቸው አልፈው ተርፈው፤ የአዕዋፍና፤ የእንሰሳት፤ በሆዳቸው የሚሳቡ ተልከስካሽ ፍጡራን ምስል ሰጧቸው። ለምሳሌ የጥንት ግብፃውያን አማልክት የንስር፤ የተኩላና፤ የእባብ መልክ የያዙ ነበሩ።

ብዙውን ጊዜ ሰብአዊ አእምሮአችን የጣዖታት አምልኮን ለማውገዝ ረጅም ጊዜ ይወስድበታል። ሆኖም ግን በፍጥረታቱ የተገለፀው በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ የተነገረለት እውነተኛው የእኛ አምላክ የቱን ያህል ቅዱስ፤ ኃያል፤ ግሩምና ድንቅ ነው፤ ታዲያ ይህን መሰሉን መለኮታዊ ኃይል የሰው እጅ ሥራ ውጤት በሆነ በቅርፅ ቅርፅ መመሰሉና ማምለኩ፤ ባህርያቱንም ገዝቶ በማድረግ ከእንስሳትና ከአዕዋፍ... ወዘተ. ጋር ማስተካከሉ ምንኛ የከፋ

ድፍረትና ኃጢአት ነው፤ እግዚአብሔርን በዚህ ሁኔታ መገዳደር በገዛ እጅ መዓትህንና ቁጣህን አውርድብን፤ መርገምህን አፍስሱብን ብሎ መጋበዝ ነው።

እስቲ አንድ ቀለል ያለ ማነፃፀሪያ በመስጠት ይህን ሁኔታ ላብራራው። ለምሳሌ የአንድ እንሽላሊት ፎቶግራፍ በማንሳት፤ ምስሉን ደሬክ ፕሪንስ ከሚለው ስሜ በላይ በመለጠፍ ለሕዝብ አስራሜችሁት እንበል። ...እንግዲህ ይህን በማየቱ እደሰታለሁ ወይንስ እናደግለሁ? ያለ ምንም ጥርጥር በንዴት ነው የምንገባቸው። ታዲያ እኔ ፍጡሩ ይህን ያህል የምናደድ ከሆነ፤ እግዚአብሔርስ የፈጣሪነቱን ክብር፤ ከፍጡራንም መሰሪያ ልክስክስ በሆኑት በተኩላና በእባብ ሲቀማ እንዴት አይናደድ!

ስለዚህ እነዚህን ሁለት ትእዛዛት በመጋፋት ከእግዚአብሔር ሌላ አማልክትን በሚያመልኩ ላይ ሁሉ፤ ከትውልድ ወደ ትውልድ የሚተላለፍ መርገም ይወርድባቸዋል። ይህም ቢያንስ እስከ አራተኛው ትውልድ ድረስ ይሄዳል። የጣዖት አምልኮቱ ልማድ በአንዳንድ ሕዝቦችና ባህሎች ለዘመናት እንደ መሸጋገሩ መጠን፤ እርግማኑም በዚህ ልክ ይወራረሳል።

ከዚህ መሰሉ የመደብ ጀርባ ካለው ቤተሰብ የተወለደው ሰው፤ መርገሙ እንደ እሾህና አሜኪካ አስተዳደጉን ጨምሮ በመያዝ ለሰይጣናዊ ተዕዛዥ በቀላሉ የተጋለጠ ያደርገዋል። ይህ መርገም ሁለት ስሮች ሊኖሩት ይችላሉ፡- ወደታች ጠልቆ የገባው ስርፍ ላይ ላዩን የበቀለው ሰር። ረጅም ሥር የሰደደውና በቀላሉ ሊነቀል የማይችለው መርገም ከወላጆች የተወረሰው ሲሆን፤ ላይ ላዩን የበቀለውና በትንሽ ጥረት ሊወገድ የሚችለው መርገም ደግሞ ሰውየው በገዛ ጥፋቱ በራሱ ላይ የሚጠመጥመው ኃጢአት መዘዝ ነው። ስለዚህ አርነት ለመውጣትና በክርስቶስ አዲስ ሕይወት ለመቀዳጀት ጤናማ ዕድገቱን የሚከላከለው አረም መንቀልና መጥፋት ስለበት። በእርግጥ ከእነዚህ ከሁለቱ ስሮች ለማስወገድ እጅግ ከበድ የሚለው በተለይ የመጀመሪያው ነው። ይህን መሰሉን መራራ ጠላት ሊያስወግድልን የማችለው ደግሞ አንዱ እግዚአብሔር ብቻ ነው። ይህንንም ሊያሰስ ክርስቶስ እራሱ በ(ማቴዎስ 15፥13) ላይ «የሰማዩ አባቱ ያልተከለው ተክል ሁሉ ይነቀላል» ሲል ገልጾታል።

ለዚህ ከትውልድ ወደ ትውልድ ለሚተላለፍ የባዕድ አምልኮ መርገም ሌላም ተጨማሪ ምክንያት አለው። ይኸውም ሰይጣንን በተሸፋፈነ መልኩ ከማምለክ ጋር የተያያዘው የአስማት፤ የጥንቆላና የመተት ልምድ ነው። የሰው ልጅ ከክብሩ ከወደቀበት ጊዜ አንስቶ እስከ ዛሬው ትውልድ ድረስ

ለጥንቆላ ተግባራት ተገዥ እንደሆነ ነው። «ጥንቆላ» የሚለው ቃል «ሰው» ወይም «የተሸፋፈነ» ከሚለው የላቲን ቃል የተገኘ ነው። ሰው ለሰልጣንና ለዕውቀት ያለውን ገደብ የለሽ ጥማት በጤናማ (በተፈጥሮአዊ) መንገድ ማርካቱ ሲሳነው የሚኖረው አማራጭ በአስማትና መተት መጠቀም ነው። ይህም ማለት እራሱን ከእግዚአብሔር ጉዳና በማውጣት ርኩሳን ለሆኑ መናፍቅት ማግብደድ ይጀምራል ማለት ነው።

የዚህ ሁሉ ምክንያቱ በዚህ ዓለም ላይ ልዕለ-ተፈጥሮአዊ ዕውቀትና ኃይል ያላቸው ሁለት ታላላቅ ኃይላት መኖራቸው ሲሆን እነርሱም እግዚአብሔርና ሰይጣን ናቸው። ስለዚህም ማንኛውም ከእግዚአብሔር ያልሆነ ልዕለ-ተፈጥሮአዊ ዕውቀትና ኃይል ምንጩ ያለ ጥርጥር ከሰይጣን ነው። ከእግዚአብሔር የሆነ ሁሉ ህጋዊ ሲሆን ከሰይጣን የሆነ ሁሉ ግን ሕገ-ወጥ ነው።

የእግዚአብሔር መንግስት የብርሃን መንግስት በመሆኑ አገልጋዮቹ ማንን እንደሚያገለግሉና ምን እንደሚሰሩ ያውቃሉ። በሌላ በኩል ደግሞ የሰይጣን መንግስት የጨለማ መንግስት በመሆኑ ብዙዎቹ አገልጋዮቹ ማንን እንደሚያገለግሉ ካለማወቃቸውም ምን እየሰሩ እንዳሉ ለመረዳትም ያዳግታቸዋል።

እንዲያውም አባታችንን አዳምን ከኤድን ገነት ያወጣው አንድም ያልተፈቀደለትን ዕውቀት ለመጨበጥ ያደረገበት ከንቱ ጉጉት ነው። እግዚአብሔር አዳምን ክፉንና መልካሙን ከሚያሳውቀው የዕውቀት ዛፍ ፍሬ እንዳይበላ ከልክሎት ነበር። ሆኖም ግን አዳም ጌታ የከለከላትን ድንበር በተላለፈ ጊዜ ወዲያው የሰይጣን ምርኮኛ ሆነ። ከዚያን ጊዜም ጀምሮ ሰዎች ዕውቀትን ሕጋዊ ባልሆነ መንገድ ለመገባየት ሙከራ ባደረጉ ቁጥር የሚኖራቸው አማራጭ ወደዚያው የሰይጣን ጉራ መደባለቅ ይሆናል (2ጢሞ.2፥26ን ተመልከት)። ከላይ እንደተገለጸው ይህ ጉዳይ ጥንቆላ በሚባለው ስሙ ሊጠቀስ ይችላል። እንዲህ ዓይነቶቹ ሰዎች እግዚአብሔር በሕጋዊ መንገድ በሚሰጣቸው ዕውቀት ባለመርካታቸው፣ ከሕግ ውጪ በመጓዝ ሰይጣናዊ ዕውቀት ለማካበት ይጥራሉ። ለዚህም ሲሉ ሰይጣንን ማምለክ ግድ ይሆንባቸዋል። ይህን በማድረጋቸውም ከአሥርቱ ትእዛዛት የመጀመሪያ የሆነውን ትእዛዝ አፍርሰዋል ማለት ነውና በመጽሐፍ ቅዱስ ላይ የሰፈረው መርገም በእነርሱና በልጆቻቸው ላይ ይደርሳል ማለት ነው።

እንዲህ ዓይነቱ አድራጎት በአጭሩ «ከመንፈሳዊ አመንገራት» ተለይቶ አይታይም። ይህም ከተፈጥሮአዊ አመንገራት እንኳ ላቅ ያል

ኃጢአት ነው። ስለዚህም ነው ሰሉሞን መንፈሳዊ አመንገራት በሰይጣን የረቀቀ ዘዴ መማረክ ስለ መሆኑ፡- በ(መጽሐፈ ምሳሌ 5፥3-6) ላይ «በጋለሞታ ሴት» አስመስሎ በሚከተለው መልኩ የገለጸው፡-

«ከጋለሞታ ሴት ከንፈር ማር ይንጠባጠባልና፤

አፍዋም ከቅቤ የለሰለሰ ነውና፤

ፍጻሜዋ ግን እንደ እሬት የመረረ ነው፤

ሁለት አፍ እንዳለው ሰይፍም የተሳለ ነው።

እግሮችዋ ወደ ሞት ይወርዳሉ፤

አረማመድዋም ወደ ሲኦል ነው፤

የቀና የሕይወትን መንገድ አታገኝም፤

በአካሄድዋ የተቅበዘበዘች ናት፤ የሚታወቅም አይደለም።»

ስለ አስማት ምንነት በተለይ በመጨረሻው መሥመር ላይ እንደ ሰፈረው አባባል በትክክል የሚገልጽልን አናገኝም። አስማት በቀላሉ ተታለን ልንተበተብበት የምንችል ወጥመድ ነው። አንዴ እስከ ገባንበት ድረስ ቀስ በቀስ በመሳብ ወደ አዘቅት ይጥለናል። ምንም እንኳን አስማት የተለያዩና አያሌ ባሕርያት ቢኖሩትም ዳሩ ግን በተጠቃለለ መልኩ ለማየት ያህል በሚከተሉት ሦስት ክፍሎች ለመመደብ ይቻላል።

1. መተት፡- በዚህ አስማታዊ ዘዴ በመጠቀም ሰው በእግዚአብሔር ከተከለለለት የሥልጣን ገደብ በመተላለፍ ሹመትና ዝናን ለማካበት ይጥራል። ለዚህ የገፋፋው ኃይል በሌሎች ላይ የበላይ የመሆን ጉጉትና ፍላጎት ነው። ይህ የአስማት ዘርፍ በመሠረቱ የሚጠቀምባቸው ሦስት ስልቶች አሉ። እነርሱም ማግባባት፣ ማስፈራራትና በቁጥጥር ሥር ማዋል ናቸው። ይህ ሁሉ የሚደረገው ምድራዊ ክብርን ለመጥፋትና እንደመሆኑ በቀጥታ ለሰይጣን መገዛትን ያመለክታል። ሰይጣንም በበኩሉ ለዚህ ዓይነቱ ዓላማ የተነሣውን ሰው በመገፋፋት በሌሎች ላይ የበላይነትን የሚቀዳ ጅበትን ሁኔታዎች ያመቻችለታል። በዚህ መሰሉም አንድ ሰው አማካይነት ብዙ ወንዶችንና ሴቶችን ለተመሳሳይ ዓላማ ለመማረክ ስለሚችል የሰይጣን ተከታዮች (አምላኪዎች) ቁጥር ይበራከታል ማለት ነው።

2. ጥንቆላ፡- ግርማ ሞገስ በማለት የመደብነው የአስማት ክፍል ዓላማ ሥልጣንን በማካበት ላይ ያተኮረ የመሆኑን ያህል፤ ጥንቆላ ደግሞ በተለይ የዕውቀትን (ሰው) አድማስ በማስፋት ላይ ያነጣጥራል።

3. ሞራ ገላጭነት፡- ጥንቆላ በመሠረቱ ቁሳዊ በሆኑ ነገሮች ሊታገዝ ያሻዋል። ለምሳሌ በዛሬው ዘመን ወደ ጥንቆላ ከመግባት በፊት በአደገዛዥ ዕዎችና በፈጣን የዳንስ መዘቃዎች መነሳሳት የተለመደ ነው። እንደ አኩፓንክቸርና አኳፕራገር በመሳሰሉት የመርፌ ዓይነቶች እገዛ፣ በመንፈስ መጓዝ (Astral Projection)፣ ሕሊናን መቆጣጠር (Hypnosis) በአየር ላይ መንሳፈፍ (Levitation)፣ በመዳሰስ መፈወስ (Touch Healing) እና ወዘተ የመሳሰሉትን አስማቶች መለማመድ ሲቻል፣ እንደዚሁም በካርታ፣ በቫይና በቡና ስኒ፣ በጠጠር፣ በሞራ፣ በከዋክብት ሠንጠረዥ አማካይነት የተለያዩ (አስመሳይ) ትንበያዎችን ማካሄዱ በየትኛውም የዓለም ክፍልና ሕዝብ ዘንድ የደራ የገበያ ምንጭ ነው።

በመንፈሳዊ ደረጃ ብንመለከትም፣ እውነተኛው የእምነት ምንጭ መጽሐፍ ቅዱስ መሆን ሲገባው፣ በአሁኑ ጊዜ ግን ቃላቱን እያጣመሙ መተርጎም የተለመደ ሆኗል። ሰው ለኃጢአተኝነቱ ይቅርታን ማግኘት የሚችለው በኢየሱስ የመሥዋዕትነት ሞት ለመሆኑ መጽሐፍ ቅዱስ በግልፅ ቢያስተምርም ዳሩ ግን ይህን ሐቅ በተለያዩ መልኩ በማፋለስ የሚሰብኩና የሚያስተምሩ አያሌ የመናፍቃን ቡድኖችና እንቅስቃሴዎች እየተስተዋሉ ነው።

ከዋና ዋናዎቹም የዘመኑ የከሃዲና መናፍቃን ቡድኖች መካከል ጥቂቶቹ፣ አንትሮፓሶፊ (Anthroposophy)፣ ብላክ ማስ (Black Mass)፣ ቺልድሪን አፍ ጎድ (Children of God)፣ ክሪስታዲሊያንስ (Christadelphians)፣ ክሪስቲያን ሳይንስ (Christian Science)፣ ፍሪማሲነሪ (Freemasonry)፣ ኢነር ፒስ ሙቭመንት (Inner Peace Movement)፣ ጄሆቫስ ዊትነስ (Jehovah's Witness)፣ ሞርሞንስ (Mormons)፣ ኒው ኤጅ ሙቭመንት (New Age Movement)፣ ሬሊጂየስ ሳይንስ (Religious Science)፣ ሮዚክሩሺያኒዝም (Rosicrucianism)፣ ሳይንቶሎጂ (Scientology)፣ ስፒሪቲዋሊዝም (Spiritualism)፣ ቲዎሶፊ (Theosophy)፣ ዩኒቴሪያን ቸርች (Unitarian Church)፣ እና በቨርበርት አርምስትሪንግ የተመሰረተው ወርልድ ዋይድ ቸርች እፍ ጎድ (Worldwide Church of God) ይገኙባቸዋል። እንደዚሁም በምሥራቁ ክፍለ ዓለም ካሉት የአምልኮ ዘርፎች መካከል፣ ባሂ (Bahai)፣ ቡድሂዝም (Buddhism)፣ ኮንፊሩሺያኒዝም (Confucianism)፣ ሂንዱዝም (Hinduism)፣ እስልምና (Islam)፣ ሺንቶይዝም (Shintolism)፣ የጋ (Yoga) ዋና ዋናዎቹ ናቸው።

ለአስማት ተግባራት ከሚውሉት ቁሳቁሶች መካከል ጥቂቶቹ፡- ክታብ፣ የገላ ላይ ንቅሳትና ውቅራት፣ አንካ (ከአናቱ ላይ የተቀለመመ መስቀል)፣

የተደገመበት የመዳብ፣ የወርቅ፣ የብርና የነሐስ ቀለበት፣ ተዘቅዝቆ ከበራፍ ላይ የሚሰቀል የፈረስ ጫማ፣ ጠጠር፣ ጨሌና መቁጠሪያ፣ ጥምጣሞችና አልባሳቶች፣ ለኮከብ ቆጠራ የሚያገለግሉ ሠንጠረዦችና ኮምፓሶች፣ ዕጣንና ሰንደል፣ የተለያዩ እንስሳት ሞራና ደም፣ ጣፊያና ጉበት፣ አደገዛዥ ዕዎችና ጫት... ወዘተ ይገኙበታል።

አስማትን ይህን በመሳሰለ መልኩ አምነው በሚጠቀሙበት ሰዎች ላይ እግዚአብሔር የቁጣ መርገሙን እንደሚያወርድባቸው በ(ዘዳግም 18፥10-13) ላይ እንደሚከተለው ተገልጿል።

«ወንድ ልጁን ወይም ሴት ልጁን በእሳት የሚያሳልፍ፣ ምዋር ተኛም፣ ሞራ ገላጭም፣ አስማተኛም፣ መተተኛም፣ በድግምት የሚጠነቁልም፣ መናፍስትንም የሚጠራ፣ ጠንቋይም፣ ሙታን ሳቢም በአንተ ዘንድ አይገኝ። ይህንም የሚያደርግ ሁሉ በእግዚአብሔር ፊት የተጠላ ነው፤ ስለዚህም ርኩስት አምላክህ እግዚአብሔር ከፊትህ ያሳድዳቸዋል። አንተ ግን በአምላክህ በእግዚአብሔር ዘንድ ፍጹም ሁን።»

ከዚህ ጥቅስ ውስጥ በተለይ ልብ ልንለው የሚገባው የተለያዩ አስማቶችን የሚለማመዱ ሁሉ ልክ ልጆቻቸውን ለጣዖታት መሥዋዕት አድርገው ከሚያቀርቡት እኩል የከፋና የረከሰ ተግባር ስለ መፈጸማቸው ነው። እንደ ሙሴም ሕግ ማናቸውንም አስማት በሚለማመዱት ላይ የሞት ፍርድ ሊፈጸምባቸው እንደሚገባ ነው። በሌላ በኩል ደግሞ እንደ መጽሐፍና እንደ ብራና ያሉ የጽሑፍ ሥራዎች ጭምር ለአስማታዊ አገልግሎት ሊውሉ ሲችሉ፣ ስለዚህም አስመልክቶ ጳውሎስ በኤፌሶን ለሚገኙት ክርስቲያኖች ከሰይጣን ተፅእኖ እንዲጠበቁ ባስታወሳቸው ወቅት ስለ ወሰዱት እርምጃ እንደሚከተለው ተዘግቦ እናገኛለን።

«አምነው ከነበሩት እጅግ ሰዎች ያደረጉትን እየተናዘዙና እየተናገሩ ይመጡ ነበር። ከአስማተኞችም ብዙዎቹ መጽሐፋቸውን ሰብስበው በሰው ሁሉ ፊት አቃጠሉት፤ ዋጋውም ቢታሰብ አምላ ሺህ ብር ሆኖ ተገኘ።» (የሐዋርያት ሥራ 19፥18-19)*

* NIV Fifty thousand drachmas ይለዋል። ደረጃ በዘመኑ የአንድ ቀን የተለበት ዋጋ ነበር። ይህ በአግሪካን ገንዘብ ሲሳ 200,000 ዶላር አካባቢ ይሆናል።

እንግዲህ በእኛም በኩል ቢሆን ይህን ዓይነት የጥንቆላ መጻሕፍት ሲያጋጥሙን ጨርሰን ልናጠፋቸው ወይም ከእሳት ልንደላቸው ይገባል። የአስማት ጥበብና ዘዴ እንደ «ጋለምታዋ ሴት» ሁሉ በየጊዜው ተለዋዋጭ ስለመሆኑም ሌላው ልናጠነው የሚገባ ነጥብ ነው። እኔም ብሆን ባገኘሁት ልምድ ውስጥ በቀደሙት ዘመናትና ዓመታት ተግባራዊ ይሆኑ ከነበሩት አስማቶች ጨርሶ የተለዩና እንግዳ የሆኑ አዳዲስ ቅምሮች አጋጥመውኛል። በዚህም ሁኔታ ለሚጠቁት ክርስቲያኖች ቤተ ክርስቲያን በተለመደው መንገድ ልትረዳቸው ብትሞክርም ውጤት ሊያስገኝ አልቻለም። እነኝህም ግለሰቦች በበኩላቸው የቱንም ያህል ጥረት ቢያደርጉም ከታሠሩበት አዚም ሊፈቱ አልቻሉም።

ሆኖም ግን በበኩሌ ልረዳቸው በሞክርነት ሰዎች የሕይወት ታሪክ ውስጥ አንድ ተመሳሳይ የሆነ ድክመት እንዳለ ለመረዳት ችያለሁ። ይኸውም የእነኝህ ሰዎች አውቀውም ሆነ ባለማወቅ በአስማታዊ ተግባራት ላይ መሳተፍ ነው። ታዲያ ለአሁኑ ችግራቸው መንስዔው ይህ ሥር የሰደደ ስህተት መሆኑን አብዛኛዎቹ ሊያውቁት አይችሉም። ዳሩ ግን ይህ የተጠናወታቸው ሥውር የርኩሰት ኃይል አንድ ጊዜ እስከ ተጋለጠ ለችግራቸው መፍትሔ መፈለጉ እምብዛም አያስቸግርም። ለዚህ አጥጋቢ ማሰረጃ የሚሆነው ከዚህ በመቀጠል የማቀርበው አንድ ምሳሌ ነው። በአንድ የጸሎት ሥፍራ ላይ ከአንድ ወጣት ሰው ጉን የመቀመጥ ዕድል አጋጥሞኝ ነበር። ያ ወጣት ዕድሜው ወደ ሃያ የሚጠጋ ይሁን እንጂ ከፊቱ ላይ የቅሬታና የመቅበጥ ስሜት በማጠኔ፤ ወደ ጀሮው ጠጋ በማለት «ለመሆኑ መንፈስ ቅዱስን ተቀብልሃል?» በማለት ጠየቅኩት።

እርሱም «አዎን» ሲል ከመለለልኝ በኋላ በመቀጠልም፤ «ዳሩ ግን በልሣናት የመናገር ብቃት የለኝም» አለኝ።

እኔም ስለ ልሣናት ጉዳይ ያነሳውን የቅሬታ ነጥብ ወደ ጉን በማግለል «በሕይወትህ ወደ (ዕድል-ነጋሪ) አስማተኛ የሄድክበት አጋጣሚ ይኖር ይሆን?» በማለት እንደገና ጠየቅኩት።

ለረጅም ጊዜ በሐሳብ ተውጦ ከቆየ በኋላ፤ «አዎን አለ፤ ገና የአሥራ አምስት ዓመት ልጅ በነበርኩበት ጊዜ እንደ ቀልድ አንድ አስማተኛ አነጋግራ ነበር። ይሁንና በነገሩ በትክክል አላመንኩበትም» አለኝ።

«ግን እኮ ያም ሆነ ይህ ያን ሰው ስለወደፈት ዕድልህ እንዲጠነቀቅልህ ለምነኸው ነበር?» በማለት በጥያቄዬ ገፋሁበት።

«አዎን ጠይቄው ነበር፤ ሆኖም ግን በተናገረው አላመንኩበትም» አለ በመከላከል መልኩ።

«ጥሩ፤ ግን እኮ እንደዚያም ማድረግህ ጥፋት ነውና ለምን ኃጢአትህን አትናዘዝም? እግዚአብሔር ይቅር ሊልህና በዚህ ሳቢያ ከሚደርስብህ ችግር ሊከልልህ ይችላል» አልኩት። እርሱም ምክሬን በመቀበል ኃጢአቱን ለመናዘዝ ፈቃደኛ በመሆኑ አብረን በመንበርከክ ጸሎት አደረስኩለት። ከዚያም እጆቼን በላዩ ላይ በመጫን እግዚአብሔር በመንፈስ ቅዱስ ይሞላው ዘንድ ተማፀንኩኝ። ያም ወጣት ያለ አንዳች ውጣ ውረድ አንደበቱ ተፈትቶ በልሣናት መናገር ጀመረ። በዚያንም ወቅት በመንፈስ ከመመሰጠጥ የተነሣ በአካባቢው ስለሚካሄደው አንዳችም ነገር አያውቅም ነበር። ወደ እግዚአብሔር እንዳይቀርብ ተጋርዶበት የነበረው ሥውር መሰናክል በእርግጥም በዚያን ጊዜ ተወገደ። ከዚህ ወጣት ጋር ስለ አጋጠመኝ ሁኔታ አዘውትራ ማሰሳሰሌ አልቀረም። የዚህ ወጣት ችግር የእምነት መፍረክረክ ወይም መወላወል አልነበረም። ድክመቱ ለችግሩ መንስዔ የሆነውን ምክንያት ካለመረዳቱ ላይ ነው። ይኸውም ወደዚያ አስማተኛ መሄዱ ነው። በዚህም አድራጉቱ መንፈሳዊ አመንገራነት በመፈጸም እግዚአብሔርን ማሳዘኑን አልተረዳውም ነበር። እስቲ እንግዲህ ያንን ወጣት በዚያ መልኩ በመቅረብ ምትክ «ከሌላ ሰው ሚስት ጋር አመንገረሃልን?» ብዬ ብጠይቀው ኖሮ የሚሰጠኝ ምላሽ «አዎን አመንገረሃልሁ፤ ሆኖም ግን ለቀልድ ያህል ያደረግኩት እንጂ ከልብ ፈልጌው የፈጸምኩት አይደለም፤» የሚል ይመስላችኋል? ይህን ዓይነት መልስ ጨርሶ እንደማይሰጠኝ ሁላችንም ብንሆን የምናምንበት ነው።

በአሁኑ ዘመን ያ ወጣት በፈጸመው ስህተት ዓይነት የሚጠቁ እጅግ አያሌ ሰዎች ናቸው። የሚገርመው ደግሞ ከእነኝህ ሰዎች ብዙዎቹ አዘውትረው ከቤተ ክርስቲያን የማይለዩ መሆናቸው ነው። ሆኖም ግን ካለማወቅና መዘዙን ካለመረዳት የተነሣ ወደ አስማተኞች ዘንድ በመሄድ ከግብረ ሥጋ አመንገራት የከፋም ኃጢአት ይፈጽማሉ። በዚህም ጥፋታቸው የተነሣ በእግዚአብሔር መርገም ሥር መሠቃየታቸው የማይቀር ነው። ይበልጥ የሚያሳገነው ደግሞ በዚህ በባዕድ አምልኮአቸው ሳቢያ የእነርሱም አራት ትውልዶች የሚጠቁ መሆናቸው ነው።

ይህን መሰሉ ጥያቄ ለክርስቲያኖች በሚቀርብበት ወቅት የሚኖራቸው መልስ «እኔ ወደ አስማተኛ መሄዱ እንዲህ የከበደ ኃጢአት መሆኑን መቼ አወቅኩና!» የሚል የየሆነ አነጋገር ይሆናል። ለዚህ መሰሉ አነጋገራቸው በበኩሌ አበክራ የማስገንዘባቸው ጳውሎስ በ(1ኛ ጢሞቴዎስ 1፥13-15)

ላይ ስለ እራሱ የተናገረውን አበክረው እንዲያጤኑት ነው። ጳውሎስ በዚህ ኑዛዚው ግልፅ ያደረገው አስቀድሞ ባለማወቅ ቢሆንም ዳሩ ግን «ከፍተኛ ኃጢአተኛ» ስለ መሆኑ ነው። ከዚህ የምንረዳው ትልቁ ነጥብ «ሳያውቁ» ኃጢአትን መፈጸም ከበደለኛነት ነፃ አለማድረጉን ነው። እርግጥ እግዚአብሔር እንዲህ ዓይነቱን ጥፋታችንን ሆነ ብለን ከምንፈጽመው ኃጢአት እኩል ባለመቁጠር በቀላሉ ይቅር ሊለን ስለሚችል በዚህ ብቻ ልንጽናና እንችላለን። እንግዲህ ማንኛችንም ብንሆን ይህን መሰሉ ጥፋት በሕይወታችን ላይ የሚያደርሰውን ጉስቁልና በመረዳት በጥብቅ ልናስብበት ይገባል። ከአሥርቱ ትእዛዛት በመጀመሪያዎቹ ሁለቱ ውስጥ፤ እግዚአብሔር በሁለት ኃጢአቶች ላይ ፍርድን ሲያስተላልፍ እናያለን፡- ከዕውነተኛው አምላክ ወደ ሀሰተኛ አምላክ ፊትን መመለስና አምላክን የሚወክል ማንኛውንም ምስል መጠቀም ናቸው። ይህም ማለት አስማትና ጥንቆላን ጭምር መለማመድ ማለት ነው። ጦሱም በእኛ ብቻ ሳይወሰን ለልጅ ልጆቻችን እንደሚተርፍ አስቀድመን ልንረዳው ይገባል። በተገላበጠሽ ደግሞ ከእኛ በፊት የነበሩት አራት ትውልዶች ኃጢአት በእኛም ላይ መርገም እንደሚያወርድ መዘንጋት የለብንም። ማንኛችንም የምንወለደው ከእናትና አባት ማለትም ከሁለት ወላጆች ነው። በዚህ መልኩ ስናሰላው አራት አያቶች፤ ስምንት ቅድመ አያቶችና፤ አሥራ ስድስት ቅድመ አያቶች (ምንዝላቶች) አሉን ማለት ነው። ይህን የሰዎች ቁጥር ስንደምረው ሰላሣ ይሞላል። ትልቁም ጥያቄ ከነዚህ ሠላሣ ቀደምት አባቶቻችን መካከል ስንቶቹ ከባዕድ አምልኮና ከጥንቆላ ተግባራት የዐዱ ሊሆኑ ይችላሉ? የሚለው ነው።

ታዲያ ለመረገማችን ያለው ዕድል ይህን ያህል የሰፋ ይሁን እንጂ፤ ለእግዚአብሔር ክብር ምስጋና ይድረሰውና፤ ይህ ሁሉ ኃጢአት በመጨረሻው የፍርድ ዕለት የተወገደልን ይሆናል። እግዚአብሔር ያዘዘንን አክብረን እስከፈጸምን ድረስ በአባቶቻችን ኃጢአት ተጠያቂ እንሆንም። የምንጠየቅበት ኃጢአት ቢኖር በእራሳችን ምርጫ እግዚአብሔር ለደኅንነታችን ዋስትና እንዲሰጠን በአንድ ልጁ በኢየሱስ ክርስቶስ ከማመን ስናፈነግጥ ነው!

ግብረ-ገባዊና ሥነ-ምግባራዊ ኃጢአቶች

የእግዚአብሔርን መርገም የሚያስከትለው ታላቁና የመጀመሪያው ኃጢአት ባዕድ አምልኮ ስለመሆኑ በ(ዘጸአት 20፡3-5) ላይ ተገልጿል። እንደዚሁ ሁሉ በዚሁ በብሉይ ኪዳን ውስጥ በሁለተኛ ደረጃ ለመርገም የሚያበቁት ሌሎችም የኃጢአት ዓይነቶች ተዘርዝረዋል። በዚህ ክፍል ውስጥ የሚመደቡትን አሥራ ሁለት ግብረ-ገባዊና ሥነ-ምግባራዊ ኃጢአቶች በ(ዘጸአት 27፡15-26) ላይ ሙሴ በዝርዝር አስፍሮአቸዋል።

በምዕራፉ መግቢያ ላይ በቅድሚያ የምንመለከተው እስራኤላውያን ተስፋ ወደተገባላቸው የከንዓን ምድር ከደረሱ በኋላ ማሟላት ስለሚገባቸው የአምልኮ ሥነ ሥርዓት ነው። እንደ ሙሴ ትእዛዝ አሥራ ሁለቱ የእስራኤል ነገዶች በሁለት በመከፈል ስድስቱ በኤባል ተራራ የተቀሩትም ስድስቱ በጌርዜም ተራራ ሥር ማዶ ለማዶ በመቆም የሚከተለውን ሥነ-ሥርዓት ማሟላት አለባቸው አሥርቱ ትእዛዛት በይፋ በተቀረፁበት ሐውልት ሥር ካህናቱ መሥዋዕት ካቀረቡ በኋላ፤ በአንድ ወገን ያሉት እስራኤላውያን አሥርቱን ትእዛዛት የሚያከብሩትን እስራኤላውያን ሁሉ በመመረቅ ድምፃቸውን ከፍ አድርገው ያሰማሉ። ለዚህ አፀፋ ደግሞ በሌላ በኩል የቆሙት ስድስት ነገዶች፤ አሥርቱን ትእዛዛት የሚያፈርሱትን እስራኤላውያን ሁሉ ድምፃቸውን እነርሱም ከፍ በማድረግ ይረግማሉ። በመጨረሻም በሁለቱም ወገን የተከፋፈሉት እስራኤላውያን በአንድነት «አሜን!» ብለው ይጮኻሉ (ኢ.ያ.8፡32-35) እንግዲህ የከንዓንን ምድር ለወረሱት እስራኤላውያን እግዚአብሔር ሁለት አማራጭ ዕድል ሰጥቷቸው ነበር ማለት ነው። ይኸውም ትእዛዛቱን እስከ አከበሩ ድረስ የእግዚአብሔር በረከት የማይለያቸው ሲሆን፤ ዳሩ ግን ለትእዛዛቱ ባይገዙ መርገም እንደሚወርድባቸው ነው። ከነኚህ ከሁለቱ ምርጫዎች ውጪ ሌላ ምንም ዓይነት ዕድል አልነበራቸውም። ከዚያን ጊዜም ጀምሮ ወደ ከነዓን የገባው ማንኛውም እስራኤላዊ አንድም የተባረከ አለበለዚያ የተረገመ ሆነ።

እነዚህ ሁለት አማራጭ ዕድሎች በእስራኤል ታሪክ ውስጥ በጉልህ በተከታታይ ከማንፀባረቃቸውም በበቂ መረጃ በተደገፈ ሁኔታ ተግባራዊ ሆነዋል። ይሁን እንጂ እነዚህ ሁለት አማራጮች ለእስራኤላውያን ብቻ

የተተው አይደሉም። እንደዚሁም ከእግዚአብሔር ጋር ኅብረት በመፍጠር ቃል ኪዳን በገቡም ሌሎች ሕዝቦች ሕይወት ውስጥ ከሁለቱ አንዱ አማራጭ በገሃድ ለመከሰቱ የማይታበል ነው። እንደ ብሉዩ ዘመን ሁሉ በአዲሱም ቃል ኪዳን ለታቀፉት ሰዎች የሚኖራቸው ዕድል እንድም የእግዚአብሔርን በረከት መጋራት፤ አለበለዚያም በመርገሙ ሥር መማቀቅ ነው። ሆኖም ግን ሰይጣን በረቀቀ ዘዴው ብዙዎችን ክርስቲያኖች ከዚህ ሐቅ ውጪ እንዲያስቡ ይገፋፋቸዋል። ይኸውም ለትእዛዛቱ መገዛትም ሆነ ትእዛዛቱን መዳፈር ምንም ለውጥ እንደማያስከትል በማሳመን በመሀል ቤት ተንጠልጥለው እንዲቀሩ ያደርጋቸዋል። በብሉይም ሆነ በአዲስ ኪዳን ውስጥ የሰፈረልን መመሪያ ግን ከዚህ የተለየ ነው። አሥርቱን ትእዛዛት በሚያፈርሱት ላይ ስለሚደርሱት አሥራ ሁለት የእርግማን ዓይነቶች በጊርዜም ተራራ ሥር የተነገረው ግልፅ ባለና በማያሻማ ሁኔታ ነው። መርገሞቹም ከሚወርዱባቸው ምክንያቶች ዋና ዋናዎቹ የሚከተሉት ናቸው።

- ሐሰተኛ አማልክትን ማምለክና ለእነርሱ መስገድ
- ወላጆችን አለማክበር
- ማናቸውንም ዓይነት ግፍና ጭቆና መፈጸም፤ በተለይም ደግሞ በደካሞችና ረዳት በሌላቸው ላይ
- ከጋብቻ ውጪ የሚፈጸም ማናቸውም የግብረ-ሥጋ ግንኙነትና ግብረ-ሰዶም

ከዚህም ዝርዝር ውስጥ ቢሆን እንደምንረዳው በአንደኝነት ደረጃ የተወገዘው ኃጢአት ባዕድ አማልክትን ማምለክ ሲሆን፤ በመቀጠል ደግሞ የቀረበው ወላጆችን መናቅና አለማክበር ነው። ለወላጆቻችን ሊኖረን የሚገባውን አክብሮትና ታዛዥነት በማስመልከት በአዲስ ኪዳንም ውስጥ በ(ኤፌሶን 6፥1-3) ላይ በጳውሎስ እንደሚከተለው ቀርቧል።

«ልጆች ሆይ፤ ለወላጆቻችሁ በጌታ ታዘዙ፤ ይህ የሚገባ ነውና። መልካም እንዲሆንልህ ዕድሜህም በምድር ላይ እንዲረዝም አባትህንና እናትህን አክብር፤ እርስዎም የተስፋ ቃል ያላት ፊተኛይቱ ትእዛዝ ናት።»

ታዲያ ይህን የመሰለ ምክርና መመሪያም ቢኖርም ቅሉ ዳሩ ግን አብዛኛዎቹ ሰዎች ክርስቲያኖችም ሳይቀር ወላጆቻቸውን ሊንቁና ሊያዋርዱ ይታያል። በዚህ ጠስላቢያ በእርግማን የሚለቃዩ አያሌ ሰዎች ቢያጋጥሙኝም ምክራን ከለገስኳቸው ውስጥ ብዙዎቹ ጥፋታቸውን በመረዳት ንስሐ ሊገቡና

ጤናማ ሕይወት ሊመሩ ችለዋል። ምናልባትም በዚህ አጋጣሚ «እግዚአብሔር መልካም ጋብቻን ይመሠርታል» (God is a Matchmaker) በሚል ርዕስ ካዘጋጀሁት መጽሐፍ ውስጥ የሚከተሉትን አንቀጾች መጥቀስ ጠቃሚ ይመስለኛል።

ጳውሎስ በኤፌሶን መልእክቱ ላይ ግልፅ እንዳደረገው፤ ከተቀዳሚዎቹ አራት ትእዛዛት ይልቅ እግዚአብሔር በተለይ ዋጋቸውን የሚከፍለው አምስተኛውን ትእዛዝ ለሚፈጽሙት ነው። ወላጆቻቸውን ለሚያከብሩ «መልካም እንዲሆንልህ ዕድሜህም በምድር ላይ እንዲረዝም» የተባለለት የተስፋ ቃል ይሟላላቸዋል። ይህ አባባል በሌላ ጉኑ የሚያስተላልፈው መልእክት ደግሞ ወላጆቻቸውን የማያከብሩት መልካም ዕድል ሳይሆን የከፋ ዕጣ እንደሚጠብቃቸው ነው።

ምንም እንኳን ከወላጆቻችን ጋር በማናቸውም በሚያደርጉትና በሚናገሩት ነጥብ ላይ ላንስማማ ብንችልም ዳሩ ግን ከበሬታችንን ልንለግላቸው እንችላለን። እነርሱን ማክበር ማለት ደግሞ ትእዛዙን የደነገገልንን እግዚአብሔርን ማክበር ማለት ነው።

እኔም ብሆን የማምንበት በበረከት የተሞላ ሕይወት ለመምራት ይህን ትእዛዝ መፈጸም እንደሚገባን ነው። ለብዙ ዘመናት ክርስቲያኖችን በማስተማር፤ በመሰበክ፤ በማማከርና መጋቢያቸው በመሆን በአገልገልኩበት ጊዜ ሁሉ የተገነዘብኩት አንድ ሐቅ ቢኖር፤ ማንም ወላጆቹን የማያከብር ሰው በእግዚአብሔር የበረከት ጸጋ እንዳልተገባኝ ነው። እንዲህ ዓይነቱ ክርስቲያን በተቀረው የሕይወት መስኩ የቱንም ያህል ታማኝና ታታሪ ቢሆንም፤ ምናልባትም በመንግሥተ ሰማይ ተቀባይነት ያገኘ እንደሆነ እንጂ በምድራዊ ሕይወቱ ግን ሙሉ በሙሉ የተሳካለትና የተበረከ አይሆንም።

ሌላው ግንዛቤዬ ደግሞ ወላጆቻቸውን የመዳፈር ኃጢአት ይፈጽሙ የነበሩት አንዳንዶቹ ከዚህ ስህተታቸው በመታረም ንስሐ በመግባታቸው፤ የተበላሸው ሕይወታቸው ፍጹም ጤናማ አቅጣጫ እንደያዘ ነው። በተለይም በአባቱ ላይ ከፍተኛ ምሬትና ጥላቻ የነበረው አንድ ሰው ትዝ ይለኛል። ታዲያ የአባቱን መሞት እጅግ ዘግይቶ ቢሰማም ዳሩ ግን በብዙ መቶ

የሚቆጠሩ ኪሎ ሜትሮች አቋርጦ በመሄድ ከመቃብሩ ሥፍራ ደረሰ። እዚያም ተንበርክኩ በማልቀስ ስለአለፈው ጥፋቱ ከልብ ተፀፅቶ ይቅር እንዲለው ወደ እግዚአብሔር ጸለየ። ከኃጢአተኝነቱም ነፃ ስለመውጣቱ እርግጠኛነት እስኪሰማው ድረስ ከተንበርክከበት አልተንቀሳቀሰም ነበር። ከዚያን ጊዜ ጀምሮ የዚያን ሰው ሕይወት ሙሉ በሙሉ በመቀየሩ በቀድሞ ብስጩነትና ኩርፍተኝነት ምትክ ሰላማዊና ደስተኛ ሆነ።

በዘዳግም 27 ላይ የሰፈረው የሚቀጥለው ትእዛዝ ደግሞ፤ በሌሎች ላይ ግፍና ጭቆና መፈጸም ነው። ይህንንም በተመለከተ ቢሆን በአሁኑ ትውልድ የሚፈጸመው የበደልና የግፍ ዓይነት ተዘርዘሮ የሚያልቅ አይደለም። በበኩሉ ከሁሉም እንደ ባሰ ግፍና ጭካኔ የምቆጥረው ፅንሰ ማሰወረድን ነው። እራሱን ለመከላከል የማይችለውን ፍጹም ደካማ ሕፃን በእናቱ ማጎፀን እንዳለ ወላጆቹ፤ በተለይም እናቱ ሊንከባከቡት አይገባምን?

እኔ ለመሆኑ በዘር መድልዎና በየታ ጭቆና ላይ የተቃውሞ ድምፃቸውን የሚያሰሙ የሰብዓዊ መብት ተከራካሪዎች እንደምን የፅንሰ ማሰወረድን ሐሳብ ይደግፋሉ! ደግሞስ በሕፃናት ልጆች ላይ የቅጣት እጃቸውን ጨክነው የማይሰነዝሩ ሰዎች! ከህፃናትም ደካማ በሆነው ሽል ላይ ለምን የሞት ፍርድ ይፈርዳሉ?

እንዲሁም አንድ በዚህ አድራጉት አንጀቱ ያረረ ሰው፤ «እናቶች ልጆቻቸውን ለመግደል ወደ ኋላ በማይሉበት ኅብረተሰብ ውስጥ መኖር አለመኖር ምን ትርጉም አለው?» በማለት እስከ መናገር ደርሷል። ፅንሰን ማሰወረድ በእግዚአብሔር ዘንድ ከግድያ ተለይቶ የሚታይ ወንጀል አይደለም። በመሆኑም በአሁኑ ጊዜ በዚህ ወንጀል መርገም ሥር በዓለም ላይ በብዙ ሚሊዮን የሚቆጠሩ ወላጆች መሠቃየታቸውን ልብ ልንለው ይገባል።

አሁንም በዘዳግም 27 ላይ የምናገኘው የሚቀጥለው ሌላው መርገም ከጋብቻ ውጪ ዝሙት መፈጸምና ግብረ-ሰዶም ነው። የሚገርመው ደግሞ አንዳንድ ክርስቲያኖች ዝሙት ልክስክስ ተግባር እንደሆነ ቢያምኑበትም ሆኖም ግን በቀላሉ ይቅር ሊባል እንደሚችል ኃጢአት አድርገው መውሰዳቸው ነው። መጽሐፍ ቅዱስ ደግሞ ቅጣት የሚያስከትል ኃጢአት እንደሆነ በግልፅ ያስጠነቅቀናል። እርግጥ በባልና ሚስት መካከል የሚካሄድ የግብረ-ሥጋ ግንኙነት አዳምና ሔዋንን በፈጠራቸው በእግዚአብሔር ዘንድ የተፈቀደ ነው። ሆኖም ግን የተከበረና የተቀደሰ ይሆን

ዘንድ በማስፈለጉ ነው እግዚአብሔር ክልልና ገደብ ያበጀለት። የክልሉና የገደቡም ዓይነቶች በ(ዘዳግም 27+20-23) ላይ በመርገሞች አማካይነት ቀርበዋል።

ከነዚህም ጥቂቶቹ፡- ከቅርብ የቤተሰብ አባላት ጋር የግብረ-ሥጋ ግንኙነት ማድረግ፤ በእንሰሳት ላይ ዝሙት መፈጸምና ግብረ-ሰዶምን የመሳሰሉት ናቸው። በተለይም ግብረ-ሰዶምን በተመለከተ በ(ዘሌዋውያን 18+22) ላይ፤ «ከሴትም ጋር እንደምትተኛ ከወንድ ጋር አትተኛ፤ ጸያፍ ነገር ነውና» የሚል ማስጠንቀቂያ እናገኛለን። ጸያፍ በመሆኑም ከአስማትና ከጥንቆላ ባልተለየ መልኩ በእግዚአብሔር ዘንድ የተጠላና የተረገመ ነው። በዛሬው ትውልድ ዘንድ ግን የዝሙትና የግብረ-ሰዶም ግንኙነት ልምድ ልቅ ከመሆኑም አልፎ በሕግ እስከ መደገፍ ደርሷል። ይህን የሚያደርጉት ደግሞ በስም ክርስቲያን የሚባሉ አገሮች በመሆናቸው በእጅጉ የሚያሳዝን ነው። ለዚህ ዓይነቱ ብልግና የቱንም ያህል የማሳመኛ ነጥብ ቢቀርብለትም ዳሩ ግን ለአንዴና ለመጨረሻ ጊዜ በእግዚአብሔር የተጠላና የተረገመ መሆኑን ልንዘነጋው አይገባም። የእግዚአብሔር መርገሞችና በረከቶች በ(ዘዳግም ምዕራፍ 27 እና 28) ላይ ተከታትለው መቅረባቸው የሚያመለክተን ለእግዚአብሔር በመታዘዝ ወይም ባለመታዘዝ የምናገኘውን ወይም የምናጣውን ጸጋና በረከት ነው። በሌላ አነጋገር የሁለቱ ምዕራፎች ተከታትሎ መቅረብ፤ ልክ እግዚአብሔር፤ «ለመታዘዝም ሆነ ላለመታዘዝ ከመወሰንህ በፊት፤ ስለሚከተለው ውጤት አጥብቀህ አስብበት!» ሲል ማስጠንቀቂያ የሰጠ ያህል ነው።

ፀረ - አይሁዳዊነት

ከ4000 ዓመታት ያህል በፊት እግዚአብሔር በሰው ልጅ ታሪክ ላይ ከፍተኛ ለውጥ የሚያስከትል አንድ ምርጫ አካሄደ። በዚያን ጊዜ ለመላው ዓለም ሕዝቦችና መንግሥታት በረከቱን የሚያስተላልፍበት አንድ ሰው በማፈላለግ ላይ ነበር። ታዲያ በአራቱም ማዕዘኖች ያሉትን ሰዎች ከመረመረና ካወዳደረ በኋላ ምርጫው አብራም (በኋላ አብርሃም) በመባል በሚታወቀው ሰው ላይ አረፈ።

እግዚአብሔር አብርሃምን ለምን እንደ መረጠው በ(ዘፍጥረት 12፥2-3) ላይ በዝርዝር ቀርቧል። ቀደም ሲል እንደ ገለፅነው በረከትና መርገም ጉንለጉን ቢሄዱም፤ እግዚአብሔር ግን ለአብርሃም በተለይ አራት የበረከት ቃል ኪዳኖች ገብቶለታል፡-

«እባርክሃለሁ»

«ለበረከት ትሆናለህ»

«የሚባርኩህን እባርክሃለሁ»

«የምድር ነገዶች ሁሉ በአንተ ይባረካሉ»

ሆኖም ግን በእነኚህ በረከቶች መካከል አንድ የገባ መርገም እናገኛለን።

«የሚረገምህንም እረግማለሁ»

በበረከቶቹ ላይ የዚህ መርገም መታከል አንድ ከፍተኛ ዓላማ ነበረው። እግዚአብሔር በመረጠውና በባረከው በማንኛውም ሰው ላይ ቢሆን ያለ ጥርጥር ወዲያውኑ የእግዚአብሔርና የሕዝቡ ጠላት የሆነው ሰይጣን በቅናትና ምቀኝነት ይነሳበታል። በእጅጉ የሚያስገርም ቢሆንም ዳሩ ግን በእግዚአብሔር መባረክ ከመቅፅበት በሰይጣንና በእርሱ ተከታዮች አንደበት መረገምን ያስከትላል። ስለዚህም ነው እግዚአብሔር አብርሃምን በባረከው

ጊዜ እግር በእግር የሚረገሙት እንደሚነሡ በማወቅ፤ እርሱም በእነዚህ መሰሉቹ ላይ እርግማን ያወረደባቸው። ስለዚህ አብርሃምን በሚረገሙው በማናቸውም ሰው ላይ የእግዚአብሔር እርግማን ይደርስበታል ማለት ነው።

እንደዚሁም በ(ዘፍጥረት 27፥29) ላይ እንደምናየው እግዚአብሔር ለአብርሃም ከሚረገሙት ጠላቶቹ ከሌላ እንደ ሰጠው ያህል፤ ይስሐቅም ልጁን ያዕቆብን መመረቅ ብቻ ሳይሆን፤ «የሚረገምህ እርሱም ርጉም ይሁን» በማለት ተመሳሳይ የመከላከያ ኃይል አበጅቶለታል። በኋላም ላይ እንደምንመለከተው፤ ምንም እንኳን የበለፀገም ተቀዳሚ ዓላማ እስራኤልን ለመርገም ቢሆንም፤ ዳሩ ግን በመለኮታዊ ጣልቃ ገብነት ተገድዶ እስራኤልን መርቋል። እርሱም በዚህ ሁኔታ የተናገራቸውና በ(ዘጉልቁ 24፥9) ላይ የሰፈሩት ቃሎቹ ቀደም ሲል ለአብርሃምና ለያዕቆብ ከተነገሩት ጋር ተመሳሳይ መሆናቸውን ልናጤን ይገባል።

«የሚመርቅህ ሁሉ የተመረቀ ይሁን

የሚረገምህም ሁሉ የተረገመ ይሁን።»

ከዚህ በመነሣት የምንደርስበት አንዱና ብቸኛ መደምደሚያ እንደምን ለአብርሃም የተሰጠው የተስፋ ቃል ወደ ልጅ ልጆቹና ብሎም በዛሬው ጊዜ አይሁዳዊ በመባል ወደሚታወቁት ዝርያዎቹ ባለ ማቋረጥ እንደ ተላለፈ ነው።

ይህን ማለት ደግሞ እግዚአብሔር አብርሃምንም ሆነ ወይም እነ ይስሐቅንና ያዕቆብን ወይም ዝርያዎቻቸውን ለመርገም የሚነሱትን ሰዎች ከመናገራቸው በፊት በመሸቀዳደም አፋቸውን ይለጉመዋል ወይም ይዘጋዋል ማለት አይደለም። በምትኩ ግን ማንም አይሁዳውያንን (እስራኤላውያንን) የሚረገም ሰው በአፀፋው ቅጣትና እርግማን እንደሚደርስበት ለማመልከት ነው። በመሆኑም ከአብርሃም ጊዜ አንስቶ እስከ ዛሬ ባለው የእስራኤል ታሪክ ውስጥ እንደተመሰከረው በአይሁዳውያን ላይ ጥላቻና መርገም ያካሄደ ማናቸውም ሕዝብ በእራሱ ላይ የባሰ ጥፋትና መርገም አሰባስቧል። ሆኖም ግን ይህን መሰሉ በአይሁዳውያን ላይ የሚደረግ ጥላቻ በአሁኑም ጊዜ ያለ ከመሆኑም፤ እንቅስቃሴው ፀረ-አይሁዳዊነት በመባል ይታወቃል።

ከአብርሃም ጊዜ አንሥቶ እስከ አሁን ባለው ረጅም የታሪክ ዘመን ውስጥ ፀረ-አይሁዳዊ ዘመቻ በአካሄዱ ግለሰቦችና ሕዝቦች ላይ እግዚአብሔር

ስላወረደባቸው የመቅሠፍት ዓይነትና ብዛት ዘርዘር ለመግለፅ አያሌ ወፋፍራም ቅፅ መጽሐፍት ያሹናል። በአጭሩ ለማስቀመጥ ግን ካለፉት 4000 ዘመናት አንስቶ በአያሌው ሕዝብ ላይ እርግግን ካካሄዱት ግለሰቦችም ሆነ ሕዝቦች መካከል አንደኛቸውም የከፋ ቅጥታ ሳይደርስባቸው እንዳልቀረ ገልጾ ማለፉ ይቀላል።

ከዚህ በመቀጠል በአንድ ናቢል ሐዳድ በተባለ ፍልስፌታዊ አረብ ላይ የደረሰውን ሁኔታ በማስረጃነት አቅርቧል። ከዚህ ሰው ታሪክ የምንረዳው በአጭሩ እግዚአብሔር አይሁዳዊያንን በሚጠሉት ላይ እርግግን እንደሚያወርድባቸውና ለሚወዷቸው ደግሞ በረከቱን እንደሚለግሥ ነው። ናቢል በሃይሩ ከተማ ከክብርቴ ቤተሰብ የተወለደ ፍልስፌታዊ ነበር። ከጊዜ በኋላ ወደ አሜሪካ በመሔድ በዚያም ሀብታም ነጋዴ ለመሆን በቅቶ ነበር። እንደዚሁም ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስን የማወቅ ዕድል አጋጥሞት ነበር። ይሁን እንጂ በዐረ-አይሁዳዊ አቋሙ የተነሣ እግዚአብሔር እንዴት ሊቀጣው እንደ ችለ ከሚከተለው ክራሱ ታሪክ እናያለን።

«ስሜ ናቢል ሐዳድ ሲሆን፤ የተወለደኩትም በ1938 ዓ.ም በፍልስጤም በምትገኘው የሃይሩ ወደብ ነው። ቤተሰቦቹ ክርስቲያኖች እንደ መሆናቸው በግብረ-ገባዊ አስተዳደግ ኩትኩተው አሳድገውኝ ነበር። ሆኖም ግን አንድም ቀን ቢሆን የሰላም ሕይወት ያሳለፍኩበት ወቅት አይታወስኝም። ምናልባትም ለዚህ መፍትሔው በግሌ ሀብት ማከማቸት ይሆናል ስለ በመገመቱ በንግድ ሥራ ላይ ለመሠማራት ቆረጥኩኝ።

በ1948 ዓ.ም በአረቦችና በአይሁዳዊያን መካከል የመረረ ጦርነት በመጀመሩ በዚሁ ሳቢያ ከመኖሪያችን ከሃይሩ በመፈናቀል ወደ ሊባኖስ፤ ቤይሩት ለመሰደድ ተገደድን። በዚያም ለሁለት ዓመታት ከቆየሁ በኋላ ከፍተኛ ትምህርት ለመከታተል ወደ አሜሪካ ሄድኩኝ። እንግዲህ እራሴን በትምህርት ብቻ ሳይሆን በንግዱም ዓለም ለማሳወቅና ከባርቴ የመሆን ፍላጎት ያደረብኝ በዚያን ጊዜ ነው። ከጥቂት ዓመታት በኋላ ትዳር ከመመሥረቴም የአሜሪካን ዜግነት ለማግኘት ችልኩኝ። በሆቴል ሥራም ላይ በመሠማራቴ ገና በሰላሳ ዓመት ዕድሜዬ በሚሊዮን የሚቆጠር ብር ባለቤት ለመሆን ችልኩኝ። ዳሩ ግን ከልጅነቴ አንሥቶ የተጠናወተኝን የብቸኝነትና ስላም የማጣት ስሜት በገንዘብ ኃይል ለማካካስ በመሞከር፤ ንብረቴን በተለያዩ መዝናኛ ስፍራዎች ማባከን ጀመርኩኝ። ያም ሆኖ ግን

ከባለ የመንፈስ ቀውስ ላይ ወደቅኩኝ እንጂ አንዳችሁ ይስታ ለመገባየት አልችልኩኝም።

እንግዲህ ወደ ክርስቶስ መመለስ የጀመርኩት በእንደዚህ ዓይነቱ ሁኔታ ባለሁበት ወቅት ነበር። ለእራሴ አንዳንድ ጥያቄዎች ማቅረቤ አልቀረም። ለመሆኑ ይሄ ኢየሱስ የሚባለው ሰው እንዴት ያለ ሰው ቢሆን ነው ከሞተ ከ2000 ዓመታት በኋላ እንኳን ሊረሳ ያልተቻለው? ለምንስ ነው ሰዎች አምላካችን ሲሉ የሚያመልኩት?

ለእነዚህ ጥያቄዎቼ መልስ ለማግኘት ከዚያን በፊት አንድም ቀን ገልጼ የማላውቀውን መጽሐፍ ቅዱሴን ማገለበጥ ጀመርኩኝ። በዚያን ጊዜም በላዩ ላይ ሰላም ሲሰፍን ይሰማኛል። ከዚያን ጊዜም አንሥቶ ኢየሱስ የእግዚአብሔር ልጅ ስለ መሆኑ ማመን ብቻ ሳይሆን ስለ እርሱም ለሌሎች በመመስከር ዓመት ያህል አሳለፍኩኝ። እንደዚሁም የነበረኝን የሆቴል ቤት በሚሊዮን በሚቆጠሩ ብርች በመሸጥ ወደ ሌላ የንግድ ዓለም ተሰማራሁኝ። ይሁን እንጂ በተከታታይ ከፍተኛ ኪሣራ እየደረሰብኝ በመሄዱ፤ በእግዚአብሔር ላይ ማማረር ጀመርኩኝ።

«ምንው ጌታዬ? ኢየሱስ የአንተ ልጅ መሆኑን ከማመኔ በፊት የንግድ ተቋሜ አትራፊ ነበር። አሁን ግን በኪሣራ ውስጥ እየተጨማለቅሁ ነኝ! ለምን?» ስለ አምላኬን በየዕለቱ እነዝንዘው ጀመረ።

ለዚህ ከእግዚአብሔር የተሰጠኝ ምላሽ፡- ኢየሱስ የእኔ ልጅ መሆኑን ማመን ብቻ ሳይሆን ዳሩ ግን እምነትህን በምግባር ለመመስከር በሕይወትህ ላይ ምን ለውጥ አስገኝተሃል? በተረፈማ ኢየሱስ የእኔ ልጅ መሆኑን ሳይጣንስ ያምን የለም! የሚል ነበር።

«ታዲያ ምን ማድረግ ይገባኛል?» ስለ ጌታን ጠየቅኩት። «ንስሐ በመግባት፤ ኢየሱስን ሕይወትህን እንዲመራው ጋብዘው» አለኝ።

ከዚያም በኋላ በጸሎት የሚተባበረኝ አንድ ክርስቲያን በማፈላለግ አገኘሁ። ንስሐም በመግባት ኢየሱስን ወደ ልቤ እንዲገባ ለመገኘት፤ በመንፈስ ቅዱስም ጥምቀትን ተቀበልኩ። በዚያን ጊዜ ተበጥብጦ የነበረው ሕይወቴ ተረጋግቶ ሰላምን

ለመጀመሪያ ጊዜ ተለማመድኩ። ሆኖም ግን የንግድ እንቅስቃሴ አሁንም እንደ ተዳከመ ነበር በመሆኑም ለጌታ በድጋሚ ሌላ ጥያቄ አቀረብኩኝ።

«ጌታ ሆይ! በልጅህ ማመን ብቻ ሳይሆን ሕይወቴንም ለእርሱ አስገዝቼለት ነበር። ግን ለአንተ እንደሚታይህ ይኸው በኪሣራ እየተዘፈቅሁ ነው!» አልኩኝ።

ጌታም በዚያን ጊዜ እንደሚከተለው መለሰልኝ፡- «እኔ ቀናተኛ አምላክ ነኝ፤ አንተ ግን ይህን ባለመገንዘብ አሁንም የምታመልከው ሀብትና ንብረትህን፣ ምችትና ድሎትህን ነው። ስለዚህ እነኝህን አማልክቶችህን በመካድ እውነተኛውን አምላክህን እኔን ብቻ እስከምታመልክኝ ድረስ የንግድ ሥራህ የተሳካ አይሆንም።»

ጌታ እንደ ተናገረውም እውነትም በአሥር ወራት ውስጥ ፍጹም ከሠርኩኝ። ታዲያ በአንድ አጋጣሚ ወደ ፎርት ሎውደርዴል በመሄድ፤ ዴሬክ ፕሪንስ «መርገሞች፡- ምክንያታቸውና መፍትሔአቸው» በሚል ርዕስ በሚያሰሙት ስብከት ላይ የመካፈል ዕድል አጋጠመኝ። በዚያን ጊዜም ነበር ሕይወቴ የቱን ያህል በመርገም የተተበተበ መሆኑን ለመረዳት የቻልኩት። ገንዘቤን ሁሉ ከማጣቴም፤ ጤናዬም ተቃውሶ ነበር። ሌላው ቀርቶ ልጆቼን እንኳን ለማየት አስጠልቶኝ ነበር። ታዲያ ከእኔ ቀደም ያሉት አባቴና አያቴ ተመሳሳይ የችግርና የብስጭት ሕይወት ማሳለፋቸው የታወሰኝ በዚሁ ወቅት ነበር።

በዴሬክ ፕሪንስ የሚሰጡትን ስብከቶች ለሦስት ተከታታይ ቀናት ከተከታተልኩ በኋላ፡- በመጨረሻ ላይ በሙቶ ከሚቆጠሩ ሰዎች ጋር አብራ የመጸለይ ዕድል አጋጠመኝ። በዚያ የጸሎት ፕሮግራም አማካይነት፤ በአጠገቤ፤ በፊትና በኋላዬ ከቆሙት ብዙ ሰዎች ወዲያውኑ ለችግራቸው መፍትሔ በማግኘታቸው በገሃድና በተጨባጭ ሲመሰክሩ ባይም፤ ዳሩ ግን እኔ እንደእርሱ አልታደልኩም ነበር። በማግሥቱ ወደ ዴሬክ ፕሪንስ በመሄድ ስለ ሥቃዬ ባህርይ በዝርዝር ተናገርኩኝ። ከዚያ ለስምንት ተከታታይ ሰዓታት ጸሎት ከተደረገልኝ በኋላ በመላው አካሌ ውስጥ ተሠራጭቶ የነበረው መርገም ደም ጭምር በማስታወክ ወጣልኝ። ጌታም ታስፈበት ከነበረው አስማታዊና ሌሎችም ተመሳሳይ መርገሞች መገላገሉን አስታወቀኝ። በዚህ ሁኔታ ላይ

እንዳለሁ አንድ ቀን ወደ እግዚአብሔር የሚከተለውን ጸሎት አቀረብኩኝ፡- «የእኔ አምላክ፤ እንደምን ታላቅ ነህ! ምድርና መላውንም ፍጥረት ሁሉ በቃልህ በማዘዝ ብቻ ፈጠርክ!» ስል ምስጋና በማሰማት ላይ እንዳለሁ፤ ጌታ በምናገረው በእርግጥ አምንበት እንደሆነ ጠየቀኝ።

«አዎን ጌታ ሆይ!» ስል መለስኩኝ።

«ታዲያ መላውን ፍጥረት ሁሉ እኔ እንደፈጠርኩት እስካመንክ ድረስ፤ ለምንድን ነው በተለይ በአይሁዳዊያን ላይ የከፋ ጥላቻ ያለህ?» በማለት ጠየቀኝ።

እኔም ሆንኩኝ መላው ቤተሰቤ በአይሁዳዊያን ላይ በቃላት ሊገለጽ የማይችል የበቀልና የጥላቻ ስሜት እንዳለን የታወሰኝ በዚያን ጊዜ ነበር። ምን ጊዜም ለአይሁዳዊያን ከምድረ-ገፅ መደምሰስ እንዳሰብንና እንዳቀድን ነበር ጊዜያችንን በአብዛኛው የምናሳልፈው ሆኖም ጌታ ያንን ጥያቄ ካቀረበልኝ በኋላ ጥፋተኛነቴ ወዲያውኑ ተሰምቶኝ፤ «ጌታ ሆይ፤ ላለፈው ጥፋቴና በደሌ ይቅር በለኝ፤ ከእንግዲህ ወዲያ ግን አይሁዳዊያንን የማያቸው እንደ ወንድሞቼ ይሆናል። በእኛ ላይ ስለ ፈፀሙት ማንኛውም በደል ይቅር ብያቸዋለሁና አንተም ይቅር በለኝ» ስል ተማወንኩኝ። ያን ጸሎት ያቀረብኩት ከልቤ ነበርና ወዲያውኑ ከላዬ ላይ ከባድ ሽክም ሲወርድልኝ ታወቀኝ። እግዚአብሔር በ(ዘፍጥረት 12፡3) ላይ ለአብርሃም «የሚባርኩህን እባርካቸዋለሁ፤ የሚረግሙህንም እረግማቸዋለሁ» ሲል የገባለት ቃል ኪዳን ትርጉም ወለል ብሎ የታየኝ በዚያን ጊዜ ነበረ።

የንግድ ሥራዬም ኪሣራ ምሥጢር ግልፅ ሆነልኝ። ከፀረ-አይሁዳዊነት አቋሜ በ1982 ዓ.ም ከመላቀቄ በፊት፤ ምን ጊዜም ከገቢዬ ወጪዬ ያመገን ነበር። ምናልባትም ገቢዬ ግማሽ ሚሊዮን ብር ሆኖ እንደሆነ በዕዳ የምጠየቅበት ገንዘብ መጠን ግን በእጥፍ ያደገ ነበረ። ለእግዚአብሔር ክብርና ምስጋና ይድረሰውና፤ ከፀረ-አይሁዳዊነት ስሜት ነፃ ከወጣሁ በኋላ ግን እነሆ፤ ከፍተኛ በረከትን ለመቀዳጀት በቅቻለሁ። የተትረፈረፈም ሀብትና ንብረት በማፍራቴ - ለእግዚአብሔር መንግሥት መጠናከር ከፍተኛ የገንዘብ አስተዋፅኦ እያበረከትኩኝ ነኝ።

ሕግ አክራሪነት፣ ሥጋዊነት፣ መናፍቅነት

እንደ ፀረ-አይሁዳዊነት ሁሉ፣ በአሁኑ ጊዜ የተለያዩ አብያተ ክርስቲያናትን በማጥቃት የእግዚአብሔርን መርገም ያስከተለው ሌላው የጋጢአት ዓይነት በ(ኤርምያስ 17፥5) ላይ እንደሚከተለው ተገልጿል።

«እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፡- በሰው የሚታመን ሥጋ ለባሹንም ክንዱ የሚያደርግ ልቡም ከእግዚአብሔር የሚመለስ ሰው ርጉም ነው።»

(ሥጋ ለባሽ) የሚለው ቃል በዚህ አገባቡም ሆነ በሌሎች የመጽሐፍ ቅዱስ ክፍሎች ላይ ጠቀሟል ላይ የዋለው አካላዊ ብቃትን ለመግለፅ እንዳልሆነ በቅድሚያ ልንረዳው የሚገባ ነጥብ ነው። ቃሉ በምትኩ የሚያመለክተው ከመጀመሪያው አባታችን ከአዳም የወረሰነውን ባህርይ ነው። አዳም የእግዚአብሔርን ትእዛዝ ከመተላለፉ በፊት አንድም ልጅ አልነበረውም። የእግዚአብሔርንም ትእዛዝ የተላለፈበት ዋናው ምክንያት በክፋት መንፈስ በመነሣጣት ሳይሆን ከእግዚአብሔር ቁጥጥር ሥር ነፃ ለመውጣት ባለው ፍላጎት ሳቢያ ነው። ታዲያ ይህ ፍላጎት ዛሬም ቢሆን በማንኛውም የአዳም ዘር በሆነ ሰው ልቦና ውስጥ የተቋጠረ ነው። (ለሥጋ ለባሽነትም) ምልክቱ ይህ በጋራ የወረሰው ደካማ ባህርይ ነው። ይህን ባህርይ በማጥበብ በሃይማኖታዊ ረገድ ብቻ ስናየው፣ ሰው ከእግዚአብሔር መለኮታዊ የጸጋ ስጦታ ውጪ በእራሱ ጥረት ብቻ ጻድቅ ለመሆን የሚያደርገውን ሙከራ ያመለክተናል። ሰው ጽድቅን ለመቀዳጀት በመፈለጉ ሊመስገን ቢገባውም፣ ሆኖም ግን ሊከተለው የመረጠው ጉዳና የተሳሳተ በመሆኑ፣ በመጨረሻ ላይ የሚያጋጥመው ዕድል እንደ (ይስሐቅ) የተሳካ ሳይሆን እንደ (እስማኤል) ስንኩል ይሆናል።

መጽሐፍ ቅዱስ ብዙውን ጊዜ ይህን ሥጋዊ የሆነውን ባህሪያችንን ደካማ እንደሆነ ያሳስባል። ምንም እንኳ አእምሮአችንንና ስሜታችንን ወደ አልታሰበ አቅጣጫ የመምራት ችሎታ ቢኖረው ዳሩ ግን ሥጋ ለባሱ ባህርይ በራሱ ደካማ ነው። ደግሞም ማናቸውም ሙከራዎች ሁሉ በ(ዕብራውያን 6፥1) ላይ እንደ ተገለጸው «የሞተ ሥራ» ስለሚሆኑ፣ ልንፀዕንባቸውና ከእግዚአብሔር ይቅርታን ልንጠይቅባቸው ይገባል።

እግዚአብሔር ቀደም ያለውን ከወላጆቹ የተላለፈብንን መርገም በመደምሰስና በግሌም ከማካሄደው ፀረ-አይሁዳዊ አቋም በማላቀቅ፣ እነሆ አሁን የናጠጥኩ ከበርቱ ለመሆን ብቻ ሳይሆን፣ የተሟላ ጤናና የሰላም ሕይወት ለመምራት አስች ሎኛል። ይህ የእኔ ምስክርነት እንደ እኔው በመርገም ሥር በመቆየታቸው ምክንያት ብዙ የሥቃይ ዘመናት ላላለፉ ወንድ ሞቼና እህቶቼ መፅናኛ እንደሚሆናቸው አልጠራጠርም።»

ይህ የናቢል ታሪክ አንድ ግልፅ የሆነ መልእክት ያስተላልፋልናል። ይኸውም ማንም ሰው አይሁዳዊያንን እስከ ጠላና እስከ ረገመ ድረስ የሰላም ሕይወት ሊመራ አለመቻሉን ነው። ያም ሆኖ ግን በአሁኑ ወቅት ካለው የዓለም ፓለቲካዊና ማኅበራዊ አገማሚያ እንደምንመለከተው፣ በአይሁድ ሕዝብ ላይ የከረረ ጥላቻ ያላቸው መንግሥታትና ወገኖች ቁጥር እጅግ ሰፋ ያለ መሆኑን ነው። የሚያሳዝነው ደግሞ የእነዚህ መሰሎቹ ሕዝቦች ማብቂያ ያለ ምንም ጥርጥር ውድቀትና ጥፋት መሆኑ ነው።

ሌላው ቀርቶ ባለፉት ዘመናት ውስጥ እንደተከሰተው ለክርስትና ግንባር ቀደም ተቆርቋሪ ነኝ የምትለው የምዕራቡ ዓለም ቤተ ክርስቲያን ከፍተኛ የሆነ ፀረ-አይሁዳዊ ዘመቻ አካሄዳ እንደነበረ ነው። በውጤቱም በአይሁዳዊያን ላይ አሳዛኝ የሆነ ጭፍጨፋና እልቂት ደርሷል። ታዲያ ይህን መሰሏ ቤተ ክርስቲያን ስለ እውነት የኢየሱስ ምድራዊ ወኪል ናት ለማለት ይቻላልን? እንደ እውነቱ ለቤተ ክርስቲያን መንፈሳዊ አባቶቿ አይሁዳዊ ሆነው ሳለ ለምንስ በአይሁዳዊያን ላይ የጥላቻ ዘመቻ አወጀች? ያለ አይሁዳዊያን ቤተ ክርስቲያን ሐዋርያት አይኖሯትም! ያለ አይሁዳዊያን መጽሐፍ ቅዱስ አልባ ትሆናለች! ከሁሉም በላይ ደግሞ አዳኛችን ኢየሱስ አይሁዳዊ ንበረ!

በተለይም ፀረ-አይሁዳዊነት በሰፊው ተንሰራፍቶ በሚገኝባቸው በአውሮፓና በመካከለኛው ምስራቅ ውስጥ በሚገኙት አብያተ ክርስቲያናት አሁን ለሚታየው መንፈስ ቀዝቃዛነት ምክንያቱ ይህ እርግማን ነው። የናቢል ሀዳድ ታሪክ ለዚህ መፍትሄውን ይጠቁመናል፡- ይኸውም በመጀመሪያ አይሁዳውያንን መጥላት ጋጢአት መሆኑን መረዳት ከዚያም ንስህ መግባትና የንስህ ፍሬን ማሳየት የሚለው ነው። ከዚህ በኋላ ነው እንግዲህ ለአይሁዳውያን ንዑህ ልብ የሚኖረንና ለክርስቲያን አብያተ ክርስቲያናት እነርሱ ያበረከቱአቸውን አስተዋዕኦዎችና በረከቶች ማስተዋል የምንችለው።

እንግዲህ በዚህ ዓይነት መንገድ በብዙ አብያተ ክርስቲያናት ላይ ተንሰራፍቶ የሚገኘውን የእርግማን ጨለማ እግዚአብሔር እንዲያስወግድ መለመንና እርግማንንም በበረከት እንዲተካ ማድረግ ይቻላል ማለት ነው።

በኤር. 17:5 ላይ የተጠቀሰው ሰው ለእግዚአብሔር ፀጋ እንግዳ አይደለም። ይህም «ልቡም ከእግዚአብሔር የሚመለስ ሰው» በሚለው የጌታ ቃል መሰረት ተገልፅዋል። ጌታን የማያውቅ ቢሆን ኖሮ «ልቡም...የሚመለስ» ባልተባለም ነበር። በዚህ ቦታ ላይ ሰው የእግዚአብሔርን መለኮታዊ ፀጋና ኃይል ቀደም ብሎ የተለማመደ ቢሆንም በኋላ ግን በራሱ ተፈጥሮአዊ ችሎታ መመካትን ጀምሯል። ባህርይው እግዚአብሔር ለእርሱ በሚያደርገው ነገር ከመታመን ይልቅ እርሱ ለራሱ በሚያደርገው ነገር ላይ መተማመኑን የሚያንፀባርቅ ነው። ይህ ሰው በእርግጥ እግዚአብሔርን በፈቃዱ «እምቢ» ብሎታል። ይህ ዓይነት ዝንባሌ ነው እንግዲህ የእግዚአብሔርን እርግጥን የሚያስከትለው።

ይህ ዓይነት ሰውም በ(ኤርምያስ 17:6) ላይ የሰፈረው መርገም ይደርስበታል፡-

«በምድረ በዳ እንዳለ ቁጥቋጦ ይሆናል
መልካምም በመጣ ጊዜ አያይም
ሰውም በሌለበት፤ ጨው ባለበት ምድር
በምድረ በዳ በደረቅ ስፍራ ይቀመጣል።»

በእግዚአብሔር እርግጥን ውስጥ ላለ ሰው ምን ዓይነት ጠንካራ ስዕላዊ መግለጫ ነው! በተለይም «ጨው ባለበት ምድር» እና «በደረቅ ስፍራ» የሚሉት ገላጭ ቃላት የእርግጡን መራራነት ግልፅ ያደርጉታል። ይህን መሰሉ ሰው ሌሎች በልተው ጠጥተው በሚጠግቡበት ወቅት እርሱ ግን አንጀቱ በራሱ ተቆራምዶ፤ ላንቃው በውሃ ጥም ተሰንጥቶ ጎይምቱ ሞት ይሞታል። ይህ ዓይነት እርግጥን ዛሬ በብዙ ሰዎች ህይወት ውስጥ ተንሰራፍቶ የሚገኝ ነው። ቤተ ክርስቲያንን አስመልክቶ ደግሞ እርግጡን ተፈጻሚነት የሚያገኘው፤ በምዕመን በመራቆት ወና አዳራሽ በምት ታቀፍበት ወይም ደጃፎቿን ክርኮማ እጅና እግሯን አጣጥፋ በምትቀመጥበት ወቅት ነው። በክርስትና ታሪክ ውስጥ የተካሄደ ማንኛውም ፍሬያማ እንቅስቃሴ የእግዚአብሔር በረከት የታከለበት ነው። ከዚያ ውጪ የተደረገ መከራ ግን ለጊዜው የተፋፋ መቢ መስል እንኳ በማብቂያው እንዳች ምልክትም ሳያተርፍ ከስም ይቀራል።

ታዲያ ይህን ሐቅ ደጋግመን በታሪክ ውስጥ ያየነው ቢሆንም፤ የሚያሳዝነው ግን አብዛኞቹ ቤተ ክርስቲያናት ከእግዚአብሔር ቁጥጥር ሥር ሲያፈነግጡ ወይም ራሳቸውን ለመንፈስ ቅዱስ ተገዥ ለማድረግ ሳይፈቅዱ

እንመለከታለን። የሚተማመኑትም በእራሳቸው ጥረት ብዙ ፍሬ ለማስገኘት እንደሚችሉ ነው። በአጭሩ (በሥጋ ለባሽ) መሪዎቻቸው አማካይነት ዕቅዳቸውን ለማሳካት እንደሚችሉ ይገምታሉ። ታዲያ እንዲህ ዓይነቶቹ ሃይማኖታዊ ድርጅቶች በብጤዎቻቸው አካባቢ (አክብሮትን) ያገኙ እንደሆነ እንጂ በእግዚአብሔር ዘንድ ግን የተናቁ ናቸው። በእራሳቸውም ላይ በ(ኤርምያስ 17:6) ላይ የተጠቀሰውን እርግጥን ያሰባስባሉ።

የሰውን ልጅ ችሎታና ተሰጥሶ ከመለኮታዊው ጸጋ በላይ ከፍ አድርጎ መመልከቱ፤ ከመንፈሳዊነት ይልቅ ለስጋዊነት ቅድሚያ የመስጠት ያህል ነው። ይህን ማድረግ ደግሞ በውጤቱ የሚከተሉትን የተሳሳቱ አቋሞች ያስከትላል።

- ከእግዚአብሔር መገለጥ ምሥጢር ይልቅ ለሥነ-መለኮት ትምህርት አክብሮት መስጠት
- ባህርይን ከሚያሻሽሉ ትምህርቶች ይልቅ፤ አእምሮአዊ አመለካከትን ብቻ ለሚያገለግሉ ትምህርቶች ቅድሚያ መስጠት
- ከፋን ከደጉ መለየት ከሚያስችል ጸጋ ይልቅ የስነ-አዕምሮ ትምህርትን ከፍ አድርጎ ማጉላት
- በመንፈስ ቅዱስ ከመመራት ይልቅ በግል መርሐ ግብር መተማመን
- ከመለኮታዊ ድጋፍ ይልቅ በራስ ችሎታ መተማመን
- በእምነት ከመጓዝ ይልቅ በአእምሮ ምሪት መተማመን
- ከፍቅር ይልቅ ለሕግ መገዛት

ለእነኚህ መሰሉቹ ስህተቶች ሁሉ መንስዔያቸው አንድ የሰብዓዊ ፍጡሮች ሁሉ ተመሳሳይ የሆነ ደካማነት ነው። ይኸውም እግዚአብሔር ለኢየሱስ ክርስቶስ የከለለውን የሥልጣን ድርሻ ሰዎች ለመበርፀፍ ከእጃቸው ለማስገባት ካላቸው ጉጉት የተነሣ የሚከሰት ነው።

ጳውሎስ ለገላትያ ቤተ ክርስቲያን በላከው መልእክቱ ውስጥ ያወገዘው ይህንን ዓይነቱን የሰዎችን ከንቱ መከራ ነው። ለዚህ ዓይነቱ ችግር መንስዔውን ብቻ ሳይሆን አሳዛኝ ማብቂያውንም ጭምር በማስመልከት ጳውሎስ በ(ገላትያ 3:1-10) ላይ ተንትኖ አስፍሮታል። ለምሳሌ በቁጥር 1 ላይ

«የማታስተውሉ የገላትያ ሰዎች ሆይ፤ በዓይናችሁ ፊት ኢየሱስ ክርስቶስ እንደ ተሰቀለ ሆኖ ተሥሎ ነበር፤ ለእውነት እንዳትታዘዙ አዚም ያደረገባችሁ ማን ነው?»

(ሥጋዊነት)» ወደ እርግጥን ያመጣሉ። ከዚህም የተነሳ የእግዚአብሔር ህዝቦች «በምድረ በዳ እንዳለ ቁጥቋጦ» ወይም «ጨው ባለበት ምድር በምድረ በዳ በደረቅ ስፍራ» ይቀመጣል። እንግዲህ ሥጋዊነት የተለያዩ ገፅታዎች ያሉት ቢሆን ዳሩ ግን በእውነተኛ ክርስቲያኖች ዘንድ ሁሉም ሙሉ በሙሉ የተወገዙ ናቸው። ከሰጋዊነት ገፅታዎች ጥቂቶቹን ለመጥቀስ ያህል ዘመዊነት፣ ስድብና ዘለፋ፣ ስካርና ሆጃምነት፣ ለስልጣን መስገብገብ፣ ንዴትና ግልፍተኝነት፣ ዋና ዋናዎቹ ናቸው። ታዲያ እነዚህን በመሳሰሉ ግልፅ ኃጢአቶች መጠመድም ሆነ ረቀቅ ባለው በህግ አክራሪነት በጭፍን መዘረቁ ያልተናሰሰ መርገም ለማስከተሉ የተረጋገጠ ነው።

በዚህ አጋጣሚ በ1970 ዓ.ም በእኔው በእራሴ ላይ የደረሰውን ገጠመኝ ላካፍላችሁ አፈልጋለሁ። ከተለያዩ ቤተክርስቲያናት ከመውጣታችንም በመደብ ጀርባችንም የማንመሳሰል ጥቂት አገልጋዮች በፎርት ላውደርዳሌ አንድ ግንባር ለመፍጠር ተስማምተን ነበር። ታዲያ ለምናበረከተው መንፈሳዊ አገልግሎት ምሪቱን ከመንፈስ ቅዱስ በመጠበቅ ምትክ እኛ ግን ተሽቀዳድመን ሰው ሠራሽ የሆኑ መተዳደሪያ ደንቦችና የአገልግሎት ዕቅዶች ነደፍን። ሆኖም ግን ውሉ ሳያድር በመካከላችን የተፈጠረው አለመግባባት የጥንቷን የገላትያ ቤተ ክርስቲያን ከገጠማት ሽኩቻ ጋር ተመሳሳይ ነበር። እንግዲህ ቀድሞውንም ለመቀራረብ የቻልነው በመንፈስ ቅዱስ አነሳሽነት ቢሆንም፤ ዳሩ ግን ወደ ዝርዝር የሥራ ተግባራችን በገባንበት ወቅት ከመንፈስ ቅዱስ ምሪት አፈነገጥን። ሆኖም ግን አንድን በመንፈስ ቅዱስ የተነሣ ሳላማ በሥጋ ለባሾች ጥረት ከፍጻሜ ለማድረስ ባለመቻሉ የእኛም አንጉል ከመቅረቱም በደረጃው መርገምን አስከተለ። እርስ ባእርስ እስከ መጣላት ደረሰን፤ ያሰባሰብናቸው ምእመናንም እንደኛው ጉራ በመለየት ተከፋፈሉ፤ በጉራጥና በጥላቻ ተያዩ። እነሆ ከራሳችን አልፈን ሌሎችንም በርቀት የሚገኙትን ወደ ክርስቶስ እናመጣለን ያልነው ለዎች እራሳችንም ከክርስቶስ ራቅን። በዚህም የተነሣ ከተከታዮቻችን ብዙዎቹ ሃይማኖታቸውን እስከ መካድ ደረሱ። በአጭሩ በ(1ኛ ሳሙኤል 4፥21) ላይ «...ክብር ከእስራኤል ለቀቀ...» እንደተባለው ከእኛም መንፈስ ቅዱስ ሸሸን።

ከዚህ የተማርኩት ዋናው ቁም ነገር አንድ መንፈሳዊ አገልግሎት በመንፈስ ቅዱስ እስካልተነሣና እስካልተመራ ድረስ ውጤቱ በ(ዕብራውያን 6፥1) ላይ እንደ ተገለጸው (የሞተ ሥራ) እንደሚሆን ነው። ለዚህ ዓይነቱ ስህተት መፍትሔው «ንስሐ» እንደ ሆነ በዚሁ ቁጥር ላይ ተነግሯል። እኔም መንፈስ ቅዱስን በማሳዘዝ የነበረኝ ብቸኛው ዕድል ጥፋቴን በመናዘዝ ንስሐ መቀበል ብቻ ነበረ።

ይህን በማድረግም እግዚአብሔር ደረጃ በደረጃ ወደ ቀናውና ወደ ተመኘሁት አቅጣጫ መራኝ። እነኞን ጓደኞቼን በማማረር ምትክ ጥፋቴን አምኜ ንስሐ በመቀበሌ ከጊዜ ወደ ጊዜ የተሻለ አገልግሎት እንዳበረከት መንፈስ ቅዱስ አስቻለኝ። እነሆ ይህንንም መጽሐፍ ቢሆን ለማዘጋጀት የበቃሁት ከዚያ ስህተቱ በመማር እራሴን ለመንፈስ ቅዱስ ምሪት በማስገዛቴ ነው። በዚህ አጋጣሚ ከእንደኔ ዓይነቱ መርገም ለመላቀቅ ለሚሹ ወንድሞቼና እህቶቼ የማካፍላቸው ምክር፤ በዚህ መጽሐፍ በክፍል ሦስት «ከመርገም ወደ በረከት» በሚል ርዕስ ሥር የቀረበውን በጥምናና በጥንቃቄ እንዲከታተሉት ነው። አሁንም ጳውሎስ በ(ገላትያ 1፥6) ላይ ስለ ሦስተኛው የመርገም መንስዔ ማለትም ስለ መናፍቅነት የሚከተለውን ጽፎልናል።

«በክርስቶስ ጸጋ እናንተን ከጠራችሁ ከእርሱ ወደ ልዩ ወንጌል እንዲህ ፈጥናችሁ እንዴት እንዳለፋችሁ እደነቃለሁ እርሱ ግን ሌላ ወንጌል አይደለም፤ የሚያናውጡአችሁ የክርስቶስንም ወንጌል ሊያጣምሙ የሚወዱ አንዳንዶች አሉ እንጂ። ነገር ግን እኛ ብንሆን ወይም ከሰማይ መልአክ፤ ከሰበክንላችሁ ወንጌል የሚለይ ወንጌልን ቢሰበክላችሁ፤ የተረገመ ይሁን።»

አስቀድመን እንዳልን እንዲሁ አሁን ሁለተኛ እላለሁ፤ ከተቀበላችሁት የተለየውን ማንም ቢሰበክላችሁ የተረገመ ይሁን።» በዚህ ጥቅስ ውስጥ የተገለጸው ሰው እራሱን የክርስቶስ ደቀ መዛሙር በማስመስል ለመቅረብ የሞከረ ቢሆንም፤ እንደ እውነቱ ግን የወንጌልን መልአክት በማጣመም የሚያስተምር ነው። እንዲህ ዓይነቱም ሰው በራሱ ላይ መርገምን እንደሚያሰባሰብ ጳውሎስ ግልፅ አድርጎልናል። መርገም የሚለው ቃል በግሪክ «አናቴማ» (Anathema) ማለት ሲሆን የሚያስተላልፈውም መልአክት በገዛ እጅ የእግዚአብሔርን ቁጣ በመጋበዝ ለፍርድና ለመቅሰፍት መጋለጥን ነው።

ወንጌል እውነተኛውን የእግዚአብሔር መገለጥ ያካተተ መልአክት እንደ መሆኑ በዘመናት ሁሉ በቤተ ክርስቲያን የታቀፈ መጽሐፍ ነው። የመልአክቱም ፍሬ ነገር በአጭሩ እንደሚከተለው ሊጠቃለል ይችላል።

«ኢየሱስ ክርስቶስ ዘላለማዊው የእግዚአብሔር ልጅ በመሆኑ የአባቱን መለኮታዊ ሥልጣን ይጋራል። የሰው ልጅ ሆኖ የተወለደውም ከድንግል ማርያም ነው። በምድር ላይ በቆየበት ጊዜ ከኃጢአት የነፃ ሕይወት ከማሳለፉም፤ የሰውን ልጆች አበላ በመቀበል በመስቀል ላይ ተሰቅሏል። ሞቶ ከተቀበረም በኋላ በሦስተኛው ቀን ሞትን ድል በማድረግ በአካል ተነሥቷል። ከዚያም ወደ አባቱ ዙፋን ያረገ ሲሆን፤ በዘመን መጨረሻ ላይ

ግን በሕይወት ባሉትና በሞቱት የሰው ልጆች ላይ ለመፍረድ በአካል ይመለሳል።

በኢየሱስ ክርስቶስ አዳኝነት በማመን ማንም ኃጢአቱን የሚናዘዝ ሰው፤ ኃጢአቱ የሚስተሠረይለት ከመሆኑም ዘላለማዊ ሕይወትን ይቀዳጃል።»

እዚህ ላይ እጅግ ልናተኩርበት የሚገባው ነጥብ የወንጌል መልእክት በተለይ በክርስቶስ ሞትና ትንሣኤ ላይ የተመሠረተ መሆኑን ነው። ጳውሎስ በ(1ኛ ቆሮንቶስ 15፡3-4) ላይ ባሰፈረው መልእክቱ ሦስት ታላላቅ ታሪካዊ እውነታዎችን አስተላልፎልናል። «...ክርስቶስ ስለ ኃጢአታችን ሞተ፤ ተቀበረም፤ መጽሐፉም እንደሚል በሦስተኛው ቀን ተነሣ።»

ጳውሎስ ለዚህ አባባሉ ሥልጣናዊ ምንጭ በማድረግ የጠቀሰው መጽሐፍ ብሉይ ኪዳንን ነው። ከዚህም በተጨማሪ ደግሞ ጳውሎስ ስለ ክርስቶስ ትንሣኤ የዓይን ምስክርነት የነበሩትንም ሰዎች ስም ጠቅሷል። ሆኖም ግን የእነርሱ ምስክርነት ከብሉይ ኪዳን ምስክርነት ጋር ሲወዳደር በሁለተኛ ደረጃ የሚታይ ነበር።

ከዚህም በመቀጠል ጳውሎስ አበክሮ የሚያስገነዝበን፤ ለደኅንነት በግድ በኢየሱስ ትንሣኤ ማመን ማስፈለጉን ነው።

«ክርስቶስም ካልተነሣ እንግዲያስ ስብከታችን ከንቱ ነው እምነታችሁም ደግሞ ከንቱ ናት... ክርስቶስም ካልተነሣ እምነታችሁ ከንቱ ናት፤ እስከ አሁን ድረስ በኃጢአታችሁ አላችሁ።»

(1ኛ ቆሮንቶስ 15፡14-17)

በ(2ኛ ተሰሎንቄ 2፡3) ላይ ደግሞ ጳውሎስ በመጨረሻው ዘመን ላይ በቤተ ክርስቲያን ውስጥ አያሌ መናፍቃን እንደሚነሱ ያስጠነቅቃል። እኛም ያንን መሰሉን ሁኔታ እየተጋፈጥነው ነን ለማለት የሚያስችሉ አያሌ አላማን ሁኔታዎች እያጋጠሙን ነው። የአንዳንድ የክርስትና እምነት ዘርፍ መሪዎች የክርስቶስን ትንሣኤም ሆነ ሌሎችንም የወንጌል ትምህርቶች በይፋ በማስተባበል ላይ ይገኛሉ። ምናልባትም ይህን መሰሉቹ መናፍቃን ያልተረዱት ነገር ቢኖር በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ቀደም ሲል ስለ ተነገረው የመናፍቃን መነሣት ትንቢት ተፈጻሚነት ማረጋገጫዎቹ እነርሱ መሆናቸውን ነው።

ታዲያ የተፈለገውን ያህል የሐሰት ትምህርታቸውን ያውጁ እንጂ፤ ዳሩ ግን ከስህተታቸው በወቅቱ ታርመው ገስሐ እስካልገቡ ድረስ አሁንም በመጽሐፍ ቅዱስ ላይ በሰፈረው መሠረት የእግዚአብሔር ቁጣና እርግማን እንደሚወርድባቸው ነው።

ስርቆት፤ አጭበርባሪነት፤

እግዚአብሔርን ማታለል

በተለይም ሦስቱ የብሉይ ኪዳን የመጨረሻ ነቢያት፤ ማለትም ነቢዩ ሐጌ፤ ነቢዩ ህክርያስና ነቢዩ ሚልክያስ የዘገቡት፤ በእስራኤል ላይ የወረደውን የእግዚአብሔር መርገም አስመልክተው ነው እነኝህ ሦስቱም ነቢያት የእስራኤልን ታሪክ በአጭሩ በመዳሰስ እንደምን ሕዝቡ ለሙሴ ትእዛዛት ሊገዛ ፈቃደኛ ባለ መሆኑ፤ ሕጉን የመሻር መዘዝ የሚያስከትለው እርግማን ሁሉ በላያቸው ላይ እንደወረደ ያሳያል።

(ህክርያስ በምዕራፍ 5፡1-4) ላይ በሕዝቡ ላይ ስለሚደርሰው እርግማን እግዚአብሔር በራእይ የገለጠለትን እንደሚከተለው አስፍሮታል።

«ተመልሼም ዓይኖቼን አነሣሁ፤ እነሆም፤ አንድ በራሪ የመጽሐፍ ጥቅልል አየሁ።

እርሱም - የምታየው ምንድር ነው? አለኝ።

እኔም - በራሪ የመጽሐፍ ጥቅልል አያለሁ፤ ርዝመቱ ሀያ ከንድ ወርዱም አሥር ከንድ ነው አለሁ። እንዲህም አለኝ፡-ይህ በምድር ሁሉ ላይ የሚወጣው እርግማን ነው፤ የሚሰርቅ ሁሉ በእርሱ ላይ በዚህ በኩል እንደ ተጻፈው ሁሉ ይጠፋል፤ በሐሰት የሚምልም ሁሉ በእርሱ ላይ በዚያ በኩል እንደ ተጻፈው ሁሉ ይጠፋል። እኔ አስወጣዋለሁ፤ ይላል የወራዊት ጌታ እግዚአብሔር፤ ወደሚሰርቀውም ቤት፤ በሐሰትም በስሜ ወደሚምለው ቤት ይገባል፤ በቤቱም ውስጥ ይኖራል፤ እርሱንም፤ እንጨቱንና ድንጋዩን፤ ይበላል።»

ይህ በህክርያስ የተገለጠው መርገም የሚጉበኛቸው ሰዎች በተለይ የሚከተሉትን ሁለት ኃጢአቶች የሚፈጽሙትን ነው፡- ስርቆትና፤ በሐሰት መማልን (ማጭበርበርን)። ይህን መሰሉ እርግማን በአንድ ሰው ላይ ከወረደ ደግሞ የሚያጠፋው ሰውየውን ብቻ ሳይሆን ቤቱ እንኳ የተሠራበትን እንጨትና ድንጋይ ጭምር ነው።

የእነኚህ የሁለቱ ኃጢአቶች በአሁኑ ዘመን በእጅጉ መስፋፋት በአሃዛዊ መረጃ ጭምር የተደገፈ ነው። ለምሳሌ በአሜሪካ ውስጥ ስርቆት ከመጠን በላይ በመስፋፋቱ በየችርቻሮ ሱቆች ከሚገኙት ዕቃዎች አሥር በመቶ ያህሉ በዚህ ዓይነት ዘዴ የተሰበሰቡ ናቸው። አጭበርባሪነትን በተመለከተ ደግሞ አሁንም የአሜሪካ መንግሥት ከግብር ሊያሰባስበው ከሚገባው ገንዘብ በብዙ ቢሊዮን የሚቆጠረው በተጭበረበረ መንገድ ተድቦሰብሶ እንደሚቀር ነው። ሆኖም ግን ዘካርያስ እንዳለው የሌቦችና የአጭበርባሪዎች ኃጢአት መዘዝ በራሳቸው ብቻ የሚገታ ሳይሆን ለመላውም ቤተሰባቸው እንደሚተርፍ ነው። በመሆኑም በዚህ የተነሣ አያሌ ጋብቻዎች ሲፈርሱ፣ ልጆች ያለ አሳዳጊ ሲቀሩና... ወዘተ. በየትኛውም ከተማና መንደር የሚታይ ነው። የዚህም ጥርቅም ዘካርያስ በየው ራእይ ላይ እንደ ተዘረዘረው መርገም እጅግ ተበራክቶ ለመንግሥታት መናጋትና ብሉም ለሥልጣኔ መፍረስ ምክንያት ሊሆን ይችላል። ከዘካርያስ ቀደም ብሉ ተነሥቶ የነበረው ሌላው ነቢይ ሐጌ፣ የእስራኤልን ሕዝብ ችግር እንደሚከተለው ገልጾታል።

«በውኑ ይህ ቤት ፈርሶ ሳለ እናንተ ራሳችሁ በተሸለሙ ቤቶቻችሁ ለመኖር ጊዜው ነውን?

አሁንም የሠራዊት ጌታ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፡- ልባችሁን በመንገዳችሁ ላይ አድርጉ።

ብዙ ዘራችሁ፣ ጥቂትም አገባችሁ፤

በላችሁ፣ ነገር ግን አልጠገባችሁም

ጠጣችሁ፣ ነገር ግን አልረከባችሁም፤

ለበላችሁ፣ ነገር ግን አልሞቃችሁም፤

ደመወዙን የተቀበለ ሰው በቀዳዳ ከረጢት ያደርገው ዘንድ ደመወዙን ተቀበለ።»

(ትንቢተ ሐጌ 1፡4-6)

ሐጌ የዘረዘራቸው የመርገም ዓይነቶች «የማይሞላ ሕይወት» በሚለው ሐረግ ሊጠቃለሉ ይችላሉ። ላይ ላዩን ወይንም ከውጪ ሆኖ ለሚያየው የእስራኤላውያን ሕይወት የተደራጀና የተሟላ የሚመስል ነበር። ሆኖም ግን ለውስጡ አዋቂው የተራቆትና ለተለያዩ ችግሮች የተጋለጠ ነበረ። ኑሮአቸውን የሚበረቱረውን ሰው ርዕይ ያሳውቃቸው ዘንድ

እግዚአብሔር ነቢዩን ላከ። ነቢዩም ለችግራቸው መንስዔዎቹ ራሳቸው መሆናቸውንና ይኸውም ለእግዚአብሔር በመገዛት ምትክ ለግል ድሎትና ምችታቸው በማድላታቸው መሆኑን ግልጽልጽ አድርጎ ነገራቸው። በአሁኑም ጊዜ ቢሆን ሠልጥነናል የሚሉት የብዙዎቹ ሕዝቦች ችግር ከዚህ ጋር ተመሳሳይ ነው። የአሁኑ ትውልድ ዓመታዊ የነፍስ ወከፍ ገቢ ከአያቶቻችን ወይም ከአባቶቻችን ጋር ሲወዳደር በብዙ እጅ የሚበልጥ ለመሆኑ የማያከራክር ነው። ሆኖም ግን ያ ያለፈው የወላጆቻችን ሕይወት ሰላምና እርጋታ የሰፈነበት ሆኖ ሳለ የአሁኑ ዘመን ሕይወት ግን ቅብጥብጥና አልጠግብ ባይ ነው። መንግሥታትም ሆኑ ሕዝቦች ገቢያቸው ቢያድግም ቅሉ ዳሩ ግን በዕዳ የተጨማለቀ ሕይወት እንደሚመሩ እናያለን።

ከሦስቱ ነቢያት የመጨረሻው ሚልክያስ ደግሞ በቀደሙቱ ሁለት ነቢያት የተዘረዘሩትን ኃጢአቶችና የመርገማቸውን መጠን በማዋሃድ ከማቅረቡም፣ ሌላም ሦስተኛ የኃጢአት ዓይነት ያክልበታል።

ሰው እግዚአብሔርን-ይሰርቃልን? እናንተ ግን እኔን ሰርቃችኋል። እናንተም፡- የሰረቅንህ በምንድር ነው? ብላችኋል። በአሥራትና በበዙራት ነው። በእርግጥን ርጉሞች ናችሁ። እናንተ፣ ይህ ሕዝብ ሁሉ፣ እኔን ሰርቃችኋልና።

(ሚልክ 3፡8-9)

ይኸውም እስራኤላዊያን እግዚአብሔርን እንኳ ከማታለል ወደ ጓላ አለማለታቸውን የሚያጋልጥ ነው።

«በቤቴ ውስጥ መብል እንዲሆን አሥራቱን ሁሉ ወደ ጐተራ አግቡ፤ የሰማይንም መስኮት ባልከፍትላችሁ፤ በረከትንም አትረፍርፈላችሁ፤ በዚህ ፈትኑኝ፤ ይላል የሠራዊት ጌታ እግዚአብሔር።»

(ሚልክያስ 3፡10)

እንግዲህ ከመርገም ወደ በረከት ለመሸጋገር እግዚአብሔር ሕዝቦቹን ሁለት ግዴታዎች እንዲያሟሉ ይጠብቅባቸዋል። ይኸው ንስሐ መግባትንና ካሣ መክፈልን ነው። ማናቸውም የስርቆት ኃጢአት ይቅር ይባል ዘንድ ሁለቱ ግዴታዎች መሟላት አለባቸው። ስርቆት ማለት ደግሞ ከሰው ላይ መስረቅ ብቻ ሳይሆን ለእግዚአብሔር የሚገባውን መስረቅንም ይጨምራል።

እርግጥ እንደ ብሉይ ኪዳን ሁሉ በአዲስ ኪዳን ውስጥ እግዚአብሔር ክርስቲያኖችን አሥራት እንዲከፍሉ በግልፅ አላዘዛቸውም። ደገንነታችን

የተረጋገጠልን በጸጋው የተስፋ ቃል እንጂ ለሕግች በመገዛት አይደለም። ያም ሆኖ ግን መንፈስ ቅዱስ በአማንያን ልብ ላይ በሰው ለሚቀርባቸው ትእዛዛት ተገዥና ታዛዥ መሆን ያሻናል። ጳውሎስ በ(2ኛ ቆሮንቶስ 9+7) ላይ ክርስቲያኖችን እንዲህ ሲል ያዝዛል፡ «እግዚአብሔር በደስታ የሚሰጠውን ይወዳልና እያንዳንዱ በልቡ እንዳሰበ ይስጥ፤ በሃዘን ወይም በግድ አይደለም።»

ከዚህ በመነሣት አንድ ግልፅ የሚሆንልን ነገር መንፈስ ቅዱስ የማንኛችንንም ልብ ቢሆን የሚያራራ እንጂ የሚያጨክን አለመሆኑን ነው። ዳዊትም በ(መዝሙር (51)፥12) ላይ ወደ እግዚአብሔር የለመነው እንዲህ ሲል ነው፡- «በእሽታ መንፈስም ደግፈኝ።» የመንፈስ ቅዱስ አንዱ መለያ ባህርይ ለጋሰነቱ ነው። እግዚአብሔር ከማንም በላይ ሩጎሩጎና ለጋሽ እንደ መሆኑ፤ መንፈሱም በለዎች ልቦና ውስጥ በአደረ ጊዜ እንደ እግዚአብሔር ሩጎሩጎና ቸር፤ ለጋሽም ያደርጋቸዋል።

ለለዚህ በታሪክ ዘመናት ሁሉ ተደጋግሞ ሲከሰት እንዳየነው እግዚአብሔር የርሱን ፈለግ ተከትለው ከልባቸው ቸርነትን ለሚያደርጉት በረከቱን ሲጨምርላቸው፤ ራስ ወዳዶችንና ቁንቁኖችን ግን በእርግማኑ ይቀጣቸዋል።

የሥልጣን አካላት (ባለስልጣናት)

በረከትና መርገም ሁለቱም እጅግ ግዙፍ የሆነው የመንፈሳዊው ዓለም የሥልጣን ክልል እንደ መሆናቸው በማንኛችንም ሕይወት ሁሉ ተፅእኖ ያሳድራሉ። ስለዚህ የዚህን ተፅእኖ አዎንታዊም ሆነ አሉታዊ ጉን በቅክክልና በጥልቀት ለመረዳት የዚህን መንፈሳዊ ሥልጣን ባህርያት በጥንቃቄ ማጤን ያሻል።

በሰው ልጅ ታሪክ ውስጥ ለሺህ ዓመታት ያህል ሲያገለግል የቆየው የሥልጣን መዋቅር በሃያኛው ክፍለ ዘመን ከፍተኛ ተቃውሞ ገጥሞታል። በዚህም ላቢያ በጉልህ ለመፋለስ ከበቁት ማኅበራዊ ተቋማት መካከል ዋነኞቹ፤ ቤተ ክርስቲያን፤ ቤተሰብና፤ የመንግሥት የአስተዳደር አውታሮች ናቸው።

ምንም እንኳን የሃያኛው ክፍለ ዘመን ሰዎች ባካሄዱት አመፅ ላቢያ የሥልጣንን ተቋማት እንዳፈራረሱ ያህል ቢሰማቸውም ዳሩ ግን ሐቁ ከዚህ የተለየ ነው። ልክ እንደ ስበት ሕግ ሁሉ (Law of Gravity) ሥልጣንም ጊዜ የማይሽረውና አብሮን የሚኖር ነባር የሆነ እውነታ ነው።

ምናልባት የስበት ሕግን ለመፈታተን ያቀደ የዋህ ሰው ከአንድ ረጅም ሕንፃ አሥረኛ ፎቅ ላይ በመስኮት ለመወርወር ይሞክር ይሆናል። ታዲያ ይህን በማድረጉ ውጤቱ የእራሱ ተከስክሶ መሞት እንጂ ነባራዊውን የስበት ሕግ ቅንጣት ታህል አይለውጠውም። ሥልጣንንም በተመለከተ የሚሠራው ተመሳሳይ ሕግ ነው። ሰዎች የሥልጣንን መኖር ከነጭራሹም ለማጥፋት ቢጥሩም በመሀሉ በከንቱ መከራቸው የሚጨፈሉበት እራሳቸው ይሆናሉ። ለማንኛውም ሥልጣን ብቸኛው ምንጭ ደግሞ አንዱ ዓለማትን የፈጠረው እግዚአብሔር ነው። በመሠረቱ እግዚአብሔር ሥልጣኑን ሁሉ እራሱ አሰባስቦ በመያዝ ምትክ በውክልና ይሠራል። ለሚመርጣቸው ሁሉ በተለያየ መልኩና ደረጃ የሥልጣን ውክልና ይሰጣቸዋል። ኢየሱስ ከትንሣኤው በኋላ ለደቀ መዛሙርቱ የተናገራቸው «ሥልጣን ሁሉ በሰማይና በምድር ተሰጠኝ» (ማቴዎስ 28+18) በማለት ነበር። እነሆም ከዚያን ጊዜ ጀምሮ እግዚአብሔር ማንኛውንም ሥልጣን ለኢየሱስ የሰጠ ሲሆን፤ ኢየሱስም እንደዚሁ ከአባቱ የተረከበውን ሥልጣን በተራው ለሚተማመንባቸው

በውክልና ይሰጣል። እነኝህም ከክርስቶስ ውክልናን የሚቀበሉት አንድም መላእክት በሌላ በኩል ደግሞ ሰዎች ሊሆኑ ይችላሉ ሥልጣንን የጨበጠ ማንኛውንም ሰው ለመግለፅ መጽሐፍ ቅዱስ የሚጠቀምበት ቃል «ራስ» በሚለው ነው። ለምሳሌ በ(1ኛ ቆሮንቶስ 11+3) ላይ ጳውሎስ የሚከተለውን ጽፏል።

«ነገር ግን የወንድ ሁሉ ራስ ክርስቶስ፤ የሴትም ራስ ወንድ፤ የክርስቶስም ራስ እግዚአብሔር እንደሆነ ልታውቁ እወዳለሁ።»

በዚህ ገለፃ መሠረት የሥልጣን ተዋረድ እንደ ሰንሰለት የተያያዘ መሆኑን እንመለከታለን። ይኸውም ሥልጣን ከእግዚአብሔር አብ መንጭቶ ወደ ክርስቶስ ከተላለፈ በኋላ፤ ከክርስቶስ ደግሞ በተዋረድ ለአንድ ቤተሰብ አስተዳዳሪና ተጠሪ ለሆነው ለወንዱ ተሰጥቷል። እንግዲህ ይህ ማለት በአንድ ቤተሰብ ውስጥ የበላይ ባለሥልጣኑ ወንዱ ነው ማለት ነው።

እንደዚሁ ሁሉ በሰው ልጅ በተቀረው ማኅበረ ሰብአዊ መዋቅር ውስጥ ተመሳሳይ የሥልጣን ተዋረዶችንም እናያለን። ለምሳሌ ለአንድ ሕዝብ የበላይ አስተዳዳሪው ርዕሰ ብሔሩ ሲሆን፤ ለወታደሮቹ ትእዛዝ የሚሰጠው ደግሞ የጦር አዛዥ ነው። እንደዚሁም ለአንድ ትምህርት ቤት አስተዳዳሪው ርዕሰ መምህሩ የመሆኑን ያህል ስለ ምዕመናኑ ደህንነት በኃላፊነት ተጠያቂው ደግሞ መጋቢው ነው። እነኝህን የመሳሰሉት የሥራ ድርሻዎች የሥልጣንን ክፍፍሎች የሚያመለክቱ ሆነው ሳለ ዳሩ ግን ፍጹምና የመጨረሻው ሥልጣን ያለው በእግዚአብሔር እጅ ነው። የተቀሩት የሥልጣን ዘርፎች ሁሉ ውሱንነት አላቸው። ለምሳሌ አንድ ርዕሰ ብሔር ሕዝቡን የሚያስተዳድረው እንደ ሀገሩ ሕግ በገደብ እንጂ እንዳሻው በግለ ሕይወታቸው ጭምር ጣልቃ በመግባት አይደለም። አንድ ወንድ በቤተሰቡ ላይ የመቆጣጠር መብት ቢኖረውም ዳሩ ግን በመንግሥት አሠራር ላይ ጣልቃ ሊገባ አይችልም። የትምህርት ቤቱም አስተዳዳሪ በዚያው በቅጥሩ ክልል ውስጥ ስለሚያጋጥሙ የአሠራር ችግሮች መፍትሔ ከመሻት በስተቀር መላውን የሀገሪቱን የትምህርት አመራር ለመቀየስ አይችልም። እንደዚሁ ሁሉ የአንድ የቤተ ክርስቲያን መጋቢ ኃላፊነት በምዕመናኑ ላይ ብቻ የተወሰነ ይሆናል።

አንድ ሰው ሥልጣኑን የሚጠቀምበት የበታችኛን ለመቆጣጠርና በጥፋታቸው ለመቅጣት ብቻ ሳይሆን በመልካም የሚያገለግሉትን እንደዚያው ለመሾምና ለመበረክ ነው። የበላይ በረከት ከበታች ላለው የቀን

ያህል እንደሚያሻው ኤሳውና ያዕቆብ የአባታቸውን ምርቃት ለማግኘት ካደረጉት እሸቅድድም ለመረዳት ይቻላል። በዘፍጥረት 27 ላይ እንደምናነበው ሁለቱ ወንድማማቾች ከአባታቸው የበለጠ በረከትን ለማግኘት በተንኮል ጥበብ እስከ መጠቀም ደርሰዋል። ይህ የአባት በረከት ወደ ልጅ ለመተላለፉ በመላው በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ክብደት ተሰጥቶት የቀረበ እውነታ ነው። ይህም የሚያመለክተን ከእግዚአብሔር በረከት ቀጥሎ እጅግ ዋጋ ያለው የወላጆች ምርቃት መሆኑን ነው።

ታዲያ በዚሁ በረከትን በመስጠት መጠን እርግማንንም የማስተላለፉ ሥልጣን ጉን ለጉን ያለ መሆኑን መዘንጋት የለብንም። ሁለቱ ጨርሶ ሊለያዩ አይችሉም። ልክ ጨለማ ከብርሃን፤ ብርድ ከሙቀት ወይም ከፋት ከደግነት ጋር የመቆራኘታቸውን ያህል በረከትና መርገምም ያንኑ ያህል የተዛመዱ ናቸው። በረከትን ለማስተላለፍ የሚችለው ያው አንድ ሥልጣን መርገምንም ሊያወርድ ይችላል። ለዚህ ዓይነተኛ ምሳሌ የሚሆን በዘፍጥረት 31 ላይ የሰፈረው የያዕቆብ ቤተሰብ ታሪክ ነው። ያዕቆብ ከመሌጳጣሚያ ወደ ከነዓን በድብቅ በፈረጠበት ጊዜ ሁለቱን ሚስቶቹንና አሥራ አንድ ልጆቹን በመያዝ ነበር። ሆኖም ግን አገሩ ላባን ይህን የያዕቆብን ደባ እንደደረሰበት ወዲያውኑ ተከታትሎ በጊልጻድ ተራራ ላይ እንደ ሰፈረ ደረሰበት። ከዚያም ላባን ያዕቆብን የሥርቆት ወንጀል በመፈጸሙ ከሰሰው። ይኸውም በሰውር ከድቶ በመኮብለሉ ሳይሆን «የአማልክቶቹን ተራፊም» በመስረቁ ነበር። ያዕቆብ ግን ይህን ባለማድረጉ «አምላኮችህን የምታገኝበት ሰው ግን እርሱ ይሙት!» ብሎ እስከ መራገም ደረሰ። ሆኖም ግን «ተራፊሙን» ማንም ሳያያት ሰርቃ የነበረችው ሚስቱ ራሷል ኖራ፤ ይህ የያዕቆብ እርግማን በእርሷ ላይ ደረሰ። በ(ዘፍጥረት 35፥16-19) ላይ እንደምናገኘው ራሷል በዚህ እርግማን ጦስ በወሊድ ሰበብ የሞትን ፅዋ ለመጉንጨት በቅታለች። ይህ እንግዲህ በማያወላውል ሁኔታ የሚያመለክተን አንድ ባል በሚስቱም ላይ ቢሆን የመባረክም ሆነ የመርገም ሥልጣን እንዳለው ነው።

እግዚአብሔር ለጋብቻ ባለው ዕቅድ መሠረት፤ ባልና ሚስት «አንድ ሥጋ» ይሆናሉ። በመሆኑም የግል አስተሳሰባቸው ተወግዶ አንድ ወጥ የሆነ ኅብረት ይመሠርታሉ። ይህ ደግሞ የሚያመለክተን ከቤተሰባቸው ላይ እኩል የሥልጣን ድርሻ እንዳላቸውና ሕይወታቸውን በፍቅርና በፍጹም መግባባት መምራት እንዳለባቸው ነው። ልጆቻቸውንም በአግባቡ ኮትኩተው በማሳደግ ረገድ ሁሉቱም እኩል ኃላፊነት አለባቸው። አንድ «ሥጋ» እንደ መሆናቸውም ባል በሚስቱ ላይ ወይም ሚስት በባሏ ላይ አምባገነን ሊሆን/ልትሆን አይገባም። ከዚህ ውጪ የሚወሰድ ማናቸውም እርምጃ ግን

በቤተሰቡ ላይ አሉታዊ ተፅእኖ ወይም የእራሱ የሆነ መርገም እንደሚያስከትል ወደፊት በምዕራፍ 12 ላይ በዝርዝር እናየዋለን።

መርገም በባልና ሚስት ላይ የተወሰነ ሳይሆን ለልጆችም ሊተላለፍ የሚችል ነው። ለመርገሙ ምንጭ ደግሞ አባት ብቻ ሳይሆን እናትም ልትሆን ትችላለች። ለዚህም ተጨባጭ ማስረጃ የሚሆንን ከዚህ በመቀጠል በአንድ ባልና ሚስት አንደበት የተሰጠው የምስክርነት ቃል ነው። የዚህን ጋብቻ መመሥረት በተለይም የሴቷ እናት ካለ መስማማቷም የእርግማን ቃላትን ሰንዝራ ኑሮ፤ ውሎ ቢያድርም እርግማኑ ሥር እየሰደደ በመሄድ በእነዚያ ባልና ሚስት ላይ ምን ዓይነት ችግር እንዳስከተለ ከሚከተለው የየግል ሐተታቸው እናያለን።

ባል፡-

በመርገም ሥር መኖር ልክ በእንፋሎት ውስጥ እንደ መኖር ያህል ነው። የእንፋሎት መቀቱ ቢሰማም ቅሉ ዳሩ ግን ቅርፅና መልኩን ለይቶ ለመናገር ያስቸግራል። ታዲያ መርገምም የሚያስከትለው ብስጭትና የሚያሳድርብን ተስፋ መቁረጥ ቢሰማንም ቅሉ፣ ዳሩ ግን ያንን መርገም እንዲህ ነው ብለን በቁርጠኝነት መናገሩ ይከብደናል። እርግጥ በበኩሉ የተሰማ ራሱት በወንጌላዊነት የአገልግሎት መስክ ቢሆንም ዳሩ ግን የእግዚአብሔር በረከት እንደ ሸሸኝና እንደ ራቀኝ ነበር። ለእኔ ዓይነቱ አገልግሎት ደግሞ የመንፈስ መረጋጋት በግድ የሚያሻው ነው። ሆኖም በልጆቼና በሚስቴ ጤና አዘውትሮ መታወክ ሳቢያ ሥጋት ላይ ከመውደቄም ለሕክምና የሚወጣው ወጪም ቀላል የሚባል አልነበረም። በመሆኑም ከገንዘብ እጥረት የተላቀቅኩበት ወቅት ጨርሶ ትዝ አይለኝም። የቱንም ያህል በቁጠባ ለመኖር ብንሞክርም፤ እንደዚሁም ለእግዚአብሔር የምናዋጣውን አሥራት ያለ ማቁረጥ ብንከፍልም ዳሩ ግን የእግዚአብሔር በረከት ስለ ራቀን ገንዘቡም ይሸሸን ነበር፤ በአገልግሎቴም በኩል ቢሆን እንደማስበውና እንደምመኘው ያህል የተሳካልኝ አልነበርኩም። የቱንም ያህል ፍሬያማው ጤት ለማስመዝገብ ብጥርም በመሀሉ አንድ ዓይነት መሰናከል ያጋጥመኛል። ታዲያ አንድ ሰው የሆነ ኃይል እየተፈታተነኝ ለመሆኑ ጥርጣሬዬ ከዕለት እለት እየጨመረ በመሄድ ላይ ነበር። በዚህ ዓይነት ሁኔታ ዓመታትን ካሳለፍኩ በኋላ፤ በአንድ አጋጣሚ ከደሬክ ፕሪንስና የቅርብ ረዳቶቻቸው ከሆኑ ሌሎች

አገልጋዮች ጋር ለመገናኘት በቃሁ። እነርሱም በጸሎት ብዛት በተሰጣቸው መገለጥ ለችግራ መንስዔው የባለቤቴ እናት እርግ ማን መሆኑን አሳወቁኝ። ስለዚህ ጉዳይ ባለቤቴ የሚከተለውን ማብራሪያ እንድትሰጡት አድርጌአለሁ።

ሚስት፡-

ገና ትዳር እንደ መሰረትሁ ለሁለት ተከታታይ ቀናት በጸምና በጸሎት አሳልፌ ነበር። በዚህም ወቅት ጌታ በቤተሰቤ ላይ መርገም ስለ መኖሩ አሳውቆኝ ነበር። እኔና ባለቤቴ በመንፈስ ቅዱስ ከተጠመቅን ጥቂት ውሎ ያደረ ቢሆንም ዳሩ ግን ስለ መርገም መኖር የምናውቀው አንዳችም ነገር አልነበረም። ስለዚህ ከዚያ መርገም ለመላቀቅ በግላችን ያደረግነው ጥረት ውህ ለመጨበጥ የመሞከር ያህል ሆኖብን ነበር።

ለመርገሙ ዋናው ምንጭ እኔው እራሴ ስሆን፤ ይኸውም በተለይ በአስማት ተግባራት ላይ ከተሠማሩት ሴት ወላጆቼ ከትውልድ ትውልድ የተላለፈ ነበረ። ምንም እንኳን እንኳህ ሴት አያቴና ቅድመ አያቴ ከቤተክርስቲያን የማይለዩ ጥሩ ክርስቲያኖች ቢመስሉም ቅሉ ዳሩ ግን በሰውር የሚሠራ መርገም በላያቸው ላይ አድሮ ኖሮአል። በመሆኑም መርገሙ በየተራ ቤተሰባቸውን በመበጥበጥ የሰላም ሕይወት ይነሳቸው ነበር። እናቴም ብትሆን ለልጆቿ ጤናማ አመለካከት ያላት አልነበረችም።

ይህ ደግሞ በይበልጥ ጉልህ ሆኖ የተንፀባረቀው ከወደፊቱ ባሌ ጋር የእጮኝነት ቃል ኪዳን በፈጸምኩበት ጊዜ ነበር። ምናልባትም መላውን ፍቅራን ወደ ባሌ የማዞረው መስሏትም እንደሆነ እንጃ፤ ምን ጊዜም ስለ ጋብቻችን የምታወራው ክፉ ክፉውን ነገር ነበር። እንዲያውም በሠርጌ ዕለት ይባስ ብላ፤ «ባልሽ ምን ጊዜም የሚኖረው በችግር ይሆናል፤ አንቺም ቤተሰብሽን ለመርዳት ሌት ተቀን በሥራ እንደ ማቀቅሽ ትኖሪያለሽ» በማለት ተናገረችኝ። ይህን የእናቴን አባባል ለማክሸፍ በበኩሉ ያላደረግኩት ጥረት የለም። መርገም አዘል ትንቢቷም እንዳይሳካ ስል፤ በማናቸውም ዓይነት የሥራ መስክ ላለመቀጠር መከራ አደረግኩኝ።

የሚገርመው ደግሞ እናቴ የቀድሞው እርግማኗ ያልበቃት ያህል በሌላ አጋጣሚ «ጤናሽ የታወክ ይሆናል» ስትል አሁንም

ተናገረችኝ። ይህ እንግዲህ ለእኔ ሌላ ታላቅ ዱብ ዕዳ ነበር። እርግጥ ከዚያን በፊት ሙሉ ጤናማና ስፖርተኛ ነበርኩኝ። ሆኖም ግን እናቱ ይህን ቃል ከተናገረችኝ ጊዜ አንሥቶ በሽታ ተጠናወተኝ። አንዳንድ ጊዜም ለወራት በሆስፒታል ተኝቼ ብቆይቻለሁ፤ የበሽታዬ ዓይነት ግን ሊደረስበት አልቻለም ነበር። በዚህ የተነሣ የሰላም ሕይወት መምራት ተሳነኝ። የሚብሰው ደግሞ የእኔ ጤና ማጣት አንሶ ባሌንም ልጆቼንም መበጠጥ መጀመሪያ ነው። ታዲያ ጥፋተኝነቴ በግልፅ ይታወቀኝ እንጂ ከዚህ ከተጠናወተኝ መርገም የምላቀቅበት ዘዴ ጠፋቸኝ ነበር። አያት ቅድመ አያቶቼን ወደ አስማትና ጥንቆላ በመምራት ሕይወታቸውን ያናጋና ትዳራቸውን ይበጠብጥ የነበረው ያ ሰውር ክፉ መንፈስ በእርግጥም ወደ እኔ በመተላለፍ በቁጥጥሩ ሥር አድርጎኝ ነበር። በዚህ ዓይነት ሁኔታ ለብዙ ዓመታት ስሠቃይ ከቆየሁ በኋላ እውነተኛ የሆኑ የክርስቶስ አገልጋዮች ከመርገሙ እንድላቀቅ ያለ መብዛን ጸለዩልኝ። ከዕለት እለት በሽታው እየለቀቀኝ፤ ብለጭቱም እየራቀኝ ይሄድ ጀመር። ያም በላዩ ላይ ነግሦ ቤተሰቤን ጭምር እንድጠላ ይገፋፋኝ የነበረው እርኩስ መንፈስ ከላዩ ላይ ተወገደ። ከዚያን ጊዜ ወዲህ የሚከተሉትን ቃላት ቀን በቀን በሙሉ ልብ ደጋግሜ እናገራቸዋለሁ፤ «ክርስቶስ ስለ እኛ እርግግን ሆኖ ከሕግ እርግግን ዋጀን፤ የመንፈስን ተስፋ በእምነት እንድንቀበል፤ የአብርሃም በረከት ወደ አሕዛብ በኢየሱስ ክርስቶስ ይደርስላቸው ዘንድ» (ገላትያ 3፡13-14)። እነሆ ኢየሱስ ከመርገም ሁሉ ነፃ አውጥቶኛል!

ባል፡-

ከመርገሙ እንድንላቀቅ ጸሎት ከተደረገልን በኋላ «ንጹሕ አየር» በመተንፈስ ላይ እንገኛለን። እርግጥ ይህን መሰሉ ለውጥ ከመቅፅበት የደረሰ ባይሆንም፤ ዳሩ ግን ውሉ ባደረ መጠን ሕይወታችን እየተረጋጋ ኑሮአችን በተጨባጭ እየሰመረ በመሄድ ላይ ነው። እኔም በአገልግሎቴ ላይ ተጨባጭ ፍሬዎችን ለማየት በቅቻለሁ።

ታዲያ ከሁሉም ይልቅ እጅግ ያስደስተኝ ነገር፤ የኑሮአችን መደላደልና የገንዘብ አቋማችን መሻሻል ሳይሆን፤ በሕይወቴ አዲስ የተሰፋ ብርሃን ለማየት በመቻሌ ነው። ያ ሁሉ ከብብኝ

የነበረው «ጨለማ» ተወግዶ እነሆ የእግዚአብሔርን ፍቅርና ጸጋ በመለማመድ ላይ ነኝ!

ከዚህ አጭር መግለጫ የምንረዳው እንደምን መርገም ከወላጅ ወደ ልጅ በቀላሉ ለመተላለፍ መቻሉን ነው። እንዳየነው እናትየዋ እራሷ የርኩስ መንፈስ እስረኛ መሆኗ አንሶ ጦሶ ለልጅዋም ተረፈ። ሆኖም በእግዚአብሔር ቸርነት ልጇቱ ከመርገሙ ለመላቀቅ በቃች።

መርገም በተመሳሳይ ሁኔታ ሊተላለፍ የሚችልበት ሌላው የአጋጣሚ መድረክ ደግሞ ትምህርት ቤት ሊሆን ይችላል። የትምህርት ቤቱ ርዕሰ መምህር የሆነው ሰው ወይም የክፍል አስተማሪው አንዳንድ የሚሰነዝራቸውን ቃላት መዘዝ ባለማስተዋል እንደ ቀልድ ሊናገራቸው ይችላል። ለምሳሌ ተማሪውን፤ «ዕድሜ ልክህን ደደብ ነህ!»፤ «የምትሠራው ሁሉ ስሕተት ነው!»፤ ...ወዘተ በማለት ሊዘልፈው ይችላል። ይሁን እንጂ በተጨባጭ ለማረጋገጥ እንደ ቻልኩት እነኝህ እንደ ዋዛ የተወረወሩ ቃላት በተማሪው ሕሊና ላይ በመቀረፅ መላ ሕይወቱን ሊቆጣጠሩትና ሊያጨልሙት ይችላሉ።

ከላይ አንዳንድ ምሳሌዎችን በመስጠት ለማብራራት የሞክርኩት፤ በሥልጣን ላይ ካሉ ሰዎች የሚወረወሩ ቃላት ዘለቄታዊ መርገም ሊያስከትሉ እንደሚችሉ ነው። ባል በሚስቱ ላይ፤ እናት በልጇ ላይ፤ አስተማሪው በተማሪው ላይ ባላቸው የበላይነትና የበታችነት ግንኙነት አማካይነት ተመሳሳይ የሆነ መርገም ለማድረስ ይችላሉ። በመሆኑም ሙሴ በ(ዘጸግም 28፡29) ላይ «በዘመንህም የተጨነቅህ የተዘረፍህም ትሆናለህ» እንዳለው እነኝህም እርግግ የተሰነዘረባቸው ሰዎች የተጐሳቀሉ ሕይወት ለመምራት ይገደዳሉ።

ከዚህ ጋር ተመሳሳይ በሆነ መልኩ መርገም ሊተላለፍ የሚችለው በሃይማኖት ሳቢያ በሚፈጠረው የሥልጣን ተዋረድ ነው። የሃይማኖት መሪዎች ከእግዚአብሔር በተሰጣቸው የሥልጣን ውክልና በመጠቀም በሚከተላቸው ሕዝብ ላይ ጥፋትንም ሆነ ልማትን ለማስከተል ይችላሉ። ለምሳሌ በአውሮፓ የመካከለኛው ዘመን ታሪክ ውስጥ የርማ ፓፓዎች በመናፍቃንና በፖለቲካ መሪዎች ላይ የነበራቸው የማውገዝ ሁኔታ ያው መርገም ማለት ነው። ሥልጣን እጅግ ከፍ ያለ ከመሆኑ የተነሣ ነገሥታቱንና መላፍንቱን አስከ ማስጉብደድ ደርሶ ነበር። እንዲያውም ጦርነትን ከማወጅም ይብስ የሚፈራው በርማው ፓፓ መወገዙ ለመሆኑ በተጨባጭ የተረጋገጠ ነው። በፕሮቴስታንት አብያተ ክርስቲያናት ዘንድ ግን ይህን መሰሉ ሥልጣን በአንድ ግለሰብ እጅ ተሰባስቦ መያዙ በእራሱ ትክክል እንዳልሆነ ይታመንበታል። ያም ሆኖ ግን የአንድ ቤተ ክርስቲያን መጋቢ ለምዕመናኑ ምን ማድረግና አለማድረግ እንደሚገባቸው የማሳወቅ መብት አለው።

ለምሳሌ የእኔን ምክር በመሻት በአንድ ወቅት ወደ እኔ ዘንድ መጥቶ የነበረ አንድ ከበርቱ ነጋዴ ታሪክ በዚህ አጋጣሚ ትዝ ይለኛል። ሰውየው

ባለፉት አሥር ዓመታት የቴንም ያህል ጥረት ቢያደርግም ዳሩ ግን በንግድ ይዞታው ላይ ማንቆ የተጣለበት ያህል ባለሀብት ሂድ በማለት ላይ ነበር እኔም ያንን ሰው ለዚህ ሁሉ መንስዔ ሊሆን የሚችል ምክንያት ምናልባት አጋጥሞት ስለመሆን አለመሆኑ በጥንቃቄ አሰላስሎ እንዲመልስልኝ ጠየቅኩት። አዎን! ለብዙ ጊዜ በሐሳብ ተመስጦ ከቆየ በኋላ ትዝ ያለው አንድ ነገር ነበር። ይኸውም በአጥቢያ ቤተ ክርስቲያኑ መጋቢና በእርሱ መካከል የከረረ አለመግባባት ተፈጥሮ ኖሮ በዚሁ ሳቢያ እራሱን ከአባልነት መሰረዙን ያስታውቃል። በዚያን ጊዜም መጋቢው በንዴት፤ «እግዚአብሔር የዚህ ቤተ ክርስቲያን አባል በመሆኑ በበረከቱ ጉብኝቶህ ሀብታም ለመሆን በቅተህ ነበር። አሁን ግን ከእርሱ ፈቃድ በማፈንገጥ አባልነትህን ከሰረዝህ የሚገጥምህ ዕድል ሁሉ የተሰነካከለ ይሆናል!» ሲል ተናግሮት ነበር።

እውነትም መጋቢው የተናገረው ያዘለትና የዚያ ከበርቱ ነጋዴ ሀብት እያሸቆለቆለ ሄደ። የእኔንም ምክር ለመሻት የመጣው በዚያን ዓይነት ሁኔታ ሥር በነበረበት ወቅት ነው። ከመርገሙ ለመላቀቅ እስከ ፈለገ በቅድሚያ በዚያ በመጋቢው ላይ የነበረውን ቁም በቀል ከልቡ ይቅር እንዲል መከርከት። ከዚህም በኋላ መርገሙ እንዲወገድለት ወደ እግዚአብሔር አጥብቄ ጸለይኩለት። ሰውየው በሌላ ወቅት ተገናኝተን እንዳረጋገጠልኝ የንግድ ይዞታው ከቀድሞው ይበልጥ ከመስፋፋቱም የሰላምና የተረጋጋ ሕይወት እየመራ ነበር። ሌላው ያጋጠመኝ ተመላሳይ ዓይነት መርገም በ1985 ዓ.ም በአውስትራሊያ ለአገልግሎት በምዘዋወርበት ወቅት ነው። በአንድ የሰብሰባ አዳራሽ ውስጥ ስለ በረከትና መርገም አስመልክቼ ከሰበኩ በኋላ ማርጋሬት የምትባል አንዲት ሴት ወይዘሮ እነጋግራኝ ነበር። የእርሷም ችግር ከሃይማኖታዊ መርገም ጋር የተያያዘ ቢሆንም ዳሩ ግን ለ300 ዓመታት ያህል ሥር ሰዶ የቆየ ነበር። ታሪኩም በአጭሩ እንደሚከተለው ነው።

ወደ አውስትራሊያ የተሰደዱት ቀደምት አባቶችዋ የስኮትላንድ ተወላጆች ሲሆኑ በተለይም ኒክሰን በመባል የሚታወቀው ነገድ አባላት ነበሩ። በ1600 ዓ.ም መጀመሪያ ላይ በስኮትላንድና በእንግሊዝ መካከል ከፍተኛ የድንበር ጦርነት በመቀስቀሱ የኒክሰን ነገድ አባላት ወገኖቻቸውን በመክዳት ከእንግሊዞች ጉን ተሰልፈው ነበር። በዚህም የተነሣ የስኮት ላንዱ ጳጳስ በመላው የነገዱ አባላት ላይ የውግዘት ቃል አስተላልፈው ነበር። እንደ ጳጳሱም ውግዘት የዚያ ነገድ አባላት ሀብትና ንብረት ብኩን እንዲሆን፤ እንዲሁም በተገኙበት እንዲገደሉና አስከሬናቸውም ለአራዊት መፈንጫ እንዲጣል ነበር። ይህ ውግዘት ተፈጻሚነት አግኝቶ ኖሮ የዚያን ነገድ አባላት

በሙሉ ሲጨፈጨፉ፤ ወደ አውስትራሊያ የመሸሽ ዕድል ያጋጠማቸው የማርጋሬት ቅድመ አያት ብቻ ነበሩ። ታዲያ እርሳቸውም ቢሆኑ ከቤት ንብረታቸው በመፈናቀላቸው ከከባድ ችግር ላይ መውደቃቸው አልቀረም። የዚያም መርገም መዝገ ነበር ከልጅ ልጅ ተላልፎ ከማርጋሬት ላይ የደረሰው።

ከማርጋሬት ጋር በዚያን ዕለት ተገናኝተን ከጸለይኩላት ከሁለት ዓመታት በኋላ የሚከተለው ደብዳቤዋ ደረሰኝ፡- «ወደ አውስትራሊያ መጥተው በነበረበት ወቅት በሚልቦርን ከተማ ተገናኝቷን ለእኔና ለቤተሰቤ ከውርስ ከተላለፈብን መርገም እንድንላቀቅ ጸልየውልን እንደነበረ በቅድሚያ ላስታውስዎ እወዳለሁ። እነሆ ለእግዚአብሔር ክብር ምስጋና ይድረሰውና ከዚያን ጊዜ ጀምሮ የመላው ቤተሰቤ ሕይወት ተቀይሯል ለማለት እችላለሁ። እንመራው የነበረው የጉስቁልና ሕይወት ተወግዶ በአሁኑ ሰዓት የተደላደለ ኑሮ በመምራት ላይ ነን። እንዲያውም ባይገርምዎት፤ ከዚያን ወዲህ መላው ቤተሰቤ፤ ማለትም ባለቤቴና ሁለቱ ዕድሜአቸው 24 እና 23 የሆኑት ሴት ልጆቼ እንዲሁም የ21 ዓመቱ ወንድ ልጄ ሁላችንም ክርስ ቶስን በመቀበል፤ በሚልቦርን ከተማ በሚገኘው ወንጌላውያን ንብረት አባል በመሆን በአቅማችን እያገለገልን ነው።

እርስዎም ላደረጉልን እርዳታ ከልብ እያመሰገንሁ እግዚአብሔር በረከቱን እንዲጨምርልዎ መልካም ምኞቴን እገልጻለሁ።» በበኩሌ ይህንን በአንድ ቤተሰብ ላይ የተላለፈ መርገምን አስመልክቶ የተሰጠ የምስክርነት ቃል በእጅጉ የማደንቀው ነው። መርገሙ በቅድሚያ ለሦስት ክፍለ ዘመናት ሥር ሰዶ የቆየ ነው። በሁለተኛ ደረጃ ደግሞ መርገሙ የተካሄደው በእንግሊዝ ደሴት ላይ ቢሆንም፤ ዳሩ ግን ግማሹን የዓለም ክፍል በማጽረጥ እስከ አውስትራሊያ ድረስ ተከታትሎ የተጓዘ ነበር። ሆኖም ግን በጸሎት ኃይል ይህ መርገም ሊወገድና በማርጋሬት ቤተሰብ ላይ በረከት ሊወርድ ችሏል!

ታዲያ ይህ እውነታ አሁንም ቢሆን እራሳችንን ለሌላ ጥያቄ ሊያነሣሣን ይገባል። ይኸውም ለእኛ በግልፅ ባይታወቁንም፤ ዳሩ ግን ከደገነንት ሊያርቁን የሚችሉ ሌሎችሰ የመርገም ዓይነቶች ሊኖሩ አይችሉምን? የሚለውን ነው።

በገዛ እጃችን የምንጋብዛቸው መርገሞች

አንድ ባል ሚስቱን፤ «የምትሠራው ምግብ አይጥመኝም፤ ሁልጊዜ ሆድ ቁርጠት እንዳስከተለብኝ ነው» ብሎ ደጋግሞ በመነዛነዙ ብቻ በራሱ ላይ በሽታ እንደሚያመጣ የተረጋገጠ ነው። እዘውትረው ስለ ግል ጤንነታቸው የሚጨነቁ ሰዎች በገዛ እጃቸው በእራሳቸው ላይ መርገሞችን ይጋብዛሉ። ስለዚህ ስለ እራሳችንም ቢሆን የምንናገራቸው ቃላት ከበስተጀርባ ሰው ጋይል ያዘሉ መሆናቸውን ልንገነዘብ ይገባል። ቃላቱ ከአንደበታችን መወርወራቸውን ብቻ ሳይሆን፤ በዚያው ጋይልና ፍጥነት ነጥረው በመመለስ በላያችን ላይ ጉዳት እንደሚያስከትሉ አበክረን ልናጤነው ይገባል።

በ(ማቴዎስ 12፡36-37) ላይ ኢየሱስ በግዴለሽነት ስለምንናገራቸው ቃላት አደገኛነት የሚከተለውን ማስጠንቀቂያ ሰጥቶናል።

«እኔ እላችኋለሁ፤ ሰዎች ስለሚናገሩት ስለ ክንቄ ነገር ሁሉ በፍርድ ቀን መለስ ይሰጡበታል፤ ከቃልህ የተነሣ ትጸድቃለህና ከቃልህም የተነሣ ትከነናለህ።»

ኢየሱስ «ክንቄ ነገር» በማለት ያወገዛቸው ቃላት፤ ያለ አንዳች ቅድመ ጥንቃቄ አፋችን እንዳመጣልን በግዴለሽነት የምንናገራቸውን ቃላት ነው። ብዙውን ጊዜ ስለእራሳችን ተገቢ ያልሆኑ ቃላትን ከወረወርን በኋላ ወዲያው «አይ፤ እንደዚያ እንኳ ማለቱ ከልቤ አልነበረም» በማለት ለማስተባበል እንሞክራለን። ሆኖም ግን ኢየሱስም ቢሆን ያስጠነቀቀን ከእንደዚህ ዓይነቶቹ ከአፋችን አምልጠው ከሚወጡ (ክንቄ ነገሮች) እንድንቆጣጠር ነው። ወሳኝ የቃላቱ አንድ ጊዜ ከአንደበታችን መውጣት እንጂ በኋላ ላይ ለማስተካከል ወይም ለማስተባበል የምናደርገው ጥረት አይደለም። በመሆኑም ተናጋሪው ሰው ቃላቱ ከሚያስከትሉት መዘዝ ማምለጥ አይችልም።

ስሎሞን በ(መጽሐፈ ምዕሌ 6፡2) ላይ ጎረቤቱን ለማዳን ሲል በሐሰት ሊመሰክርለት ለተነሣው ሰው የሚከተለውን ማስጠንቀቂያ ለግሷል። «በአፍህ ቃል ተጠምደህ፤ በአፍህ ቃል ተያዝህ።» እንግዲህ ሰዎች ከከባድ

ስሕተት ላይ ከሚወድቁባቸው ሁኔታዎች አንዱ «በአፍ ቃል» መጠመድ ነው። ከዚህ ዓይነቱ ወጥመድ ውስጥ ሳይታወቁን በቀላሉ ልንገባ እንችላለን። ከወጥመዱ መላቀቁ ግን አድካሚና ለመጽሐፍ ቅዱሳዊ መመሪያዎች መሉ በመሉ መገዛትን የሚጠይቅ ጉዳይ ነው። እዚህ ላይ መዘንጋት የሌለብን እግዚአብሔር የምንናገራቸውን ቃላት በዋሳ የማያልፋቸው መሆኑን ነው። በ(ማርቆስ 14፡66-72) ላይ ጴጥሮስ እንዴት ኢየሱስን እንደማያውቀው ሦስት ጊዜ እንደ ካደው ተመዝግቦ እንመለከታለን። በተለይም በመጨረሻ ላይ ክርስቶስን እንደማያውቀው ለማሳመን በመሐላና ግዞት ጭምር መጠቀሙን እናያለን። እንግዲህ ይህን በማድረግ ጴጥሮስ በእራሱ ላይ መርገምን ጋብዟል ማለት ነው።

ጴጥሮስ ይህን በማድረግ ወዲያውኑ ከከባድ ፀፀት ላይ ቢወድቅም ሆኖም ግን የጥፋተኛነቱን መጠን የተረዳው አይመስልም። ሆኖም ግን ያ ጥፋት በእግዚአብሔር ዘንድ እንደ ዋሳ አልታየም። ከሦስት ቀናት በኋላ ወደ ኢየሱስ መቃብር ለሄዱት ሰዎች መልእኩ የተናገራቸው «...ሄዳችሁ ለደቀ መዛሙርቱ ለጴጥሮስም፡- ወደ ገሊላ ይቀድማችኋል ብላችሁ ንገሩአቸው» በማለት ነው (ማርቆስ 16፡7)። ይህ አባባል ግልፅ የሚያደርግልን ጴጥሮስ በክህደት ቃሉ የተነሣ ከደቀመዛሙርቱ በተለየ ሁኔታ መታየቱን ነው።

በ(ዮሐንስ 21፡15-17) ላይ ግን በገሊላ ባህር አጠገብ ኢየሱስ ለጴጥሮስ የደቀ መዛሙርነት ሥልጣኑን እንዳደሰለት እናያለን። ከዚያ በፊት ግን ሦስት ጊዜ ለጴጥሮስ «ትወደኛለህን?» የሚለውን ጥያቄ አቅርቦለታል። ኢየሱስ ይህን ማድረግ የቀድሞውን ክህደቱን ሊያስወግድለት በመፈለጉ ነው። ኢየሱስን ሦስት ጊዜ በካደበት አንደበቱ አሁን ደግሞ በትክክል የሚወደው ጌታው ስለመሆኑ አምኖና አስረግጦ መሰከረ። ይህን በማድረጉም ወደ ቀድሞው የደቀመዛሙርትነት ማዕረግ ተመለሰ።

ይህ እንደ ጴጥሮስ ዓይነት ክህደት ለምናካሂደው ሁሉ ከሚያስከትልብን መርገም ለመዳን ልንከተለው የሚገባ እርምጃ ነው። በቅድሚያ ስለ ስሕተታችን ልንፀፀት ይገባል፤ በመቀጠልም ስሕተታችንን ማውገዝ አለብን - በመጨረሻም እምነታችንን ማደስ ይኖርብናል። እነኚህን ሦስት እርምጃዎች በእምነት እስከ ወሰድን ድረስ ከጋጢአት ወጥመድ ለመላቀቅ እንችላለን።

በገዛ እጅ ስለሚመጣ የመርገም መዘዝ ሌላ ምሳሌ የምናገኘው በ(ዘፍጥረት 27፡12-13) ላይ ነው። ርብቃ ልጄ ያዕቆብን የአባቱን

የይስሐቅን ምርቃት ለማግኘት በማታለል ዘዴ እንዲጠቀም ገፋፍታው ነበር። ሆኖም ግን ያዕቆብ ለምርቃቱ ቢጓጓም ዳሩ ግን አባቱ በማታለል ሙከራው እንዳይነቃበት ፈርቶ ነበር።

ስለዚህም እናቱን «ምናልባት አባቴ አካሌን በመዳሰስ ኤሳው አለመሆኔን ካወቀ! ላታልለው በመሞከራ በመመረቅ ምትክ ሊረግመኝ ይችላል» ሲል ሥጋቱን ገለፀላት።

ርብቃም ተጣድፋ «መርገምህ በእኔ ላይ ይሁን» ስትል መለሰችለት። ታዲያ ርብቃ ልጇን ያዕቆብን ለማስመረቅ እንዳቀደችው ቢሳካላትም ዳሩ ግን በራሷ ላይ እርግግን በመጋበዝ ከዚያ በኋላ ያለው ሕይወቷ ሰላምና ዕረፍት የተነፈገው ነበር። ስለ ያዕቆብም የወደፊት ዕድል ስታስብ መንፈሷ እየረበሸች በመቸገሯ ለባሏ ለይስሐቅ፤ «ከኪጤ ሴቶች ልጆች የተነሣ ሕይወቴን ጠላሁት፤ ያዕቆብ ከዚህ አገር ሴቶች ልጆች ሚስትን የሚያገባ ከሆነ በሕይወት መኖር ለምኔ ነው?» (ዘፍጥረት 27:46) በማለት አማርራ እስከ መናገር ደርሳለች። ያዕቆብም ቢሆን በማታለል የአባቱን በረከት ለመቀበል ቢችልም ሆኖም ግን የሠራው ወንጀል አሳድሶት ለሃያ ዓመታት ያህል ከቤቱ ተሰድዶ ለመቆየት ግድ ሆኖበታል። በመሆኑም ርብቃ የዚያን የምትወደውን ልጇን መልክ ለማየትም ሆነ የዚያ በማታለል ያስገኘችለትን በረከት ፍሬ ለመመስከር ዕድል አላገኘችም።

ከሰዎች ጋር የቅርብ ግንኙነት ባደረግሁባቸው ዓመታት ውስጥ ሁሉ ልክ እንደ ርብቃ «በሕይወት መኖሪ ለምኔ ነው?... አንድም ነገር ሊሳካልኝ ስላልቻለ መኖሪ ዋጋ የለውም!...ከዚህ ዓለም ጭቅጭቅስ ሞቼ ባርፈው ይሻለኛል...» የሚሉ አያሌ ሰዎች አጋጥመውኛል። ታዲያ እንደዚህ ዓይነቶቹ አባባሎች ሁሉ በራስ ላይ መርገምን መጋበዝ ስለ መሆኑ በተጨማሪም ያረጋገጥኩት ነው።

እነዚህን ከመሳሰሉት መርገሞች ሁሉ እጅግ የከፋውና መዘዙም ለአያሌ ሕዝቦች ለብዙ ዘመናት የፍዳና የሥቃይ ሕይወት ያስከተለባቸው መርገም በ(ማቴዎስ 27:20-26) ላይ ተዘግቦ የምናገኘው ነው። ጲላጦስ አይሁዳውያንን ከበርባንና ከኢየሱስ ማንን ቢፈታላቸው እንደሚመርጡ በጠየቃቸው ጊዜ በአንድ ድምፅ «በርባንን ፍታው!» በማለት ጮኸው ነበር። ጲላጦስም በኢየሱስ ንጽሕና ቢያምንም ዳሩ ግን አይሁድ በአድማ መነሣሣታቸውን በማጤን፤ «እኔ ከዚህ ጻድቅ ሰው ደም ንጹሕ ነኝ፤ እናንተ ተጠንቀቁ» ሲል እጆቹን በመታጠብ ተጠያቂ አለመሆኑን አሳያቸው። ሕዝቡ ግን መልሰው፤ «ደሙ በእኛና በልጆቻችን ላይ ይሁን» ሲሉ ጮኹ።

እነኚህ ቃላት በውስጣቸው ሁለት ዓይነት መርገሞችን ያቀፉ ናቸው። የመጀመሪያው መርገም «ደሙ በእኛ» ላይ ይሁን እንዳሉት ሁሉ በቀጥታ በዚያ አደባባይ የተሰበሰቡትን አይሁዳውያን የሚመለከት ሲሆን፤ ሁለተኛው ደግሞ «በልጆቻችንም ላይ ይሁን» ባሉት መሠረት መርገሙ በውርስ ለልጅ ልጆቻቸው የሚተላለፍ መሆኑን ነው። በታሪክም እንደ ተረጋገጠው እነኚህ ሁለት መርገሞች በአይሁዳውያን ላይ በተጨማሪም ተፈፃሚነትን አግኝተዋል። ይኸውም በመጀመሪያው መርገም መሠረት ከጥቂት ዓመታት በኋላ ሮማውያን እስራኤልን በመውረር የኢየሩሳሌምን ከተማ ከመደምሰሳቸውም ከአይሁዳውያኑም መሀል የሚገድሉትን ገድለው የተቀሩትን በባርነት ሸጠዋቸዋል።

ከዚያን ጊዜ ጀምሮ ባሉት አሥራ ዘጠኝ ክፍለ ዘመናት ውስጥ ሁሉ አይሁዳውያን በባርነትና በምርኮ በተወሰዱባቸው አገሮች ሁሉ በግፍ እንደ ተጨፈጨፉ ቆይተዋል። «ብድር በምድር» እንዲሉ ከኢየሱስ ይልቅ ነፃ እንዲለቀቅላቸው እንደ ጠየቁለት በርባን የመሳሰሉ ነፍሰ ገዳዮች በየአገሩ በመነሣት በሚሊዮን ለሚቆጠሩ አይሁዳውያን እልቂት ምክንያት ሆነዋል። አሁንም ቢሆን ካለው ተጨባጭ ሁኔታ እንደምንረዳው አይሁዳውያን ሰላምን ያገኙበት አጋጣሚ እጅግ የመነመነ ነው። ስለሆነም አባቶቻቸው ባመጡባቸው መዘዝ ሳቢያ ፍዳቸውን እስከ መጨረሻው፤ ማለትም ኢየሱስ ተመልሶ እስከሚመጣበት ጊዜ ሲቀበሉ መቆየታቸው የማይቀር ነው።

እርግጥ እግዚአብሔር ለአብርሃም በገባለት ቃል ኪዳን መሠረት የአይሁድ ሕዝብ ጠፍተው አይጠፉም። ሆኖም ግን ያንን መሰሉን መርገም አባቶቻቸው በእራሳቸውና በልጆቻቸው ላይ በመጋበዛቸው እስከ ዘመን ፍጻሜ ድረስ የማይሻር ይሆናል። እግዚአብሔርም ቢሆን ሕዝቡን ከዚህ ዓይነቱ በገዛ እጅ ከተጋበዘ መርገም አያድንም። እንደዚሁ ሁሉ የአብርሃምን በረከት ለመጋራት በአዲስ ኪዳን ተስፋ የተሰጣቸው የመንፈስ ልጆቹ የሆኑት ክርስቲያኖች፤ በእራሳቸው ላይ ተመሳሳይ መርገም እስከ ጋበዙ ድረስ የእግዚአብሔር ጥበቃና ከላላ አይኖራቸውም።

ለዚህም ነው በአሁኑ ጊዜ ብዙ ክርስቲያኖች እራሳቸውን ከተለያዩ ችግሮች ውስጥ ሲዘፍቁፍ መውጫያው ሊያጥራቸው የምንመለከተው። ስለ እራሳቸው ክፉ በመናገራቸው ብቻ ከእግዚአብሔር በረከት የተገለሉ ይሆናሉ።

ስለዚህ እውነታ ሌላ ተጨባጭ ማስረጃ የሚሆንን በ(ዘጥልቁ 13 እና 14) ላይ የሰፈረው ታሪክ ነው። እግዚአብሔር ለእስራኤላውያን ቃል

የገባቸውን የተሰፋ ምድር ከመውረሳቸው በፊት ስለ ጠላቶቻቸው ኃይል በምሥጢር ስለላ እንዲያካሂዱ አሥራ ሁለት ሰዎችን በመምረጥ ልከው ነበር። ሆኖም ግን ከአሥራ ሁለቱ አሥሩ በእግዚአብሔር ቃል ከመተማመን ይልቅ ስለ ከነዓናውያን ኃይል አጋነው አወሩ፤ «በኃይል ከእኛ ይበረታሉና በዚህ ሕዝብ ላይ መውጣት እንችላለን» በማለትም ደመደሙ። የተቀሩት ሁለቱ ኢያሱና ካሌብ ግን በእግዚአብሔር ረዳትነት በመተማመን፤ «ማሸነፍ እንችላለንና እንውጣ፤ እንውረሰው» በማለት ቆራጥ አቋማቸውን አሳወቁ።

የሚያስገርመው ግን እንደ ሰላዩ ቡድን ለሁለት መከፋፈል ሁሉ የእስራኤላውያንም በሁለት ጉራ ተለያይተው መሰለፋቸው ነው። ከነዓናውያንን ለማሸነፍ እንደማይቻል አቋም በወሰደው የሰላዮች ቃል የታመኑት በአንድ ወገን፤ በኢያሱና በካሌብ መግለጫ የረኩት ደግሞ በሌላ ወገን ቆሙ። በዚያን ጊዜም የእግዚአብሔር ቁጣ በቃሉ ባልታመኑት ላይ ወረደ። «እኔ ሕያው ነኝና በጀርዬ እንደ ተናገራችሁት እንዲሁ በእውነት አደርግባችኋለሁ፤ ...በድኖቻችሁ በዚህ ምድረ በዳ ይወድቃሉ» ሲል እግዚአብሔር እንደ ተናገረው ሁሉ በቃሉ ያልታመኑት በዚያው በምድረ በዳ የአሸዋ ራት ሆነው ቀሩ። ኢያሱና ካሌብን የተከተሉት ግን ወደ ተስፋዬቱ ምድር ደርሰው ለመውረስ በቁ። ይህ እንግዲህ በማያሻማ መልኩ ግልፅ የሚያደርግልን እግዚአብሔር «እኔ ሕያው ነኝና በጀርዬ እንደ ተናገራችሁት እንዲሁ በእውነት አደርግባችኋለሁ» ሲል የተናገረውን ተግባራዊ እንዳደረገው ነው። «ማሸነፍ እንችላለን» ያሉት ልክ እንደ ተናገሩት በምድረ በዳ ተሸንፈው ሲቀሩ፤ «ማሸነፍ እንችላለን» ያሉት ግን ከነዓናውያንን አሸንፈው ምድሪቱን ወረሱ።

ቀደም ሲል በምዕራፍ 5 ላይ ሰባት ዓይነት የመርገም ገፅታዎች እንዳሉ ገልጿለሁ። ብዙውን ጊዜ ደግሞ ሰዎችን ለእነዚህ መርገሞች የሚያጋ ልጧቸው ከእራሳቸው እንደበት የሚወጡት ቃላት ይሆናሉ ሆኖም ግን ይህን ሐቅ ካለመረዳት የተነሣ ሰዎች በራሳቸው ላይ መርገምን ሲጋብዙ ተዘውትሮ ይታያል።

ከዚህ በመቀጠል ሰባቱን መርገሞች ሊያስከትሉ ከሚችሉት የንግግር ዓይነቶች ጥቂቶቹን በምሳሌነት ለመጥቀስ ሞክሬአለሁ። ሆኖም ወደ ምሳሌዎቹ ዝርዝር ከማምራታችን በፊት አንድ ለአንባቢያን ላሳስበው የም ፈልገው ቁም ነገር፤ እነኝህን የመሳሰሉት ንግግሮች ከአንደበታችን እንዳይ ወጡ እኔም ሆኑኩኝ ባለቤቴ ሩት ብርቱ ጥንቃቄ እንደምናደርግ ነው።

1. አእምሮአዊ ወይም ስሜታዊ መታወክ፡-

«አሁንስ ወደ ማበዱ እየተቃረብኩ ነው!»

«ከዚህ በላይ መታገሥ አልችልም!»

«ስለዚያን መሰሉ ነገር ሳስብ ዕበድ ዕበድ ይለኛል...»

2. በተደጋጋሚ ለበሽታ መጋለጥ (በተለይ በውርስ የተላለፈ ሲሆን)

«ሽታ በሸተተኝ ቁጥር ወዲያውኑ ጉንፋን ቀብ ያደርገኛል»

«ሁልጊዜ ድካምና ሕመም ይሰማኛል...»

«በሽታው በቤተሰባችን ተወራራሽ ነው፤ ስለዚህ ቀጥሎ ባለ ተራው እቅዳኝ»

3. መካከኑ፡- በተለይም ከውርጃና ከመሳሰለው ሁኔታ ጋር የተያያዘ ሲሆን፤

«እኔስ ጫርሶም አረግዛለሁ የሚል እምነት የለኝም!»

«የወር አበባዬ በየጊዜው እያሠቃየኝ ነው»

«የአሁኑንም ዕንስ እንደ ልማዴ በውርጃ ማጣቴ የማይቀር ነው!»

4. የጋብቻ መፍረስና የቤተሰብ መከፋፈል፡-

«ያ ጠንቋይ ባሌ እንደሚከዳኝ ነግሮኛል»

«ድሮውንም ቢሆን በላዩ ላይ ሌላ ሴት እንደሚይዝ ይታወቀኝ ነበር»

«የባልና ሚስት መናቆር በዘራችን የተለመደ ነው»

5. ያላቋረጠ የገንዘብ እጥረት (ችግር)

«አንድም ቀን ኑሮዬ ተላክቶልኝ አያውቅም፤ ዘላለም ችግረኛ ነኝ፤ አባቴስ እንዲሁ አልነበረ እንዴ?!»

«አሥራት እንኳ ለማዋጣት ተስኖኛል»

«ሌላው ሰው እንዳሻው ሲኖር፤ እኔ ዕድሜ ልኬን እንደ ማቀቅሁ ነኝ»

6. ለአደጋ «በተደጋጋሚ» የተጋለጡ መሆን

«ሁልጊዜም ያልታሰበ አደጋ እንዳጋጠመኝ ነው!»

«ይህ መሰናከል እንደሚገጥመኝ አስተዳዋ አውቄው ነበር»

«ልፍስፍስ ፍጥረት ነኝ!»

7. በቤተሰብ ውስጥ ተደጋግሞ የደረሰ ሕይወትን በገዛ እጅ የማጥፋት ታሪክ ወይም ያለ ዕድሜ መቀሠፍ

«መኖር ምን ዋጋ አለው!»

«ሞቼ ባርፈው ይሻላል!»

«ከዚህ ዓይነቱስ ኑሮ መገላገሉ ይመረጣል!»

እነኚህን መሰሎችን አሉታዊ ቃላት አዘውትረው የሚናገሩ ሰዎች፣ ባይ ታወቃቸውም በገዛ እጃቸው መርገምን እያሰባሰቡ ነው። የምንናገራቸውን ሁሉ ለማዳመጥ አቆብቄ በሚጠባበቅ እርኩስ መንፈስ ስለመኖሩ ልናውቅ ይገባል። በሰባት እንደ ከፈልናቸውም የመርገም ገፅታ ዓይነቶች፣ የተለያዩ ርኩሳን መናፍስት አሉ። በተለይም ደግሞ በማናቸውም ጊዜና አካባቢ ከሰዎች የማይለየው ርኩስ መንፈስ «ሞትን» የሚያደርሰው ነው። በመሆኑም ሕይወትን በገዛ እጅ ስለ ማጥፋትም ሆነ ያለ ዕድሜ ስለ መቀሠፍ በምናወራበት ጊዜ ብርቱ ጥንቃቄ ልናደርግ ይገባል። ይህ መንፈስ ሰዎችን ወደ ሞት በሚያደርሱ የተለያዩ ሕመሞች ለማጥቃት ያላሰለሰ ጥረት ከማድረጉም፣ በተለይም ሕይወታቸውን በገዛ እጃቸው እንዲያጠፉ ሁኔታዎችን ያመቻችላቸዋል። ከበስተጀርባም ሆኖ ይገፋፋቸዋል። በ(ዮሐንስ 8፡44) ላይ ሰይጣን ነፍስ ገዳይ ስለመሆኑ እ.የሱስ ያስጠነቅቀናል። እርሱም ሞትን በሚያደርሱ ጭፍሮቹ በመጠቀም ሰዎችን ያለ ዕድሜአቸው እንዲሞቱ ያደርጋል። እንዲያውም አንድ ሐኪም የሆኑ ጓደኞቹ እንደ ገለፁ ልኝ እንዳንድ ሕመምተኞቻቸው በተላል በሽታ እንደ ተያዙ ቢረጋገጥም፣ ዳሩ ግን ባልታወቀ ምክንያት እንደሚሞቱ ነው።

ከእነዚህ ዓይነቶቹ መቅሠፍቶች ለመዳን መፍትሔው በእጃችን ነው። በመጀመሪያ እንደዚያ ዓይነት የከፋ አስተሳሰብ በአእምሮአችን እንዲፀነስ በመፍቀዳችን ንስሐ ልንገባ ይገባል። ከዚያ በመቀጠል ያንን መሰሉን አስተሳሰብ ጨርሰን መዋጋትና ማስወገድ አለብን። በሦስተኛ ደረጃ ደግሞ አዲስና ጤናማ በሆነ አስተሳሰብ ልንተካው ይገባል።

ሰዎች በራሳቸው ላይ መርገምን የሚያመጡበት ሌላው መንገድ ከጠንቋዮችና ከአስማተኞች ጋር በቃል ኪዳን የተሣሠረ ኅብረት ወይም ግንባር መፍጠር ነው። እኔና የመጀመሪያዋ ሚስቴ ሊዲያ በዚህ ዓይነት መንገድ ለሰይጣን አገልጋይ ሆና የነበረች እንዲት ወጣት አጋጥማን እንዴት

ከዚያ ከርኩስ መንፈስ ልናላቅቃት እንደ ቻልን ይታወሰናል። በመጀመሪያ ላይ የተንም ያህል በጸሎት ብንጠመድና ብንታገልም ያቺን ወጣት ሴት ለማዳን አልተቻለንም ነበር። ሆኖም ግን አንድ ቀን ሊዲያ በወጣቷ ጣት ላይ አንድ ለየት ያለ ቀለበት አይታ ፍሮ ያንን ቀለበት በግድ እንድታወ ልቀው አደረግን። የሚገርመው በዚያ ቀለበት ከጣቷ ላይ መውለቅ ብቻ ልጄቱን ርኩሱ መንፈስ ጥሏት ሊሸሸና ልትድን ችላለች። ሊዲያ እንደዚያ ያደረገችው በመንፈስ ቅዱስ በመመራት እንጂ ቀደም ሲል ርኩሳን መናፍስት ሊጠናውክ ስለሚችሉበት የተለያዩ ዘዴ ዕውቀት ፍርድ አት አይደለም። እንደዚሁ በሌላ ጊዜ እኔና ሊዲያን እንዲት የሰይጣን ካህን በመሆን የምታገለግል ሴት አጋጥማን ነበር። ሴትየዋም በዚህ ከመወሰን አልፋ ለሰይጣን በሚሰትነት እስከ መታጨት በመድረስ «ቀለበት» ተደርጎላት ነበር። እኛም ከመርገሚያ ለማላቀቅ እንደ ምንም ቀለበቱን ከጣቷ እንድታወልቀው ልናግባባት ችለን ነበር። ሆኖም ግን ወዲያውኑ ወደ አፏ በማግባት ዋጠችው። ታዲያ የሚያስመልስ መድኃኒት ተራሩጠን በማፈላለግ በጥብጠን አጠጣናትና ሲያስታውካት ቀለበቱም ተፈናጥሮ ወጣ። ከዚያም በቅርብ ወደሚገኝ ባህር ውስጥ ወስደን ወረወርነው። ሴትየዋ ከዚህ መርገም ሙሉ በሙሉ የተላቀቀችው ለሰይጣን በምታገለግልበት ጊዜ የምትጠቀምባቸውን አልባሳት ሁሉ እንዳለ ካቃጠለቻቸው በኋላ ነበር።

በዚህ መሰሉ መልካም ምግባር ላይ ለመሳተፍ መቻሌ በይሁዳ 23 ላይ የሰፈሩትን ቃላት እውነተኛነት አረጋግጠልኛል፡- «...አንዳንዶችንም ከእሳት ነጥቃችሁ አድኑ፤ አንዳንዶችንም በሥጋ የረከሰውን ልብስ እንኳ እየጠላችሁ በፍርሃት ማሩ።» ከላይ በጠቀስኳቸው ሁለት ምሳሌዎች አማካይነት የተረዳነው ነገር ቢኖር ቀለበት ከሰይጣን ጋር ኅብረት ለመፍጠር ዓይነተኛ መሣሪያ መሆኑን ነው። ለባለና ሚስት «አንድ ሥጋ» መሆን ምልክቱ ቀለበት የመሆኑን ያህል፤ ሰይጣንም ከተከታዮቹ ጋር ውህደት ለመፍጠሩ የሚጠቀመው በዚሁ ምልክት ነው።

በሌላ በኩል ደግሞ አስማተኞች በተለያዩ ንቅሳቶች፣ ጠልሰሞች፣ ጨሌዎችና አምባሮች...ወዘተ እንደሚጠቀሙ ነው። ለምሳሌ በምዕራቡ ዓለም ውስጥ የተንሰራፋው የፍሪ ሚዘንስ (Free Masons) ባዕድ አማልኮ በእጅጉ በአስማታዊ ቁሳቁሶች የሚጠቀም ነው። እነኚህም ቁሳቁሶች እንደ ታላቅ ንብረት ተቆጥረው በእምነቱ ተከታዮች ዘንድ ከአባት ወደ ልጅ ይተላለፋሉ። በዚያም ሳቢያ ሰይጣን በሰው ልጆች ላይ የዘረጋውን የጥቃት መረብ በስፋትና ያለ ማቋረጥ ይጠቀምበታል።

በሌላ በኩል ደግሞ አስማተኞች በተለያዩ ንቅናቄዎች፣ ጠልቦች፣ ጨሌዎችና አምባሮች...ወዘተ እንደሚጠቀሙ ነው። ለምሳሌ በምዕራቡ ዓለም ውስጥ የተንበረፋው የፍሪ ሚዘንስ (Free Masons) ባዕድ እማልኮ በእጅጉ በአስማታዊ ቁሳቁሶች የሚጠቀም ነው። እነዚህም ቁሳቁሶች እንደ ታላቅ ንብረት ተቆጥረው በእምነቱ ተከታዮች ዘንድ ከአባት ወደ ልጅ ይተላለፋሉ። በዚያም ሳቢያ ሰይጣን በሰው ልጆች ላይ የዘረጋውን የጥቃት መረብ በሰፋትና ያለ ማቋረጥ ይጠቀምበታል።

ከዚህ በመቀጠል በአውስትራሊያ ውስጥ ስለአጋጠመኝ አንድ ሁኔታ ላካፍላችሁ እፈልጋለሁ። እለቱ አሁኑ እንደ መሆኑ እኔና ሩት ወደ ቤተ ክርስቲያን የሄድነው በጠዋት ነበረ። ከዚያም በሚካሄደው የአምልኮ ሥርዓት ላይ ከተካፈልን በኋላ፣ እንድንጸልይላቸው የሚፈልጉ ሰዎች ቢኖሩ ወደ እኛ ሊመጡ እንደሚችሉ ማስታወቂያ አስነገርን። ታዲያ ከቀረቡን ሰዎች መካከል አንዲት ሕፃን ልጅ ያቀፈች ሴት ነበረች። እኛም ችግሯ ምን እንደሆነ እንድትነግረን ጠየቅናት።

«ልጄ ምግብ የሚባል ነገር ለመውሰድ አትችልም። እንደምታዩት በቁሟ መንምና ማለቋ ነው» ስትል ለቅሶ እየተናነቃት ተናገረች።

«ከተወለደች ምን ያህል ጊዜ ነው?» ብላ ሩት ጠየቀችት።

«ስድስት ወራት» አለች ሴትየዋ። እንደ እውነቱ ሕፃኗ ከተወለደች እንኳንስ ስድስት ወር ስድስት ሳምንታትም የሚሆናት አትመስልም።

ከዚያም እኔና ሩት እጆቻችንን በእናትየዋ ላይ በመጫን መጸለይ ከመጀመሪያችን ከሥራችን ወድቃ ተዘረጋች። ደግነቱ ግን የታቀፈቻትን ሕፃን ሩት ከእናትየዋ እጅ ቶሎ በማላቀቅ ስለታቀፈቻት አልተገዛቸውም። እኛም ለሴትየዋ በመቅረብ ተንበርክክን በመጸለይ ላይ እንዳለን በእጅዋ ላይ አንድ የተለያዩ ጠልቦች የተቀረፁበት አምባሮ አየን። እኔም እንደምንም ታግዬ አምባሩን ከእጄ ካወጣሁት በኋላ ለሩት ሰጠኋት። ሩትም አምባሩን አገላብጣ ካየችው በኋላ፣ ፍሪሚዘንስ ለአስማት የሚጠቀሙበት መሆኑን ነገረችኝ። የሚገርመው ግን ሴትየዋ አምባሩ ከእጅዋ ከመውለቁ ጤና ተሰምቷት በሁለት እግሮቿ ለመቆም መቻሏ ነበር። ጥቂት ጥያቄዎች ካቀረብንላት በኋላ አምባሩ ከአባቷ በውርስ የተላለፈለት መሆኑን ተረዳን፤ ማለትም አባቷ የፍሪሚዘንስ አባል ነበረ ማለት ነው። በመቀጠልም በአምባሩ ላይ ያለውን ርኩስ መንፈስ በአንድ ላይ አውግዘን ተለያየን።

በዚያኑ ዕለት ማታ ላይ ወደዚያ ቤተክርስቲያን ተመልሰን ነበር። ለካስ ያቺም ሴት በዚያው ተገኝታ ኖሮ በፕሮግራሙ ማብቂያ ላይ ልታነጋግረን ቀረበችን።

«ሕፃኗ ልጅ እንዴት ናት?» ስንል ጠየቅናት።

«ፍጹም ነው የተለወጠችው!» በማለት እናትየዋ ፈገግ አለችና «ከጠዋት ወዲህ ሦስት ጠርሙስ ወተት ጨረሰች ብላችሁ ታምኑኛላችሁ?» ስትል የምሥራቹን ነገረችን። እንደ እውነቱ የዚያችም ሴት ፊት አዲስ ሕይወት ይነበብበት ነበር። እነኞ ሥቃይ ይነበብባቸው የነበሩት ዓይኖቿ አሁን ብርሃን ቆረጩ ነበር። እንግዲህ የዚያ የፍሪሚዘንስ አስማት መወገድና ይቆጣጠረውም የነበረው እርኩስ መንፈስ መወገዝ በሴትየዋና በህፃኑ ሕይወት ላይ ጤናማ ለውጥ ሊያስከትል ቻለ ማለት ነው።

ይህን የመሳሰሉ አስማታዊ ማኅበሮች በአሁኑ ጊዜ በመላው ዓለም በመሰራጨትና በመጠናከር ላይ ይገኛሉ። ይሁን እንጂ ለሰይጣን በመገዛት አንዳችም ዘለቂታዊ ጥቅም ለማግኘት ስለማይቻል ወንድሞችና እህቶች ለዚህ አደጋ ከመጋለጥ ሊታቀቡ ይገባል። ሰሎሞንም በመጽሐፈ (ምሳሌ 6፥4-5) ላይ ያለ መዋዘን ልናደርገው ስለሚገባው ጥንቃቄ የሚከተለውን ምክሩን ይለግሰናል።

«ለዓይንህ እንቅልፍን ለሽፋሽፍቶችህም እንጉልቻን አትሰጥ፤ እንደ ሚዳቋ ከአዳኝ እጅ፣ እንደ ወፍም ከአጥማጅ እጅ ትድን ዘንድ።»

ከላይ በምሳሌነት ከተጠቀሱት የመርገም ዓይነቶች ለመላቀቅ ሁለት ዕድሎች ብቻ አሉን። የመጀመሪያው በአንደበታችን የተናገርነውን የተሳሳተ ነገር በዚያው በአንደበታችን በመናገር ልንሸረውና ብሎም ልንደመስሰው ይገባል። ይህንንም በምናደርግበት ወቅት በተቻለ መጠን ለእምነታችን ጥንካሬ ሊያግዙን በሚችሉ አንድ ሁለት ወንድሞች ወይም እህቶች ፊት ማድረጉ ይበልጥ ይመረጣል። ሁለተኛው ከአስማታዊ ድርጅቶች ወይም ግንባሮች ጋር ሊያቆራችን የሚችሉትን ማናቸውንም ቁሳቁሶች፣ ለምሳሌ ቀለቦች፣ አምባሮች፣ መፃሕፍት...ወዘተ ማስወገድ አለብን። በተለይም ይህን በተመለከተ ይሁዳ በመልእክቱ ቁጥር 23 ላይ «...በሥጋ የሚከሰውን ልብስ እንኳ እየጠላችሁ...» እንዳለው ማናቸውንም ከርኩሰት ጋር የተያያዘ የጥንቅቃ መሣሪያ ማቃጠልና ማስወገድ አለብን።